

ALMANAH¹⁹88 flacăra

70

1918—1988:
șapte decenii
pentru eternitatea,
unitatea și
gloria României

„Nu există nimic mai presus pentru mine decât cauza socialismului și comunismului în patria noastră, cauza bu-
năstării și măreției națiunii noastre socialiste, a indepen-
denței și suveranității sale, pentru care voi face totul și
imi voi închina întreaga mea activitate și viață!”

NICOLAE CEAUȘESCU

**Un nume
pentru o epocă grandioasă:**

NICOLAE CEAUȘESCU

**MULTI ANI
MARELUI
EROU**

AL ROMÂNILOR!

S-a născut la 26 ianuarie 1918, într-un sat de plugari din Cîmpia Română, nu departe de apa Oltului, răul care străbate inima geografică și istorică a României.

S-a născut, printr-una din acele rare, dar fericite și semnificative coincidențe ale istoriei, în anul Marii Uniri de la Alba Iulia, act cardinal al existenței noastre,

proclamând în auzul lumii renașterea vechii Dacii, legitimându-ne ca națiune.

La 70 de ani de viață, din care peste 55 dăruimți cauzei sacre a patriei și a revoluției,

tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al Partidului Comunist Român și

președintele României socialiste, erou între eroii neamului de la Dunăre și Carpați și

personalitate de aură planetară, ctitor al păcii și al înțelegerii universale, ne dăruiește,

ca nimcuî altul din zbuciumata noastră istorie, neasemulul exemplu al identificării cu

aspirațiile, vrecile și nădejdlle unui întreg popor, căruia ū ilustrează cu geniu și li

ridică la o unică strălucire virtuțile. Cu numele lui numim astăzi renașterea României,

numim frumusețea, forța și gloria ei, numim eroismul și libertatea, numim dinamismul

economico-social, prosperitatea, democrația, omenia, nestrămutata noastră unitate

națională, numim demnitatea, independența și suveranitatea, numim prezentul și

viitorul. Numim — cu mîndria de neovăști fervenși ai idelilor și idealurilor cu care el

ne-a înăripal munca și viața — etapa maximei noastre ascensiuni istorice, a

maximei noastre afirmări în timp și în lume:

EPOCA NICOLAE CEAUȘESCU

„Ești frumoasă, ești avuțită... O,
țara mea!... ai feciori mulți la număr
care te iubesc... ai cartea de viteză
a trecutului și viitorul înaintea ta”.

Alecă Russo

(„Cântarea României”)

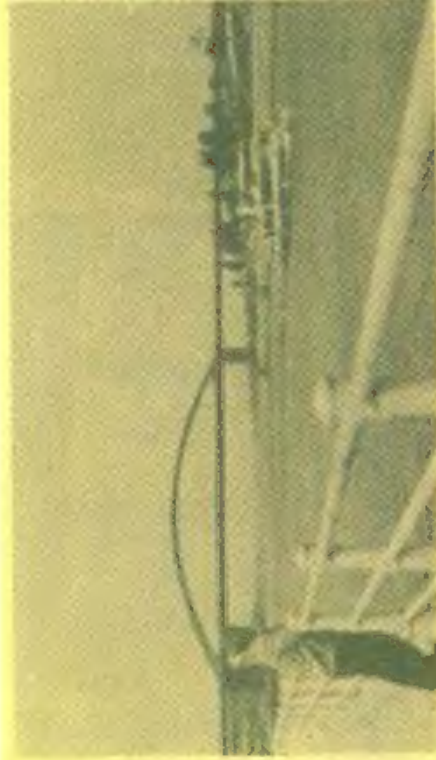
Energetica la cote supreme:
bazinul carbonifer al Rovinariilor și

Sistemul hidroenergetic și
de navigație Porțile de Fier

Oțel și electronică: în „Celulea de foc”
a Galașilor (stînga) și la Centrul teritorial
de calcul de la Constanța

Un monument pentru veșnicie: Canalul Dunăre-Marea Neagră (stînga); platforma maritimă petrolieră „Gloria”

Există repere, în istoria unui popor, a căror semnificație trecerea timpului o consolidează permanent, căci fiecare generație își configurează biografia, destinul social, în cimpul de acțiune determinat de aceste repere.

Între evenimentele de răscruce care ne-au hotărât, prin vreme, devenirea, marele forum al comuniștilor din iulie 1965 a oferit revoluției perspectiva necesară de a-și dovedi în mod decisiv și cuprinzător rodnicia în planul istoriei noastre, transformind în realități palpabile virtualitățile ei creatoare și construc-tive.

Anii care au trecut de la acea vară de ne-ultat a anului 1965 au dobândit, prin densita-tea și prin grandioarea construcției lor, di-mensiunile și atribuțiile unei epoci. O epocă pe care o definim, în istoria contemporană a României, cu numele celui care îi este teme-rar inițiator, suprem garant și strălucitor simbol: Epoca Nicolae Ceaușescu.

Atunci, în acel anotimp înalt al istoriei po-litice românești, la Congresul al IX-lea, ra-portul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu a supus unei analize riguroase, lucide, drumul parcurs în edificarea noului so-cietății, a adus în conul de lumină al analizei științifice, obiective, o seamă de fapte, de procese și fenomene noi, a inițiat o vastă operă de elaborare și reelaborare teoretică, statulind o nouă vizlune, dinamică, modernă, profund umanistă despre construcția socie-tății, a definit într-un chip magistral principalele orientări — dezvoltate și îmbo-gățite în anii care au urmat — ale edificării noului societăți a muncii și creației, a dreptății, egalității și demnității socialiste pe pământul românesc.

Spiritul nou, proaspăt, deschis al raportu-lui era așteptat cu încredere de popor și po-porul întreg a trăit un profund sentiment de bucurie civică simțind că, de la tribuna Con-gresului, tovarășul Nicolae Ceaușescu i se adresa direct, cu sinceritate și căldură, cu încredere și speranță. Românii au simțit că tînărul bărbat care îi se adresa, bărbatul ilu-minat de mătulilor dor de bine pentru țara

lui, exprima propriile lor gânduri, propriile lor aspirații și vrei.

Și atunci, la Congresul al IX-lea, partidul, poporul au făcut o opțiune istorică.

În consens cu gândurile și voința tuturor comuniștilor, a tuturor oamenilor muncii din patria noastră, forumul din iulie 1965 a în-vestit în suprema funcție de conducere în partid pe tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Pe acest om, partidul și poporul îl aștep-tau. Pentru că forțele vii ale națiunii, temerar avintate pe drumul noului dar izbindu-se nu o dată de bariere care îngreunau acest drum, așteptau ca ideile și idealurile scumpe de care-și îngasera destinul să lase din scheme și dogme coercitive și să scape cu pregnanță și adevăr întruparea faptelor. Națiu-neas întreaga îi aștepta pe revoluționarii și pe patrioții care, netributar nimănui ci doar credinței în idealul comunist și în nevoia de fericire a omului, punind deasupra oricăror elemente de conjunctură vrerea poporului asupra drumului și destinului său, să tran-sforme această vrere într-o grandioasă operă constructivă, în vrednicie și rodnicie istorică.

Acest om era cunoscut, admirat și iubit pentru că se impusese, de la cea mai fră-gedă vîrstă, ca o conștiință vie a națiunii, a maseilor ei truditoare, alinindu-le cu o devo-țiune și fermitate ce-î conferisera o calitate umană nouă, unică, revoluționară, ridicată prin ani la prestigiul și puterea de semnifi-cație a unui simbol.

Și s-a adevărit atunci, încă o dată, în vara anului 1965, că în ceasurile mari ale istoriei, noi, românii, știm să alegem, pentru că știm ce vrem și pentru că din rîndurile acestui popor, ca o lege scrisă și nescrisă a istoriei lui, la vremuri mari apar oameni mari.

Cu instinctul și cu știința împede rezul-tate din experiența acestui popor vechi și în-cercat de furtunile timpului, de atîtea furtuni dezlanțuite în cimpul magnetic al istoriei, atunci, în 1965, cînd ceasul a bătut nu o clipă nouă, nu un orizont temporal de du-rată scurtă ci chiar o vîrstă nouă a țării, ne-am reamintit că în momentele cruciale

Producem utilaje-gigant pentru țara (stînga) și producem, la Pitești și în alte centre, moderne autoturisme

Trei imagini ale drumurilor noastre spre viitor: de la palatele subterane ale metroului (stînga) la noua gară din Tg. Neamț și la tineretele salturi prin munți ale Transilvaniei (fotografiile din dreapta)

ale existenței noastre, ca neam, șansa de-a fi călăuziți de bărbați străluciți ne-am tău-rit-o singuri.

Și astfel, pe temelii voinței sacre și inviolabile a poporului, în 1965, într-un moment decisiv al destinului național, Partidul și Țara l-au investit cu suprema răspundere a acestui destin pe tovarășul Nicolae Ceaușescu, cel mai iubit fiu al neamului, cel mai necesar celui istoric ceas și tuturor cezurilor care l-au urmat.

ÎN ÎNTÎMPINAREA ISTORIEI

După marilor vremii, viața sa a fost, încă din zorii ei fragezi, una de călăuză. În primele imagini ale adolescenței, ochii săi poartă, în ceea ce se zărește a fi ca o lacrimă lăuntrică, lumina unei stele a speranței, lucrentarul vieții sale angajate din primul ani de luciditate pe drumul edificării unei lumi ferice, eliberate de constrîngerile tragice ale inegalității sociale, răzburate de nedreptățile suferite de toate generațiile de dezmoșteniți ai sorții. A străbătut treptele formării sale ca revoluționar de profesie, asumându-și un destin de sacrificiu, de luptă, un destin eroic, angajându-se de la început, total și irevocabil, în prima tranșee a vieții politice, din nobila aspirație de a face din politica istorie la zi, de a transmite pe scară unu pe unu a realității o filozofie constructivă, o filozofie care transformă lumea printr-o acțiune înscrisă deliberat sub semnul fetei omului. Tovarășii săi de luptă depun mărturie despre memoria sa fabuloasă și despre puterea nebănuită de a învăța rapid, temeinic, în școlile ilegale ale partidului, în periculoasă clandestinitate. Prin tot ceea ce a făcut, prin toate gesturile existenței sale, secretarul general al partidului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu, s-a pregătit să trăiască în sensul viitorului.

Participarea la mari acțiuni muncitorești, cuvintele înflăcărâte prin care exprima punctele de vedere și ceea ce simțeau, ceea ce năzuiau tinerii muncitori, l-au făcut cunoscut și prețuit în rîndul tovarășilor de luptă, ai muncitorimii, încă din primul an de

tinere revoluționară. Ca membru al Comitetului Național Antifascist Român, luînd apărarea participanților la grevele din 1933, cărora li se înscenase la Craiova un nedrept proces, încrezător în justele cauze pe care o reprezenta cu mult curaj, cu neînfricare, tovarășul Nicolae Ceaușescu a impus imaginea unui luptător care acționează cu o demnitate, o dirzenie și o neînfricare unice.

Destinul revoluționar al tinărului Nicolae Ceaușescu, căruia partidul și organizația sa revoluționară de tineret îi încredințau importante munci de răspundere, dobîndea contururi tot mai ferme prin sarcinile pe care le îndeplinea exemplar, desfășurînd o activitate bogată, conducînd numeroase acțiuni întreprinse în ilegalitate, militînd cu ardoare și curaj pentru ca tot mai mulți tineri să cunoască și să urmeze cuvîntul partidului comunist.

Tribunalele erau pe atunci, în general, de factură excepțională cînd aveau de judecat militanți ai partidului comunist și în aceste condiții s-a desfășurat, în 1936, și procesul de la Brașov al grupului de luptători comunisti și antifascisti în fruntea cărora s-a aflat tovarășul Nicolae Ceaușescu. Cu inteligență și combativitate, tinărul revoluționar Nicolae Ceaușescu și-a îndeplinit în mod strălucitorul încredințat de partid în orientarea politică a procesului, s-a transformat din acuzat în acuzator, s-a ridicat ardent în apărarea drepturilor muncitorilor, a demascînd primejdia pe care o reprezentau organizațiile fasciste, agenturi ale hitlerismului, și a subliniat că fascismul constituie un grav pericol pentru libertatea și independența României. La numai 18 ani, revoluționarul de profesie Nicolae Ceaușescu era un comunist matur. La Doftana, cu sinistrele ei celule, unde a fost întemnițat doi ani și jumătate, făcînd dovada unor înalte calități de organizator și de conducător, a luptat împotriva regimului aspru al detenției și pentru transformarea închisorii într-o adevărată universitate politică, într-o veritabilă școală a solidarității proletare, de călire revoluționară și de educație comunistă și patriotică.

Îi așteptau, după aceea, sarcini deosebit

Știința pe platforma marii industrie
Facultatea de electrotehnică din Craiova

Cuitoru lortja pe narta nouului romanesc
marile celajii ale chimiei

de complexe și grele. Avea să se arate din nou în vîltoarea luptei, cu entuziasmul și dăruirea ce îl caracterizau, participînd împreună cu viitoarea sa tovarășă de viață, tinăra comunistă Elena Petrescu, la intensificarea strădanilor pentru ca tineretul comunist să dispună de o organizație încheagată, puternică, unită. Și calitățile sale, încercate în locul luptei, aveau să fie încă o dată puse în evidență în mod strălucit cu prilejul marilor demonstrații antifasciste de la 1 Mai 1939. În organizarea acestor manifestări de amploare și de o importanță deosebită în ceasul fierbinte al istoriei prin care treceau țara și lumea, cînd pericolul războiului era iminent, tovarășul Nicolae Ceaușescu s-a îndeplinit în mod exemplar, cu temeritate, sarcina încredințată de partid, făcînd dovada capacității sale de a mobiliza masele, a puternicet vocea și de conducător revoluționar.

Au urmat noi arestări, noi anchete, noi privațiuni în alte închisori și lagare, la Văcărești, Jilava, Caransebeș, Tirgu Jiu. Marturiile celor care l-au cunoscut în acei ani eroci converg spre reliefaarea unor alee înșurite de luptător comunist și a unor frumusețe trăsături umane ce alcătuiesc portretul moral al unui om de omenie, precum grăia țelă de tovarăș sîd de luptă, priceperes de a-l înbarbata pe cei aliași în cumpănă, de a pune în lumină curajul și abnegația lor și va înfrunta eroic, cu spirit de sacrificiu, grelele încercări, neabatut în crezul său că dreptătea și adevărul, istoria înșală, se află de partea comunistilor.

În numele acestor idealuri, al acestor necesități convingeri, tovarășul Nicolae Ceaușescu va acționa cu hotărîre și cu eficiența politică pentru pregătirea și întărirrea marelui act istoric de la 23 August 1944. Apoi în cadrul manifestărilor politice inițiale de partid, în care masele cereau reforme democratice, instaurarea unui guvern al muncitorilor și țăranilor, participă direct, ca neobosit organizator și punîndu-și în valoare bogata experiență revoluționară și capacitatea de a însuși și mobiliza masele de oameni ai muncii, la înlăturarea hotărîta a urmelor lumii vechi, la elitorirea unei neți noi.

Armura industrială
a vâhilor eroici
utilităț tehnologică
și artistică în a
cu emblema districet

Evenimentele, sarcinile revoluționare au cerut ca în anii de după eliberarea patriei lovarășul Nicolae Ceaușescu sa îndeplinească importante munci de partid și de stat și a făcut mereu, într-un înalt grad, dovada unei inepuizabile energii creatoare. În orice muncă, oriunde s-a aflat în acești ani luminoși din zorii revoluției și construcției socialiste, toți cei care l-au cunoscut, toți cei împreună cu care a lucrat sau pe care îl îndruma au remarcat calitățile sale politice și morale excepționale, înaltul spirit revoluționar, patriotismul luminat, elaqamentul profund și dăruirea totală față de cauza socialismului și comunismului.

Un om în împlinirea istoriei.

Generator și conducător al energiei tinere ale națiunii, comandant de frunte în strategia revoluției, ridicînd la strălucire și ilustrînd cu geniu cele mai nobile însușiri ale neamului alesul comunistilor și al țării, ței cucerise, în 1965, înalta stîmă și dragostea acestora, numele sau devenînd tot mai mult un simbol încarcat de întreaga tradiție a speranțelor noastre de viitor.

De atunci, prin opera sa teoretică și practică, a înlăptuit o adevărată revoluție în plină revoluție. A coborît în stradă, în uzină pe ogor, și a vorbit cu oamenii, despre oameni, despre toate cele ce sînt de făcut pentru fîcirea lor pentru ca gîndul dreptății și libertății să izbîndească. A vorbit lumii despre demnitatea viteazului popor al romanilor, despre credința lor într-o lume mai bună și despre efortul lor pentru a face să izbîndească și acest gînd. S-a ridicat împotriva dogmatismului, a forțelor ce încalcauază mersul înainte al istoriei. S-a ridicat împotriva asupritri falșe sau deghizate a omului și a posoarelor. A luptat împotriva urii între oameni. A luptat pentru dragoste și frație între ei, pe temelul unității de fond a lumii.

„MIRACOLUL ROMÂNESC” AL INDUSTRIALIZĂRII

Congresul al IX-lea, prin vocea celui ales în fruntea partidului, a angajat poporul ro-

Sineua Dunarii, o izbnda
a navelelor noastre

Porta de azi
al stravechului
Tomis
stralucitoare
terestră
a lort
spre lume

mân pe un drum erolic. Era un drum nou și nimeni nu se aștepta să îl străbătuț ușor.

Partidul, secretarul sau general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, propunea un proiect cutezător de dezvoltare economică a României. Acest proiect era de o anvergură care depășea chiar și ceea ce mai înainte fusese aspirație, intenție, gând. El preconiza, practic, restructurarea radicală a vieții economice a țării, reconstrucția economică a României, iar puterea de seducție a jeliurilor lui se întemeia pe certitudinea că este un proiect într-un totuț realizabil. Pentru că obiectivele lui erau definite simultan cu mijloacele de a le împlinți, iar împlinirea, pas cu pas, a acestui proiect a făcut ca lumea să poată vorbi cu îndreptățire, spre legitima noastră satisfacție și mândrie, despre miracolul românesc.

Scutind retrospectiv acești ani ai istoriei noastre, putem afirma că industria românească de astăzi ca uraș patrimoniul național de bunuri și valori, ca ansamblu economic unitar și armonios ca generator esențial al avușiei țării și al drumului de progreș pe care a intrat țara, a fost prefigurată la Congresul al IX-lea și clădită în anii care au urmat cu o voință și prin fapte de muncă exemplare, iar izbînzile ataluate care au înconjunat acest efort au fost și sînt deopotîrva ale dragostei de țară și ale atașamentului față de valorile socialismului. Pentru că, așa după cum tovarășul Nicolae Ceaușescu sublinia chiar atunci, în 1965, la Congresul al IX-lea, experiența poporului român, ca și atîră dezvoltării socializării omenești deconstatată în industrializarea aspi șinqura că care duc spre progreș și civilizație spre că care standard iluț de viață asigură în fapt independența și suveranitatea naționale.

Realizările de însemnatate istorică obținute de poporul român în această perioadă, prin muncă desfașurată sub conducerea partidului, sînt indisculabil legate de valoarea deosebită, determinantă, a contribuției personale a tovarășului Nicolae Ceaușescu, strălucitul nostru conducător, la elaborarea ca și la aplicarea strategiei de ridicare a țării

pe înepțe superioare de dezvoltare economică.

Această strategie constituie un remarcabil exemplu de aplicare creatoare a legilor obiective ale dezvoltării sociale la particularitățile concret-istorice ale României în funcție de cerințele fiecărei etape parcurse.

Ea articulează dialectic, într-un tot unitar și într-o viziune de largă perspectivă, factorii economici, factorii organizaționali și umani, potrivit unor criterii deopotîrva economice dar și sociale și politice, corespunzător realităților din țara noastră și ținînd seama, în același timp, de fenomenele complexe din economia mondială.

Într-un asemenea cadru teoretic larg, tovarășul Nicolae Ceaușescu a fundamentat științific stadiile de dezvoltare a economiei socialiste românești, programele de dezvoltare economică a României prin forțele sale, pe baza propriului ei efort.

Au fost elaborate, astfel, orientări fundamentale privind acumulările înalte, transferarea structurilor industriale în favoarea ramurilor de extremă tehniciate, care asigură va lorificarea superioară a potențialului național material și uman, tezele de o excepțională însemnatate cu privire la promovarea progreșului tehnic, cu privire la primatul factorilor calitativi, intensivi, pentru creșterea productivității muncii și a competitivității produselor, pentru reducerea cheltuielilor materiale în concordanță directă cu eforturile făcute pentru asigurarea bazei energetice și de materii prime.

Aceste trasaturi impormale de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, sectorului industrial, ca și tuturor celorlalte sectoare ale economiei românești, au reflectat, pe un plan sintetic, însușul procesul trecerii de la dezvoltarea extensivă la cea intensivă și au reprezentat soluții hotărîtoare, de mare eficacitate, pentru depășirea dificultăților generate de situațiile deosebite de complexe prin care se exprimă ansamblul economic mondial. Chiar și în aceste condiții, ținîntarea în ritmuri deosebit de accentuate a adus și aduce dovada dinamismului industriei românești, a justei poli-

Produce ale Pionierului (stînga) și Reștel, mări de progreș ale industriei românești.

Arcuri
de
beton
peste
Dubroyea

și arcuri de oțel la Zimnicea,
orașul renascut din propria-i cenușă

tiilor partidului nostru, pe drumul deschis de Congresul al IX-lea, și reprezintă un proces a cărui specificitate constă într-o alenă corelație dintre creșterea economică și rala înaltă a acumulării, în crearea premiselor materiale necesare pentru înfaptuirea unor ample programe de investiții destinate dezvoltării, în continuare, a forțelor de producție, ca și modernizării lor prin extinderea automatizării și folosirea mașinilor multifaționale, a roboților industriali și a microprocesoarelor, a conducerii cibernetizate a proceselor tehnologice.

În același timp, potrivit orientărilor și sarcinilor indicate de tovarășul Nicolae Ceaușescu, se acționează perseverent, sistematic, pentru aplicarea și perfecționarea mecanismului economico-financiar bazat pe autoconducerea muncitorească, pe autoorganizare și autofinanțare, pentru îmbunătățirea organizării științifice a producției și a muncii, pentru ridicarea nivelului de pregătire profesională a oamenilor.

Și este un adevăr strălucitor, pregnant, unul din marile motive de mândrie ale națiunii, că industria românească, așa cum arată ea astăzi, reprezintă o grandioasă creație a EPOXII NICOLAE CEAUȘESCU.

România a recuperat, astfel, o dramă răminere în urma Acelui „miracol” s-a salvat într-o etapă istoricește scurtă, dar pe parcursul căreia ne-am obișnuit că măsura timpului să n-o citim pe cadranul inditerent al cronometrului ci prin intensitatea trăirii în lumina atingerii unui țel.

Și prin atingerea acestui țel, am putea spune, ne-am obișnuit să învingem.

O NOUA REVOLUȚIE AGRARĂ

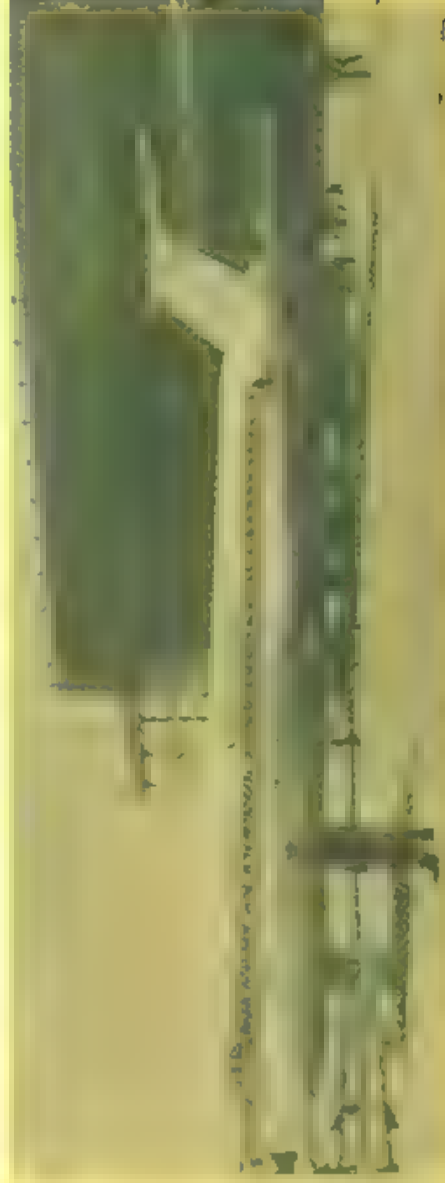
Să ne reamintim când, în 1965, fusese investit cu cea mai înaltă funcție de conducere în partid tovarășul Nicolae Ceaușescu tăcea prima vizită de lucru, la vremea culturii grului printre țărani unei comune din țărăgan. Puterea evocatoare a zilei aceleia păstrate în memoria noastră întemeiază înțelesul unui gest plin de semnificație: cel ple-

cat din valra unuia dintre saiele acestui țărăn să așeză să înceapă dialogul său cu țara, cu oamenii ei, înfrînându-se înfrîn cu muncitorii pământului.

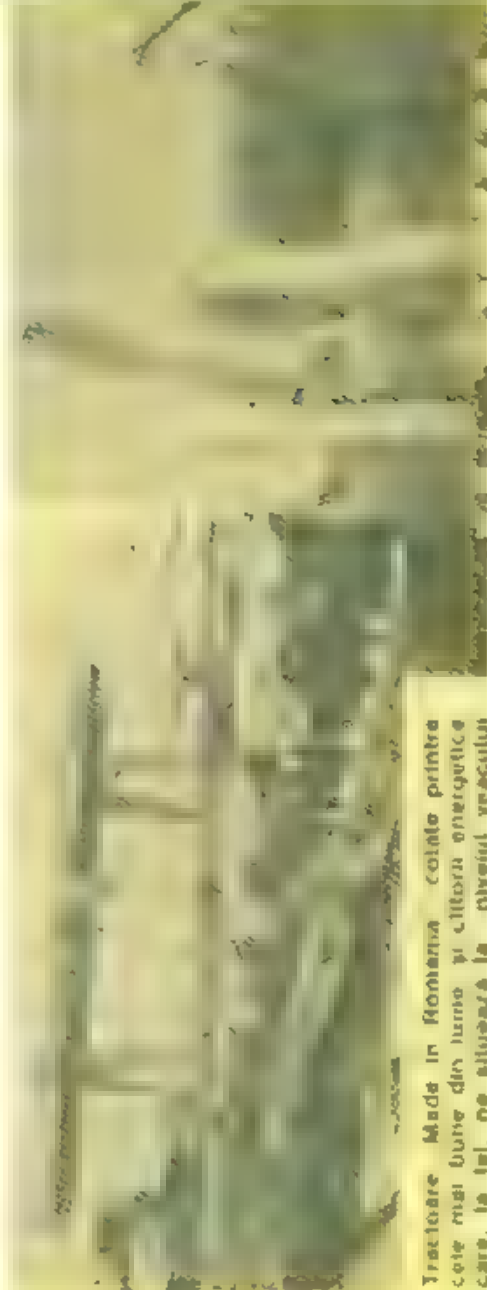
Astăzi apare ca un adevăr împede că transformările revoluționare pe care societățile românească le-a cunoscut în perioada de după Congresul al IX-lea reflectă gândirea culezătoare și originală a secretarului general al partidului și la fel de întemeiat putem afirma că, în cadrul acestui cuprinzător și grandios proces de evoluție istorică, întemeierea și consecvența cu care tovarășul Nicolae Ceaușescu a inițiat acțiunile ce-au deschis un orizont nou de civilizație pentru toți cei devotați muncii pământului constituie reperele unei autentice opere de renaștere și de înflorire a satului românesc.

Dezvoltarea multilaterală a societății românești, ca strategie fundamentală riguros științific de genul creator al tovarășului Nicolae Ceaușescu, reprezintă un concept propriu, revoluționar, al partidului nostru în edificarea noului societăți în România și aceste concepții novatoare a condus, între altele, la renașterea agriculturii în drepturile ei firești, ca ramura economică de bază în sistemul național economic unitar. S-a construit astfel și s-a dezvoltat, prin contribuția originală a tovarășului Nicolae Ceaușescu, un concept de importanță esențială pentru progresul agriculturii noastre și anume: conceptul unei noi revoluții agrare. Nu pentru nimic — arată secretarul general al partidului — să realizăm o adevărată revoluție agrară în care pe vorste producția productivă și la muncă cu navelor tehnice, eficiența economică activității societății țărănești din satul nostru. Va trebui să-și folosească tovarășul pentru obținerea unor produse vegetale și animale superioare la nivelul unităților fructifere. Această impune valorificarea mai deplină a atare suprafețe agricole folosirea judicioasă a bazei tehnice și materiale de care dispune agricultură a țării de muncă și a spațiului.

Așa cum sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu, noua revoluție agrară trebuie privită ca o ascensiune, în toate planurile muncii din agricultură, spre o nouă calitate,

„Romac”-ul, realizare de vârf a industriei noastre aeronautice

Tractoare Made in Romania cointa printre cele mai bune din lume si citoria energetice care, la tel, ne situata la nivelul veeului

pentru atingerea rezultatelor ce intruchid-pează o agricultură intensiva, de inalt randament economic. Noua revoluție agrară fiind concepută ca o strategie de durată complexă, ce încorporează toate activitățile din acest domeniu tehnologice, biologice organizatorice, economice și sociale. Trăduseră în viață a dezideratului acestei etape noi în agricultura românească presupune, se înțelege, transformări radicale, atât în sfera forțelor de producție, a bazei tehnico-materiale și a cercetării științifice, cât și în planul relațiilor de producție, prin intensificarea activităților social-culturale menite să configureze locuitorilor de la sate profilul spiritual al unui om cu o înaltă pregătire politică și în contact permanent cu valorile fundamentale ale științei și culturii.

S-a inaugurat astfel o etapă calitativ superioară în dezvoltarea agriculturii românești. Agricultură a beneficiat în acest rastimp de alocarea unor fonduri de investiții substanțiale. S-au întreprins eforturi deosebite pentru dotarea ei cu tractoare și cu o gamă de mașini de mare productivitate. Au fost extinse o seamă de tehnologii moderne de tip industrial. S-a trecut la o integrare mai accentuată a cercetării științifice în rezolvarea unor probleme de producție. Creșterea generată a potențialului economic al țării și pulnăria dezvoltare a industriei naționale au creat premise favorabile de a se trece la acțiuni de anvergură pentru valorificarea suverană și eficientă a pământului, acțiuni materializate într-o concepție unitară modernă. În Programul național care prevede ca lucrările de îmbunătățiri funciare să se execute în strinsă corelare cu cele de gospodărire a apelor, cu amenajările hidroenergetice și cele silvice.

Modernizarea bazelor materiale și tehnice a agriculturii, precum și inițierea, stimularea unor masuri ferme de îmbunătățire a cadrului ei organizatoric, de creștere a contingenței materiale a lucrătorilor din agricultură, au reprezentat în această perioadă acumulari cantitative al căror efect s-a făcut simțit, în ultimii ani, prin obținerea unor recolte deosebit de bune, care au deschis un capitol

Message
ni industriei
noastre
ușoară
covoare
de Cîrnău,
cosmetice
pentru toate
genurile

nou în istoria agriculturii noastre. Pornind de la rezultatele strălucite obținute de numeroase unități agricole fruntașe și chiar pe întreaga suprafață cultivată a unor județe, așa cum este județul Olț, un adevărat campion al marilor recolte, din inițiativa și la propunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu s-a hotărât în 1986, instituirea înaltului titlu de „Erou al Noii Revoluții Agrare Realizată”, în mod constant, de către un mare număr de unități agricole, a unor rezultate de performanță, dovedește că obiectivele noi revoluției agrare sînt realiste, științific determinate și pe deplin posibile de realizat de către întreaga noastră agricultură, astfel încît aceasta să și poată aduce o contribuție sporită la creșterea venitului național la progresul general al societății românești.

Astfel, între împliniri și protecție de viitor, într-o atmosferă de entuziasm rodnic și de statomnic atașament față de principiile ce ne călăuzesc drumul, devenirea, progresul anticipat, toți muncitorii pământului, țărani și specialiști sînt chemați ca în cadrul efortului de autodepășire generalizat la scară întregii națiuni să consolideze victoriile lor reținute cu trudă și să exprime gândul și aspirația lor de progres în lupta neîndădărită, întrecându-se într-o lăutară de holară în această cumpănă a timpului, înlăptuirea deplină a noii revoluții agrare va da imaginea dinamicii noi pe care a imprimat-o vieții de zi cu zi a satului convingerea că progresul se împlinește prin convergența programatică a tuturor gesturilor lui creatoare

ȘTIINȚA ȘI IMPERATIVELE DEZVOLTĂRII

Cu excepționale sa putere de pătrundere și analiză a proceselor și legăturilor dezvoltărilor sociale, care a dat întotdeauna un sens dialectic, militant și mobilizator gândirii și acțiunii sale politice, tovarășul Nicolae Ceaușescu a definit o viziune nouă, cuprinzătoare și menținută cu privire la rolul științei, ca forță nemijlocită de producție

Pentru prima oară în istoria țării, sub conducerea directă a tovarășului Nicolae Ceaușescu a fost elaborată și promovată

consecvent o po-
orientată term a
lor fundamentale
ale vieții econo-

La baza acestor
încrederea nestră-
cetarului sau g-
fele cercetării știin-
în capacitatea e-
organica integra-
ducția, ca o forță
o sură însemnată
ționale, de produc-
Pe baza liniilor

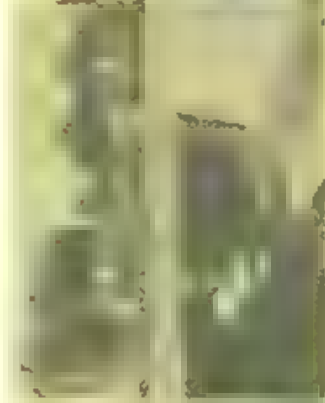
cetărilor științifice
cercetare științifice
a cunoscut progre-
ter organizaționale
mai elocvență a
ind crearea plat-
lare învățămînt și
electronici, aerospa-
de vîrf ale economi-
cercetări științifice
devenind, astfel, a-
lor naționale, a
economico-soci-

Este un adevărat
de acută și mai
științifice a bene-
însemnate lîndu-
derea continuă
a bazei sale te-
nea, prin grija p-
anilor au fost form-
liști. Dispunem
Nicolae Ceaușescu
frontul cercetării
liva misiunii totu-
nice dintre socie-
meni le revine
general al part-

pundere în h-
seamnă în cercetare
răspundere în
zată revizuirea
și altor sectoare
de lîngă cercetă-
fundat de lîngă

Noile pasi-
argumente
de ultimă oră
ale modernului
urbanism
bucureșten

Bucureștii oraș al
parcurilor și grădinilor

consecvenți o politică de dezvoltare a științei orientată term spre soluționarea problemelor fundamentale ale producției materiale, ale vieții economico-sociale.

La baza acestei strategii s-a aflat și se află încrederea nestramutată a partidului, a secretarului sau general, în puterile și valențele cercetării științifice și tehnice naționale, în capacitatea ei de a se constitui, printr-o organică integrare cu învățământul și producția, ca o forță de producție redutabilă, ca o sursă însemnată de creștere a avuției naționale, de progres și civilizație.

Pe baza liniilor directoare trase de secretarul general al partidului, activitatea de cercetare științifică și dezvoltare tehnologică a cunoscut profunde îmbunătățiri cu caracter organizatoric și structural, expresia cea mai elocventă a orientărilor în acest sens fiind crearea platformelor integrate de cercetare-învățământ producție ale chimiei, fizicii, electronicii, aeronauticii și ale altor ramuri de vîrf ale economiei naționale. Obiectivele cercetării științifice și ingineriei tehnologice devenind, astfel, parte integrantă a planurilor naționale, a programelor de dezvoltare economico-socială a țării.

Este un adevăr recunoscut că domeniul de acută și majoră importanță al cercetării științifice a beneficiat în ultimii 22 de ani de însemnate fonduri de investiții pentru extinderea continuă și modernizarea accentuată a bazelor tehnico-materiale. De asemenea, prin grija partidului și statului în acești ani au fost formate noi generații de specialiști. Dispunem, așa cum arată tovarășul Nicolae Ceaușescu de o forță redutabilă pe frontul cercetării științifice iar din perspectivă misionară lor, și în lumina unității organizative dintre socialism și știință, acestor oameni le revine, după cum sublinia secretarul general al partidului, o mare și nobilă responsabilitate. În toate domeniile dar mai cu seama în cercetare se vede în mod clar că răspundere înaltă și îndrumare și călăuzire revin lui Ceaușescu. Căci el a mai avut decât noi, pe de altă parte, știința că a fi om de știință este o mare responsabilitate și o mare onoare. Căci el a mai avut decât noi, știința că a fi om de știință este o mare responsabilitate și o mare onoare.

ce este vechi și perimat pentru promovarea a tot ce este nou în toate sectoarele vieții economico-sociale. Să facem în așa fel încît știința românească să acționeze cu spirit revoluționar în toate domeniile!

Orientarea și concentrarea forțelor din instituțiile de cercetare științifică și inginerie tehnologică spre domenii de importanță decisivă pentru progresul economiei naționale, al întregii societăți, realizate sub conducerea și îndrumarea directă a tovarășei academician doctor inginer Elena Ceaușescu, președinte Consiliului Național al Științei și Învățământului, sirăducia personalitate a vieții noastre politice și științifice, savant de renume mondial, au determinat o puternică punere în valoare a potențialului de creație tehnico-științifică proprie, ce aduce în prezent o contribuție remarcabilă la dezvoltarea tehnologiei și introducerea largă a progresului tehnic în toate ramurile economiei naționale, la afirmarea continuă a științei românești pe plan internațional.

Progresele mari în dezvoltarea științei în țara noastră, pe parcursul celor mai bine de două decenii care au trecut de la Congresul al IX-lea, își găsesc ilustrarea elocventă în zecile de mii de produse noi și modernizate pe care le-a realizat industria națională, în tehnologiile de înaltă eficiență introduse în economie, în noile surse de plante și rasele de animale mai productive din agricultură și zootehnie, în valorificarea a noi resurse materiale și energetice, în contribuțiile aduse la sporirea productivității muncii, ridicarea nivelului tehnic și calitativ al produselor, a gradului lor de competitivitate la reducerea consumurilor de materii prime și de energie și combustibili la diminuarea continuă a importurilor, la creșterea schimbului de valori materiale și spirituale cu alte țări. Prin rîmna specialiștilor a tuturor oamenilor muncii din instituțiile noastre de cercetare, din unitățile de învățămînt și din întreprinderile industriale, o deosebită amploare a cunoscut în acești ani creația tehnico-științifică de masă puternic stimulat în cadrul creat de Festivalul Național „Cîntarea României”.

Factor hotărîtor în trecerea la o nouă cali-

Oltre podurile noi
noastre Capitale celeste
Talei (stinga) și „Lacul
Morii” în întregire mo-
derna

tate în toate domeniile muncii și vieții naționale, știința îndeplinește un rol de frunte în însăși formarea și îmbogățirea profilului civilizației noastre socialiste, al omului nou, fauritor conștient al destinului său, caracterizat prin alese virtuți politice și morale și deopotrivă stăpin pe cele mai noi cuceriri ale cunoașterii umane. Valorile formative ale științei, ale învașămîntului, ale culturii fiind termenii ce intră în ecuația personalității umane demne de veacul ei, exprimînd acest veac și desăvîșindu-l lucrarea spre viitor.

Sub ochii noștri, lumea trece într-o vîrstă nouă. Nu mai poate fi nici o îndolată lumea viitorului trăiește alesea printre oamenii de azi, prin oamenii de azi. Istoria se pregătește să înregistreze un timp de răscruce și niciodată n-a fost mai timpede că, în casa prezentului, stăpin este astăzi viitorul. Niciodată n-a fost mai împede că, așa precum s-a zis demult, știința înseamnă putere.

Proiectele noastre economice și sociale, culturale și morale orientează eforturile și viața întregii națiuni în lumina exigențelor și priorităților viitorului. A concepte dezvoltarea, progresul, în acest spirit, înseamnă a lua o serioasă opțiune în competiția cu timpul. Pe această certitudine se întemeiază însăși realitatea viitorului nostru.

PROGRESUL PENTRU TOȚI

În cadrul ansamblului unitar de concepte și teze elaborate de tovarășul Nicolae Ceaușescu, prin care secretarul general al partidului, președintele Republicii, a inițiat o vastă operă teoretică și practică în beneficiul țării și spre gloria ei conceptul nou de societate socialista multilateral dezvoltată reprezintă un concept superior, de analiză și înțelegere a etapei actuale, o veritabilă contribuție la dezvoltarea socialismului științific, avînd în vedere necesitatea dezvoltării și perfecționării tuturor sferelor vieții sociale, în unitatea lor organică, atît în ce privește dezvoltarea economică dar și dezvoltarea culturală, organizarea politică, perfecționarea relațiilor sociale, în spiritul eticii și echității socialiste, al umanismului socialist

În spiritul acestei gîndiri vii, profunde, originale, în spiritul acestei gîndiri creatoare ce și-a pus amprenta pe totalitatea sectoarelor vieții sociale, politice și economice, construirea unei economii puternice și armonioase, prin amplasarea forțelor de producție pe întregul teritoriu național, a reprezentat înăptuirea cu succes a unei dintre cele mai importante componente ale strategiei elaborate de secretarul general al partidului și urmînd dezvoltarea armonioasă, rapidă, înelutuosă și multilaterală a tuturor zonelor țării.

Prin împlinirea acestui gînd nobil, iluminat de dragostea de țară și față de toți oamenii ei, viața s-a deprovincializat, am putea spune, și în toate orizonturile țării ea a dobîndit un puls nou. O prospețime și o strălucire nouă. O rațiune nouă.

Acest amplu proces transformator, de edificare a unei țări care, așa cum se vede ea astăzi, este structural și integral înnoită s-a deslășurat în lumina ideilor pe care tovarășul Nicolae Ceaușescu le rostea, astfel, cu ardența patosului revoluționar. Trebuia să ne fie clar că dacă nu am industrializa în mod armonios întreaga țară dacă am menține vechea stare de înapoare a unor zone ori cît am vorbi de egalitate în drepturi, înegalitatea de fapt tot ar rămîne în acest caz. O atenție deosebită se acorda dezvoltării tuturor judefelor, ridicării lor economice, culturale, sociale. Și tovarășul Nicolae Ceaușescu sublinia astfel, în continuare, importanța vitală a realizării acestui cuceritor proiect: înbunătățirea repartizării forțelor de producție pe teritoriul țării, are drept scop folosirea tot mai judicioasă a forței de muncă a populației și, implicit, o mai bună distribuire a veniturilor, ridicarea generală a nivelului de tra, al oamenilor muncii. Totodată, arăta secretarul general al partidului, în acest fel vor crește rîndurile clasei muncitoare, ceea ce va exercita o puternică influență asupra întregii noastre vieți sociale.

La trei ani după Congresul al IX-lea, în 1968, în lanuarta, se înfăptuia reorganizarea administrativ-teritorială a țării însemnata acestui act major avea să se dezvăluie

Spitalul municipal din București, cu replici pe măsură în toată țara

Modernul magazin din Piața Unirii

O ilustrație de azi din Setu Mare (alunge), și o altă, la fel de recentă, din Tîrgu Mureș

prompt și deplin, întrucât ea crea premisele de creștere la dezvoltarea mai intensă a zonelor geografice rămase în urmă. În multe județe, ritmurile dezvoltării au fost, după cum se știe, superioare celor înregistrate, în medie, la nivel național. Esențială s-a dovedit și trecerea, cîțiva ani mai tîrziu, din inițiativa Iovarașului Nicolae Ceaușescu, la reevaluarea dintr-o perspectivă nouă și la adoptarea unor hotărîri de importanță majoră cu privire la sistematizarea teritoriului și a localităților țării.

Ca urmare a acestor inițiative și prin înțapținerea consecvenței și entuziasmului a ceea ce atunci reprezenta proiecte de viitor în anii 70 și în continuare, pe parcursul deceniului în care ne aflăm s-au dezvoltat rapid toate centrele județene, municipiile orașelor, precum și un număr mare de localități rurale care au devenit sau vor deveni centre urbane. A fost creată, în toate județele române în urmă, o puternică bază industrială, prin care decalajele existente între diferite zone ale țării au dispărut treptat. În totuși în anii de după Congresul al IX-lea au fost create peste 250 de zone și platforme industriale cu profil complex.

Detaliind prin cîteva date statistice această realitate nouă în peisajul țării și în viața oamenilor, notăm că producția industrială a anului 1965 se realizează acum în numai 60 de zile. Semnificativ, nu-i așa? Dar să adăugăm că peste 90 la sută din fondurile fixe existente în economia națională au fost realizate în anii de după Congresul al IX-lea. Fiecare județ dispune în prezent de fonduri fixe în valoare de peste 20 de miliarde de lei, față de numai 5 judele și municipiul București în 1965. Iar aproape 30 de județe dispun, fiecare în parte, de fonduri fixe de peste 40 miliarde lei. Față de un singur județ în anul 1965. Și am mai putea nota cu titlu de exemplu județul Mehedinți obține acum o producție industrială mai mare decît a realizat în 1965 întreaga Ottenie județului Iași — o producție mai mare decît cea a județului Galați — o producție mai mare decît au realizat în 1965 Moldova, Ottenia și Dobrogea la un loc.

Să-lina relate de scaun a unui județ erou

Drum prin Zădăul epocii noastre

Adăverirea, în prezentul de azi, a ceea ce ieri era plan, proiect, gînd, s-a produs pe temelii stîlci al faptului că dreptul la muncă rămîne, indiscutabil, dreptul fundamental al omului de oriunde. Fără acest drept omul, asigurat în fapt, toate celelalte rămîn simple deziiderate.

În această nouă Romînie, o Romînie muncitoare în cel mai deplin și cuprinzător înțeles al cuvîntului, au fost asigurate însă nu numai locuri de muncă pentru oameni ci și case pentru familiile lor, grădinițe și școli pentru copiii lor, așezăminte de cultură și artă, pentru ocrotirea sănătății pentru sport etc. Oamenilor, multor milioane de oameni care sînt proprietari mijloacelor de producție, producătorii noi bogăți a țării și beneficiarii muncii lor, li s-a deschis accesul în această țară, spre înțelegerea și exercitarea unor drepturi noi după cum în același timp conștiința lor s-a iluminat de răspunderea unor obligații noi. Pe echilibrul instituit astfel, între drept și datorie, democrația noastră socialistă întemeindu-se că o realitate încorporată vieții de zi cu zi a fiecărui om și-a jărlă deopotrivă.

CU POPORUL, PENTRU POPOR

Istoria contemporană a României înregistrează că pe un argument esențial al evoluției societății noastre în drumul ei spre progres în anul Epocii Nicolae Ceaușescu, constituirea unui concept nou și a unei practici noi a democrației.

Problematika democrației socialiste, alții sub aspectele sale teoretice cit și practice a reprezentat în mod sistematic, pentru partidul nostru, o orientare programatică, o componentă fundamentală a strategiei sale politice. Temeiul acestei orientări programatice l-a constituit concepția cu privire la legătura organică dintre socialism și democrație atît din punctul de vedere al genezei cit și din punctul de vedere al practicii revoluționare de construire a socialismului.

Pe baza unui examen exigent al drumului parcurs, dublat de efortul de a conferi socialismului sensul sau autentic de orînduire

Arhitecturi ale noului le Tg. (sings) # le Ora-
des

in care poporul să-și fie ale însuși stăpin in perioade care a trecut de la Congresul al IX-lea s-a edificat un amplu sistem democratic ce preia și valorifica in interes social opinia și inițiativa maseilor, asigurând participarea lor deplină la actul deciziei naționale și din perspectiva anilor ce au trecut de la Congresul al IX-lea, rămân cît se poate de revelatoare cuvintele pe care secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, le rostea atunci, in 1965. *Partea noastră consideră că este bine că înainte de a porni la drum să ne stătim cu mîna la ochi, cu fațara cu intelectului cu barbă și țesătură cu latron și tineri uit un cuvînt cu oarecînd popor.* In aceste cuvinte strălucea lumina unui ideal, a unui crez limpede afirmat, rostit cu conștiința că este imperativ necesar ca el să fie și împlinit întocmai.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a fost, in anii ce au urmat, promotorul neobosit al unei concepții revoluționare și dialectice, profundă și originală, de interpretare a realităților, a cerințelor construcției socialiste, și ca inițiator al acestei concepții întemeiate, deopotrivă, pe încrederea sa nelimitată in virtuțile și genul poporului ca și pe atașamentul profund față de valorile socialismului, și-a adus o contribuție hotărîtoare la edificarea unei noi vieți democratice in România. Forța și proapelmea acestei concepții cladite pe fundamentul trainic și in luma adevărarilor istoriei au scos in evidența desuetudinea aprecierii ca democrația socialistă s-ar fi înfaptuit in mod automat, o dată cu marile prefaceri de ordin politic și social cu care a debutat construcția noului cîmp. Experiința aralase că asemenea transformări profunde asigură, într-adevăr, premisele unei reale democrații, dar nu echivalează cu însuși democrația.

Este meritul secretarului general al partidului de a fi creat, in acești ani, un cîmp larg de acțiune cerinței obiective de democratizare a vieții țării. Prin revigorarea substanțială a conținutului și sensurilor democrației, ca și prin conturarea, într-o viziune armonioasă, a formelor ei concrete de manifestare, in acești ani a fost edificat in

România, prin contribuția hotărîtoare a tovarășului Nicolae Ceaușescu, un amplu sistem de organisme și structuri democratice reprezentînd corespunzător in plan politic al noului stat economic și social al oamenilor muncii. Acest edificiu al democrației noastre reflecta transformările profunde ce au avut și au loc in societatea românească, începînd cu însuși esența puterii politice și conținutul cu faurirea economiei socialiste unitare, cu înstaurarea unui nou sistem de repartiție, cu faurirea unei suprastructuri corespunzătoare exigențelor noului modului de viață și ale conștiinței socialiste. Se înțelege însă că, in temeiul dezvoltării stadiilor a noului societăți, funcționarea eficientă a sistemului nostru democratic depinde de capacitățile sa de înnoire, de adaptare la cerințele mereu înnoite ale vieții, și din această perspectivă apar deosebit de revelatoare cuvintele prin care secretarul general al partidului sublinia necesitatea ca sistemul democratic să reflecte permanent dinamismul de ansamblu al societății. *Trebuie să pornim in îndrăgăna de in fața lui că ceea ce am reușit corespunde unei anumite etape unui anumit nivel de dezvoltare a forțelor de producție și a relațiilor sociale ca și in continuare o dată cu dezvoltarea generală a societății a relațiilor sociale va trebui, să găsim noi și noi, forme să perfecționăm pe cele existente largînd conținutul cadrului democratic și asigurînd participarea activă și conștientă a întregului popor la conducerea tuturor sectorilor de activitate.* Acest apărut deschis, novalor, revoluționar relevă înțelegerea profundă a adevărului esențial potrivit căruia, așa cum a subliniat in repetate rînduri tovarășul Nicolae Ceaușescu, *societatea este opera conștientă a poporului ei* se construiește cu poporul și pentru popor. Omul, așadar, omul ca valoare supremă in socialism, este chemat să participe activ la conducerea țării, la elaborarea și înfaptuirea planurilor ei.

Astfel, din inițiativa și cu participarea nemijlocită și hotărîtoare a secretarului general al partidului, a fost creat un cadru democratic nou, original, unic in felul său, după

Valul oraș cu respirație largă

lael --
convergența
secundilor
lăptărniumul
și nou
Teatru
și al Tineretului

Tulcea, cetatea aluminei românești

La Focșani
orașul tinerei
in pieța cu
același istoric nume

cum l-a definit tovarăşul Nicolae Ceauşescu. Acest cadru reuneste, în lumina conceptului fundamental al democraţiei muncitoreşti-revoluţionare, o multitudine de structuri şi mijloace, de organe şi organisme ce funcţionează la toate nivelurile societăţii şi în toate sectoarele de activitate, îmbinând democraţia reprezentativă cu participarea directă a tuturor cetăţenilor. Indiferent de naţionalităţile, la actul de luare a deciziilor în probleme de interes general. Adunările generale şi consiliile oamenilor muncii, autoconducerea şi autogestiunea muncitorească, instituţionalizarea ca forumuri cu caracter deliberativ şi decizional a unor congrese şi conferinţe naţionale pe domenii de activitate, cele peste 50 de organizaţii de masă şi obşteşti ale României de azi, ca şi alte importante întemeieri democratice, alcătuiesc în ceasul de faţă tot atâtea eficiente forme de activizare politică şi de sporire a contribuţiei tuturor fililor acestui pământ — români, maghiari, germani, de alte naţionalităţi — la conceperea şi la conducerea propriilor lor destine. Centrul de convergenţă al tuturor acestor structuri, mijloace şi forme prin care se manifestă, cu un dinamism fără precedent, acţiunea socială de masă în România de azi este Frontul Democraţiei şi Unităţii Socialiste, condus de însuşi secretarul general al partidului, preşedintele Republicii, tovarăşul Nicolae Ceauşescu.

Activitatea tovarăşului Nicolae Ceauşescu în fruntea celui mai larg şi reprezentativ organism politic din societatea noastră intrinchează un veritabil simbol al unităţii poporului în jurul partidului al strălucitului său conducător. Sistemul unitar, deschis şi superior al democraţiei noastre, favorizând marele dialog pe care partidul, conducerea sa îl poartă strîna şi statormic cu masele, stimulîndu-le iniţiativa istorică, aportul viu, creator, pe toate planurile, ca factor esenţial de progres.

EROU AL PĂCII

În lumea de astăzi, atât de glorioasă prin faptele ei prin care destinul omului, ca sta-

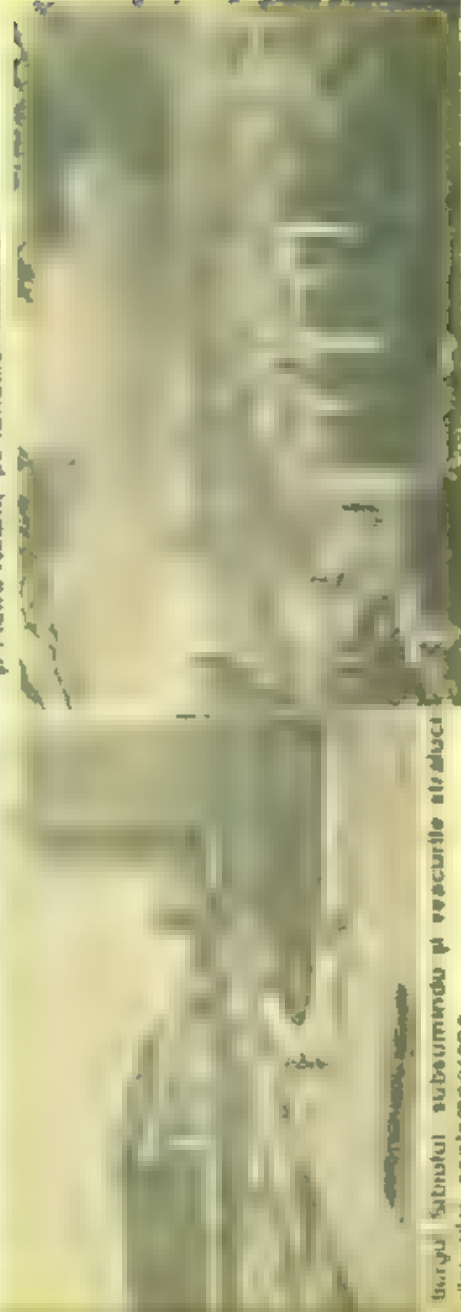
plin al planetei, se împlineşte fericit, dar atât de zbuciumată încă de nelinişti şi tensiuni dramatice, de pericole şi erori, de interese egoliste şi de principii detumate de la sensurile lor originare, de crize, de foamete, în această lume care este în acelaşi timp bogată şi saracă, fericită şi nefericită, cînd nu întotdeauna dreptul primează forţei ci uneori, în mod tragic, forţa se instituie ci drept, în această lume a carei viaţa cunoaşte ritmuri mai intense ca orînd ritmuri ce trec şi prin inima noastră, România şi-a consolidat renumele ca o prezenţă statormică şi luminoasă, aptă să genereze optimism şi încredere în valorile eterne ale umanităţii, în viitorul unei lumi mai drepte, mai bune, mai generoase, de triumf al raţiunii, al adevărului, al binelui pentru toţi oamenii, pentru toate popoarele.

În acest fel, România şi-a dobîndit pe arena largă a lumii un prestigiu şi o pondere care o situează în avangarda dinamică a popoarelor mondiale.

Piatra de hotar care a marcat, pentru istorie, strălucita afirmare a României pe meridianele politice ale planetei a fost momentul alegerii, în fruntea partidului şi a naţiunii, a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, moment care a determinat o amplă deschidere de orizonturi, o configurare programatică lucidă şi inspirată a liniilor de acţiune pe plan intern şi internaţional, definirea strategică a unei metodologii politice care a fost şi este de atunci permanent şi semnificativ validată de viaţă.

Acest major proces de abordare militanţă, revoluţionară, profund umanistă a problemelor mondiale această opera de intrincheare a dezideratelor pe terenul faptelor şi-a găsit impulsul determinant în gîndirea şi acţiunea preşedintelui Republicii noastre socialiste. Şi spre legitima noastră mîndrie, largă recunoaştere de care se bucura în lumea întreaga ansamblul de concepţie şi teză ce alcătuiesc doctrina Ceauşescu reprezintă cea mai sigură şi elocventă mărturie că noi, românii, în anii de după Congresul al IX-lea am mers în înfîmpinarea istoriei a celor mai nobile idealuri ale ei, de faurire a unei lumi

şi Piatra Neamţ pe fundalul vîitorului

Strada Satului subtermeniu şi vîesurile strălucirii zilei contemporane

O vacanță în stațiunea Aurora (stînga) o excursie, pentru îndrăzneții, la Vidraru (milloc), bai de apă și de soare într-o stațiune montană (dreapta)

Indivizibile, unite și înfratești pe unica planetă ce este casa, deopotrivă, a tuturor. Ea, această planetă albastrie, fiind frumoasă și fiind, poate, irepetabilă în Univers.

Astăzi, dacă spui România, spui Ceaușescu. Și dacă spui Ceaușescu, spui Pace. Această relație simbolică a unei lumi noase realități a devenit, în conștiința lumii întregi, marturia exemplarului dinamism și a clarviziunii politicii noastre externe, a spiritului deschis și ferit în care ea se dezvoltă și se afirmă.

Pacea, cheie de boltă a demersurilor și acțiunilor românești, a reprezentat și reprezintă în concepția președintelui Nicolae Ceaușescu nu doar o alternativă rațională a conflictelor și tensiunilor de tot felul ci și cadrul imperativ pentru făurirea unei lumi omeniei, a echității, a respectării în fapte și nu numai în vorbe a dreptului popoarelor de a fi ele însele, pentru crearea unui climat de liber acces la progres, la transformarea țărilor dezvoltate în progres real, pentru nivelarea decalajelor economice și eliminarea în cele din urmă a polarizării paradoxale din lumea de azi, a sărăciei și bogăției.

Porțind de la experiența țării noastre în dezvoltarea societății socialiste, analizată în lumina legaturilor dialectice cu tendințele și evoluțiile pe plan mondial, de la cunoașterea și studierea ampler transformări revoluționare naționale și sociale care au loc în lume, de la realitatea afirmării tot mai puternice a maselor largi populare, a popoarelor în determinarea cursului politicii internaționale, președintele României, tovarășul Nicolae Ceaușescu, este autorul unei politici externe active, deschise și principiale, a cărei promovare cu consecvență și strălucire prin acțiuni și inițiative de rezonanță și de largă audiență internațională a creat României un nimb de prestigiu și autoritate pe scena lumii de azi.

Personalitate de seamă a lumii contemporane, președintele Nicolae Ceaușescu intruchipează, în conștiința popoarelor iubitoare de pace și progres, virtuțile adevăte ale unui mare om politic, înzestrat cu o rară capacitate

de discernămint și analiză și dovedind un remarcabil spirit dinamic și constructiv în efortul de edificare a unor relații, între statele lumii, întemeiate pe principii de drept internațional, de respect al suveranității și independenței, de neamestec în treburile interne, de egalitate în drepturi și de avantaj reciproc.

Tezele sale cu privire la înalte răspundere istorică ce revine țărilor socialiste în promovarea acestor principii, cu privire la soluționarea pe cale pașnică a litigiilor dintre state și la consolidarea cursului spre destindere și colaborare, cu privire la creșterea rolului Organizației Națiunilor Unite și al altor organisme internaționale prin care se realizează înțelegerea și cooperarea între popoare, precum și inițiativele destinate lichidării subdezvoltării, pentru înfaptuirea unei noi ordini economice și politice internaționale, au avut ecoul apăsător alături de o mare conștiință, de un luptător ce vede viitorul lumii ca o imagine a fertilității și bucuriei muncii libere, a concordiei între națiuni.

Apelul său înalt responsabil și-a făcut drum spre conștiința lumii, tot mai acut pertrunsă de adevărul — alii de răspicat roșit de președintele României — potrivit căruia activitatea fiecărui guvern, a fiecărui stat, a fiecărui conducător politic va fi judecată de omenire nu după vorbe, ci după fapte, după energia cu care militează pentru eliberarea popoarelor de povara chefulurilor militare, de coșmarul unui război mondial nimicitor, pentru făurirea unei lumi a prieteniei între popoare, a respectului și înțelegerii, a bunăstării și fericirii fiecăruia.

Prin activitatea inepuizabilă pusă în slujba cauzei socialismului, a democrației, a progresului general, prin angajarea plenară în sferea raporturilor internaționale și prin spiritul nou pe care îl aduce în efortul comun de soluționare a problemelor tot mai complexe ce confruntă umanitatea, printr-o prezență a României, dintre cele mai dinamice și consecvente, în sprâjnul forțelor înaintate de pretutindeni, prin ideile și demersurile practice vizând efectuarea unor pași reali, sub-

Și două orașe care au capitală, și ele, ca atâtea altele, inițierea de veritabile stațiuni de vacanță: Miercurea Ciuc (stînga) și Botoșani (mîjnoe). În dreapta, vederea din Poiana Brașov

Însemne ale civilizației
și ale
în viața contemporană

500 km
revoluții
agrite
mari și
legumiere

în Câmpia Română
(deșeură)

stanțiali, decisivi pe calea dezarmării, în primul rând a dezarmării nucleare, pentru edificarea unui sistem tranșic de securitate în Europa și în lume, prin elaborarea unei doctrine ce alina limpede și demonstrează cu mijloacele științei necesitatea imperioasă, pentru liniștea lumii, de a se asigura libertatea, neatințarea și demnitatea națională a tuturor popoarelor. Iovarășul Nicolae Ceaușescu este considerat preluțindent pe meridianele planetei ca o personalitate proeminentă a lumii politice de azi, ca un mare Erou al Păcii

BUCURIA E SENTIMENTUL PRIN CARE TRĂIESC SĂRBĂTORILE

Noul făgaș de latorie revoluționară pe care n pașit țara, în ultimul 22 de ani, a cunștinat cu forța de neșagaduit a faptelor justele necesități și inspirației opțiunii pe care comunității romani, poporul roman, au lăsat-o atunci

Tot ce s-a înfaptuit în acești ani este indubul legat de vâșta și laborioasa activitate teoretică și practică a Iovarășului Nicolae Ceaușescu de capacitatea sa de a fundamentea nolle orientări, de stilul sau de muncă dinamic de energia clocotitoare și de fermitatea și clarviziunea revoluționară cu care conduce mareașua operă de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate pe pământul României

Am ridicat în acești ani ai Congreșelor ai IX-lea, al X-lea, al XI-lea, al XII-lea și al XIII-lea ale partidului, citorii demne de evul socialist pe care-l trăim, precum Canalul Dunare-Marea Neagră, Metroul bucureșlean, Transilgărășanul, marile hidrocentrale de pe Dunare și de pe principatele riuri ale țării modernele combinate și spații de producție ale siderurgiei, ale chimiei, ale cărbunelui, ale energeticii

Am dezvoltat o industrie redutabilă, puritoare de tehnici de vîrf, afirmind tot mai acutentul rolul factorilor calitativi-intensivi și situându-ne la nivelul de sus al veacului

Am dezvoltat o agricultură modernă, ce

știa dublat recoltele, înștrindu-ne printr primele țări producătoare de cereale de pe continent și de pe planetă

Am ridicat la rang de forță de producție știința, așezînd-o la temelie progresului nostru prin înaltul sport și sub nemifocita conducere a savanțului de reputație mondială, Iovarășu academician doctor inginer Elena Ceaușescu

În ultimele două decenii, aproximativ 11 milioane de oameni — aproape jumătate din populația țării — s-au mutat în case noi.

Am ridicat numeroase palate ale învălămintului și culturii, ale științei și artelor, ale sanatații și sportului

Cultura a înflorit pe temelul drumului sigur ce duce la izvorul mereu proaspăt al genului național

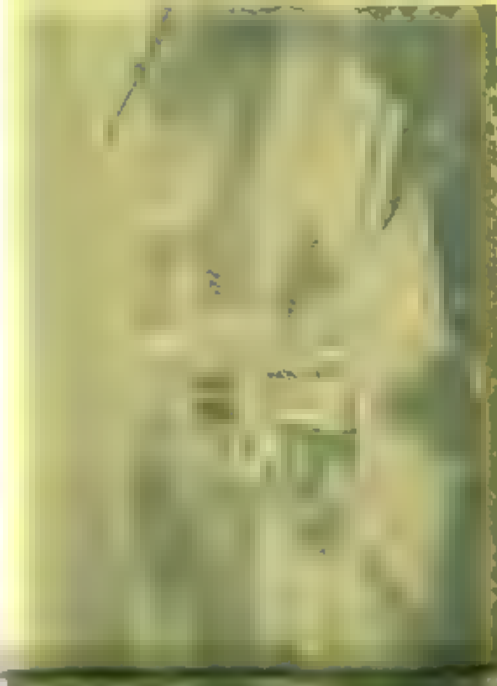
Am redescoperit propria noastră istorie, nobilele tradiții care ne acorda distincție între nașunile lumii

Am propus lumii, într-un veac lortural de recesiuni și crize, o noliune dinamica despre ritm, despre dezvoltare, despre statofaciă înalțării

Și am întemeiat ca supreme citorii ale epocii, libertatea reală, democrația reală, unitatea reală de cuget și simțire a tuturor ililor României, consiliul în marele bloc de grăniți al nașunii noastre socialiste

Cronicarii lucrzi ai devenirii neconșenile a acestei planete nu vor putea să treacă peste această realitate plină de înțeles într-o lume în care armele au început să nu mai alba loc în rastele, Romania s-a dedicat unei opere pașnice și constructive

Imaginile ca într-o desfășurare panoramica, ale României de azi, surprinse din cele mai diverse unghiuri, de la înățimea statufii omului sau de la atitudinile la care zboara pasările, din zorii tragezi ai ziei, cînd începe muncă țaranului, și pînă în miezul nopților trase în jurul furnalelor întruna aprinse, dau măsura întrega a adevărului că Romania de azi este o altă Românie decil cea a parinților noștri Este o țară reconștruită din temelile ei țar țara se înșoțește mereu, prin milioanele de oameni a caror muncă înșeamnă fabrici și hidrocentrale

Și
marl complex
zootehnic
(în unapute,
Complexul
„30 Decembrie”
Giurgiu)

Toamna în satul românesc
se înșine cu tradiția
în zi de țarg

trale, invenții și muniți de guri, flori și cârpi. Știule despre victoriile stralucite obținute pe frontul muncii, de către întregul popor, în înlăturarea istoricilor sarcini ale Congresului al XIII-lea și raportate într-o suita impresionantă în împlinirea Conferinței Naționale a partidului au confirmat încă o dată, cu dovezi incontestabile, că marile evenimente politice generează întotdeauna un climat de exemplară dinamizare a spiritului public.

În zile ce s-au implicat lucid și curajos în rezolvarea unor probleme actuale și de perspectivă ale devenirii țării, Conferința Națională a partidului a reprezentat momentul unei interogații profunde și responsabilă prin care conștiința națiunii a încercat să se identifice pe sine mai liberă și mai puternică, printr-o confruntare temeinică și deschisă cu exigențele adevărului, fie el priel de mîndrie sau de judecată critică.

În lumina magistralei analize a zilei noastre de azi, în rodnică și deschidere către mine, făcută de secretarul general al partidului, Conferința Națională a adoptat hotărîri de importanță istorică pentru continuarea drumului nostru ascendent. Pentru ca orice evaluare a perspectivelor presupune, de bună seamă, o miza țăr atunci cînd oamenii luăm în considerare prioritățile, direcțiile și dimensiunile viitorului, ei se implică în devenirea însăși a țării și miza nu poate fi altă decît a certitudinii că virstele viitoare ale societății românești vor fi tot altele trepte de progres.

De aceea, din clipa cînd Conferința Națională și-a încheiat lucrările, România s-a aplicat cu o nădejde sporită asupra lucrului ei în citadele industriale, pe ogoare, în laboratoarele științei, pe șantiere, în școli, lingă umarul generațiilor în formare, sau pe cheiurile noastre deschise spre lume și pace, lucrările înaltului forum al comuniștilor au determinat o efervescență creatoare, temeinic orientată spre izbînzile înregistrate, ca proiect, în documentele adoptate.

Din nou se deschid înaintea noastră drumurile unei creații conștiente, anticipativă, încrederea într-un viitor tot mai luminos, pe

care poporul se angajează să-l apropie prin munca neobosită, lînd una din legile scrisoare în trecut pe cel mai binemeritat dintre barbați ei, pe cel mai iubit lui al națiunii, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Omagiindu-l, cu prielul zilei sale de naștere, pe mult iubitul ei președinte, adresîndu-i din adîncul inimii calde urări de sănătate și fericire, de viață lungă și putere de muncă, națiunea română își exprimă sentimentele de aleasă stima și prețuire de dragoste și respect față de marile ei conducători pentru bărbatul care călăuzește, cu spirit tînar și neobosit, marea opera de cîntărire a României noi. Cu admirație și recunoștință, celebrăm virtuțile unui destin exemplar în istoria noastră. Este destinul unui om care a dat un nou curs istoriei, simbolizîndu-l cu numele său.

România se pregătește acum să treacă într-un stadiu nou, de țară socialistă mediu dezvoltată. Așa cum arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu, împlinirea acestui țel depinde de noi, de fiecare dintre noi, depinde de asumarea, în muncă și viață noastră de fiecare zi, a ecetelor caldă pe care cîntărește destinul național ne-a fixat-o drept colă de ideal și de faptă.

Exemplul eforturilor ce ne așteaptă nu dă, ca întotdeauna, Eroul partidului și al neamului, prin exprimarea crezului luminat și a fermului angajament de a acționa și în viitor cu toate forțele, cu toată preocuparea cu întregul spirit revoluționar pentru atingerea pozitivelor partidului nostru pentru realizarea Programului partidului pentru dezvoltarea țării pe baza celui de progres și civilizație. Voi face totuși — spunea tovarășul Nicolae Ceaușescu — pentru a servi întotdeauna poporul, partidul socialist.

Țara întreagă își urmează conducătorul, cu încredere, cu entuziasm și bucurie. Pentru că bucuria este sentimentul prin care înțelegem sarcinile la cîntărirea erilor este o sarbătoare a inimilor.

O. CONSTANTINESCU

La cîntărirea de mîna a șefilor de muncă și a șefilor de țară, în fața sediului Partidului Comunist Român, în București.

UN MOMENT DE RODNIC BILANȚ,
DE NOUĂ ȘI CUTEZĂTOARE DESCIDERE
SPRE ORIZONTURILE ZILEI DE MÎINE

CONFERINTA NAȚIONALĂ A PARTIDULUI

În noaptea de 27 decembrie 1987 s-a născut o nouă patrie istorică, o nouă și diferită patrie a ascendenților noștri în țările și statele Confederația Națională a Populului Comunist Român, eveniment de excepțională însemnătate pentru desigur pentru, deschizător de noi orizonturi și o nouă poartă către a certitudinii și de astăzi.

Sînt hrănite această încredere această convingere de invinsă faptete vreau, de tot ceea ce, în an, care sau surs de a Con gresu, a IX-a a partidului, întreprinză v s-a dăre mană viața și aspirație noas tre. Avem pentru linia care aici, la Du nare și Carpați o forță din care care e lup din trupul și suflet din sufletul neamul lui, avem un partid care, pentru linia care, a întregii țări, vine ce putem și ce trebuie să fim. Avem pentru linia care, un conducător care cu fermitate sa dă gorie pentru țară, cu fermitate sa revolu ționară, cu forță demnă a gloriei, cu imitat a sa vopsc trează cu excepțională sa carizme întărește prin gîr său pe soia salții stînci ai României într-o nouă civilizație, simbolizîndă cu numele său Nicolae Ceaușescu. Pe aceste date de esență ale destinului național s-a întemeiat, aici, la noi, pentru linia care unitatea de mînată a poporului în jurul forței conducătoare al țării și în urmă al adura de pînă a călătoriat noastre urmasii cu știu țara pentru socială cu știu țara so cială românească care a crescut în ceea ce prin veac, ne a linia dreaptă luptă pentru libertate, democrație, progres și ec umenism socială independentă și de înaltă. Să conștient această indusctria uni tate nouă în peșala noastră istorie, pentru a înșey partidul în acest an e chiar a

inamită noastră, și a sporit conținutul rolului conducător și s-a restaurat cu nobilele chipuri spiritului creator al secretariatului general a aceluiași partid în primul rând aici. În anurile defuncte niște mai vechi și paralizante raie, extirpându orice manifestare de dogmatism sau născare în gândirea sa colectivă amplificându propria democrație, ca sursă și ca model pentru democrația națională. În concepția tovarășului Nicolae Ceaușescu partidul nu e un „emisiator de directive” situat undeva sus, deasupra masei, ci un partid al oamenilor, conducându-i prin apăsarea lor conștient și neîntrerupt. Marele dialog cu națiunea pe care tovarășul Nicolae Ceaușescu, împreună cu tovarășa Elena Ceaușescu, îl poartă cu putere și cu statomnie, vizitile de lucru care s-au suprapus, în acești ani, cu însăși țara, întregă opera de atragere a masei larg la actul deciziei naționale se constituie ca un mediu model al raporturilor partidului cu masele conducător, generator de optimele strategii ale înamității în lupta acestui model. Conferința Națională înaltului for al democrației de partid a abolit problemele fundamentale ale construcției politice și economice sociale în spiritul voinței națiunii al intereseilor și nevoilor ei. Decembrie moment de sinteză și de bilanț, de generală anchiare a noi și îndrăznețe perspective de viitor. Ca totdeauna în cea care hotărâtoare pentru devenirea patriei, partidului și poporului sau acutizat contradicțiunile și ca totdeauna strălucita analiză a realităților naționale văzute în mișcarea lor vie în dialectică devenim or, în inextricabilă lor legătură cu realitățile lumii și veacului prezentată la tribuna înaltului forum de secretariat general al partidului prezentele formative tovarășul Nicolae Ceaușescu să revădă într-un sistem de teze orientative directive de o înestimată valoare teoretică și de o elixență practică deopotrivă imediată și de durată luminind acele probleme cheie ale construcției socialiste, deciziile pentru țara noastră de mine, trădând soluțiile realiste, științifice, noi raționare ale desăvârșirii acestor, măteje opere.

Partidul nostru sunt anchiare la ceasuri de față, în înăptuirea unor obiective de convergență istorică, a sarcinilor unui ciclu analitic, printru prevederilor Congresului al XIII-lea, va asigura înscenarea României în ritmul țânelor cu dezvoltare medie cu o calitate superioară a muncii și vieții. Aceste obiective înseamnă dezvoltarea accelerată în regim intensiv, a unei industrii moderne competitive apte să fructifice într-un grad înalt redutabilu, potențial economic, înalte

na, și uman al țării realizarea unei agriculturi eficiente, la nivelu, bogăției în înzestrări implicarea tot mai activă a științei în procese de producție, în toate sferțele creației naționale, spornica apăsutului învățămîntului culturii și artei la formarea omului nou, în dicarea continuă a standardului de viață a populației. Sînt obiective a căror înăptuire

astă cum a subliniat la tribuna Conferinței Naționale secretarul general al partidului depind azi mai mult ca oricînd, de noii care resursele pămîntului românesc și în primul rînd, fondul de viednă, înăptuivă și competență a națiunii sînt puse în dicășă și înaltă valoare, depind de angajarea neîntreie revoluționară și pămîntică a tuturor și a fiecăruia în viața operă de creație care înseamnă România de azi și de mîine. Anchiind cu profundizime în această luptă, actualul stadiu de realizări acestor obiective, evaluind cu luciditate posibilitățile existente, de înăptuind cu răspundere și adoptînd capitale decizii asupra căilor și metodelor de nouă impulsivitate a dezvoltării țării, Conferința Națională a partidului ca toate tovarășurile cu munste din ultimii ani s-a constituit ca a moment de referință al destinului național, largă iradiere în viitor.

Drumul spre viitor nu e ușor, dar așa cum ne înalta secretarul general al partidului e în putința noastră a românilor acestu, islu să cedă, să s parcurgem cu fermitate și succes „Vom urca și vom străbate nouă căi batătorite, necunoscute” atata tovarăș Nicolae Ceaușescu. Ceea ce va impune să fim animati permanent de spirit creator de hotărîrea de a promova tot ce este nou și înăntat în gîndirea și practica socială, de a însuși și aplica în viață ceea ce ma, nou, cucerit ale genului uman, tezaurul cunoașterii universale. Pornind pe noui drum, să fim conștienți că nimic nu se poate realiza fără muncă, fără eforturi, fără consum de energie și inteligență creatoare fără spirit revoluționar, devotament și abnegație. Să unim de toate forțele poporului să concentrăm toate mijloacele de care dispunem pentru a ducem mai departe procesul revoluționar al dezvoltării societății noastre pentru a ridica pe nouă treaptă opera istorică pe care eroii nostru popor o înăptuiește în România sub conducerea glorioșului nostru partid comunist.

Răspunsul nostru al tuturor fiilor României, la acest înalt și vibrant apel adresat devotamentului nostru față de cauza partidului, datoru, nouă sînt față de cauza patriei, este și va fi că întotdeauna și ne-o cere înaltul națiunii pe măsura unui popor eroc.

10 DECEMBRIE 1988

„un vis de veacuri s-a mplinit”

Vom celebra, la 1 Decembrie 1988, şapte decenii de la Marea Unire, act epocal al istoriei naţionale, act care, aşa cum arata preşedintele Nicolae Ceauşescu, „a marcat un moment crucial în destinele patriei noastre şi a deschis perspective minunate viitorului independent al Romaniei”. Vom celebra marea act al laurii statului naţional unitar român într-un timp în care — fruct plener al noii noastre vîrste istorice, al României Epocii Ceauşescu — idealurile generaţiei Unirii au devenit realitate, nobilă şi definitivă realitate, emancipînd şi afirmînd principiul unităţii, al solidarităţii şi fraţiei tuturor fiilor acestui pămînt, indiferent de naţionalitate, ca lege supremă a existenţei, a civilizaţiei şi a devenirii noastre. Într-o ţară şi într-o epocă în care economia înregistrează o dinamică dezvoltare, armonie distribuită în toate ţinuturile, în care învăţămîntul, cultura, ştiinţa şi artele cunosc, la fel, o accelerată ascensiune, cu iradieri egale către toţi membrii societăţii, în care drepturile şi libertăţile democratice cele mai largi sînt ilustrate prin înşaşi participarea directă şi efectivă a naţiunii la actul deciziei, în care s-a rezoivat pe deplin, pentru întreaga noastră naţiune, înălţîndu-se orice discriminare pe criterii etnice, în care au prins terele rădăcini condiţiile afirmării majore, pe toate planurile, a tuturor cetăţenilor, români, maghiari, germani, de alte naţionalităţi — unitatea moral-politică a poporului s-a transformat, cu adevărat, într-un factor de permanenţă şi într-un factor motor al înalţării. Un întreg popor, strîns unit în jurul partidului, al secretarului său general, a devenit o singură fiinţă cu munca şi cu creaţia închinată progresului şi bunăstării, independentei şi suveranităţii naţionale, locului nostru demn şi ales pe harta lumii. Sub aceste lumi-noase auspicii sîrbătorim, la 1 Decembrie, unirea Transilvaniei cu România, hotărîţi să dăm patriei — patriei noastre unice — toate eforturile, toată energia, toată dăruirea astfel ca ea, marea mai puternică, să poată răspunde din plin nădejilor ce din veac scintilează pe chipul ei.

Orî nata fundamentală şi permanentă a poporului românesc, rezultat logic al evoluţiei etnului românesc, opta pentru unitate şi independenţă naţională a constituit de-a lungul mii de secole a poporului român cea mai grea lă pe temelia de gran t a dezvolării poporului nostru — popor plămădit într-o viaţă strămosească a Daciei şi care a avut dintrîndăgăina una şi aceeaşi patire pe care mai vechi timpuri poporul român să dezvoltat într-o continuă confruntare cu toate şi greutăţi de tot felul, cu nenunţabile adversităţi şi vicisitudini istorice. Valurile pufuitor migraţoare, abătute secole lung peste patria noastră poziia de răscruce la intersecţia intereselor rivale ale celor mai mari imperii din Europa — otoman, habsburgic şi rus —, războaiele puşmănuş pe teritoriul ţărilor române de-a lungul sau instaurarea a neputinţate vălăne materio şi spiriţuale toate acestea, la

care s-au adăugat uneori divizarea ţărilor române între marile imperii ale timpului au format considerabil proiectul social-economic al poporului nostru. Dar în pofida acestor grei furturi ale istoriei cu o mare pe pui şi cu altă pe sabie ei şi-a păstrat întreaga şi de stat unitatea de a f unit liber şi pe deplin stăpîn a propriei ţări. Naţiunea refectă, statului undar eiberat depun şi definitiv de dauna opresivă străină în care românii stăruia să şi afirme independenţa în cadrul unităţii şi-a lăsat remarcată în repetate rânduri în cursul evoluţiei medii în quirea politică şi cultura în planurile militare şi diplomatice ale înalţării noastre devenind în epoca modernă cea mai suprană al întregi naţiuni române te cu politic fundamental de unitate şi a unităţii naţionale a imăpat de a ungu veacurilor minia năma şi pana ca or ma cantate personală se

culturi românești, dînd substanță multor scrieri (parte dincoace sau dincolo de Carpați, dincoace sau dincolo de Mureș), alimentînd cu un izvor de apă vie aspirația seculară spre unitate a tuturor românilor, poarta grație (fără altică) a trasale de mare împere pe teritoriul unitar al străvechi vîrstre dacice îmbrățișat de masele larg populare a-est, deal a dobindit o forță de nestavîl dnea uituri și neatinzi poporului român reînviindu-se o toate actele latrice fundamentele din epoca noastră modernă. Revoluția condusă de Horea, Cloșca și Crișan și revoluția din 1821, deschizînd porțile storiei moderne a României, proclamînd dreptatea și slobozia pentru popor au

noii voia de unitate a poporului nostru. Z de dar a unității cum au nîmî o conton pînă la Unirea Prinț paterilor realizată par tea de Mihail Kogălniceanu definea dragă actui energic, al nîtreghi națiun române reprezentat înscunarea unui proces stori claustru. Unirea Moldovei cu Muntenia și crearea statului modern Român au corect fuit punctu de plecare și pirghia de susî nere a tuturor eforturilor depuse pentru de savîrșirea unității naționale și starea centru de atracție pentru toate provinciile române, mîșii ce se gaseau încă sub stăpînire străină. Ca și ceteralle acte defnitive ale istoriei noasre naționale Unirea din 1859 s-a înfap

O înscenare a intrăgului nostru popor nestramutat
purtat de-a lungul secolelor. România mare - România
unită!

pus temelie programului de relacere a statului național modern românesc, unind revendicările de eliberare socială cu cele de eliberare națională — și în perspectivă de unitate statală — ale tuturor românilor. În contextul storic întemeiat pe ascensiunea revoluțiilor burgheze naționale din Europa revoluționarii romani de la 1848 proclamă ideea triumfului dreptului asupra forței, anunțînd în numele revoluției române dreptul la unitate și ndependență al poporului român. În acest context a gasit un puternic ecou dăruitorul exprimat de marile carturi și revoluționari Nicolae Balcescu. Vrem să fim o națiune una puternică și liberă prin dreptul și datoria noastră pentru: binele nostru și al celorlalte nați. Căci vom facurea noastră și avem o mîine a împurii în omenire. Peste împotrivirea deschisă a marilor puteri europene, la 24 ianuarie 1859 a triumfat din

tut ca expresie a vîntei poporului român constînd pentru popoarele din Europa dar mai ales pentru cele din centrul sud-estul continentului o ilustrare convîngătoare a apicării în viață a principiului dreptului de autodeterminare al Unirii pe baze plebiscitare a două teritorii aparținînd unui și aceluiași popor. Eveniment cu adevărat epocă al istoriei noastre. Unirea din 1859 a pus bazele statului național român modern a permis angajarea țării — cu forțe sporite — pe drumul progresului, al reformelor multilaterale. Unirea din 1859, cucerirea independentenței deplină de stat în 1877 au deschis o etapă nouă în mișcarea politică și națională a românilor în viața economică, socială și culturală a țării. Ideea abertății și unității naționale a cuprins îndurle și vînta unor largi păturii sociale ale forțelor politice burgheze naționale a societăților și asociațiilor culturale ale

trului popor român, înscrindându-se ca un activ central al activității acestora. Lupta pentru drepturi, politice, economice și culturale a găsit un răspuns tot mai puternic în ideea țării. Acțiunea romanilor din Transilvania a capatat noi dimensiuni, mai ales după instaurarea dualismului austro-ungar în 1867 și a măsurilor de deznaționalizare a romanilor din acest strălucit teritoriu românesc. La scurt timp are loc constituirea Partidului Național Român în Transilvania (1881) iar în 1884 Ioan Săvulescu este ales primul deputat român în Dieta de la Sibiu de-a doua oară pentru toți românii din Bucovina și Basarabia.

VIN VEACURILE CĂTRE NOI

Vin veacurile către noi...
Fără uture-ntruna spun
Cu glasul de marț-tribun
Erou urcând din alți eroi;
În zua pînă-n miez brazdala
În Alba Iulă pe roata
N-au vrut să se lăz
Doar Horia
S-a vrut să fie
Însăși istoria.

Vin veacurile către noi...
Fără uture-ntruna spun
Cu glasul de marț-tribun,
Erou urcând din alți eroi.
Nu doar Viteazul din Albac
S-a vrut să se lăz în veac
În Alba Iulă pe roata
N-au vrut să se lăz
Doar Horia
S-a vrut să piară
Însăși istoria.

Vin veacurile către noi...
Fără uture-ntruna spun,
Cum jertfa devine altul
Purtat cu grije sub zăbun

alți) român, partidul politic al clasei muncitoare din România creat în 1883 a avut ca țară ideea de desăvîrșire a unității naționale. „Voința Dacia așa cum ea trebuie să fie” a devenit sloganul de luptă al acestor oameni și prezentul ne dau dreptul să spunem că „Dacia Română” - decizia de a se alina la o alianță socială - devine un moment important al luptei de eliberare a nației. În constituirea mișcării memorabile din Transilvania (1892-1894), care a avut o impresie onantă solidarizare a tuturor romanilor și a avut un puternic ecou internațional. Cu acest prilej dr. Ioan Rădulescu a publicat memoriile sale de la Sibiu în care el vorbește despre lupta de eliberare a nației.

pe cum se știe, la începutul secolului al XIX-lea, dezvoltarea social-economică și politică a societății românești pe ambele versuri ale Carpatilor creșterea forțelor de

producție și consolidarea relațiilor capitaliste, creșterea schimbătorilor comerciale cu alte țări, progresul general al României în dezvoltare au ridicat și în țara noastră nevoia necesității neevitabile a desăvîrșirii unității statale și, încheierea procesului de lămurire a statutului național unitar. Aceasta problemă se ridica nu numai în țara noastră, ci și în țările din jurul nostru, în țările din Europa unde marile imperii multinaționale retrograde otomană, habsburgică și rusă începuseră să se lăz și să se lăz sub dominație un mare număr de națiuni și popoare sau teritorii ale acestora. Aceasta situație a impus lupta națională de eliberare o ampieare fără precedent amplificată

VIN VEACURILE CĂTRE NOI

La masă la masă
Nu lăncu doar
S-a vrut să fie
Plă să se știe —
Însăși istoria toată!

Vin veacurile către noi...
Fără uture-ntruna spun
Cum

Toate jertfele apo
Unind cătun lăncu cătun,
Pe același cîmp cu sînge alina
Într-un cuprins de neapărare
Au învins ucisă roata
Și-au învins o încă o dată
Să-și fie peste via stăpînă
Și să-și dea mînă cu mînă
Toți cu inima română.

Nu din putrede palate,
S-a lăncu, stînci, drepte,
Nu doar pentru lăncu
Său Horia
Și
Pentru toată istoria

NICOLAE DRAGOMIR

s-a de ascuțirea contradicțiilor interne imperiale ale marilor puteri în confruntarea de prima confruntare mondială. Constituția de stat națională independentă devenise un imperativ al acestei etape istorice. V. I. Lenin a remarcat pe bună dreptate că „foarte mult roman și sîrb (în raport cu numărul total al romanilor și sîrbilor) locuiesc în țara granițelor statului lor” că în general constituția de stat în direcția bulgaro-națională nu s-a terminat în Balcani. Teza lui Lenin era valabilă nu numai pentru romani dar și pentru cehi, slovați, sîrbi, croați, sloveni, aliați sub dominație austro-ungară, ca și pentru polonezi — împărțiți între cee tre mari imperii.

După cum este cunoscut, primul război mondial, izbucnit în vara anului 1914 a constituit o crîncină și sîngerasă confruntare între marile puteri imperiale. De aproape o jumătate de veac — scria V. I. Lenin anali-

zand ca zola, cel mai puternic guvernator
dominante, și din Anglia, și
Franța și din Rusia care dădă o parte din
și de la cel mai mare a masei naționale.
Tocmai această parte și în
a războiului este o război de acțiune
de război, și în timp de pace și în timp
de război, e o politică de înfrângere a națiunilor
și nu de eliberare a lor.
Războiul a precipitat cursul evenimentelor și
zguduit puternic rîndurile vechi, ascutind
la maximum contradicțiile sociale și naționale,
mai ales în cadrul Imperiului austro-ungar
și în țările care s'au lăsat doborîte de
puternic via a unei pașă care pe o parte
pe cea a voalului și talibului.
Războiul a ridicat și în fața poporului român
probleme de mare însemnătate pentru însăși

CREZ TRIUMFAL

La noi sînt drumurile-n țară,
Pe Olt, pe Mureș și pe Prut,
De parcă toate înfrîșoară
Aceleași unic început.

Aceleași vînturi le colindă,
Le nvalule același pîoi
Și prin același bolți de tîndă
Pătrund elătura de noi

Aceleași pîoi, același mîierle,
Aceleași stîlpi, același pruni,
Aceleași străluciri de perle
Pe scuturile din strîbuni

soarta națiunii. Tocmai de aceea lupta pentru unitate națională a intrat în faza finală a luptei pentru eliberare și toate s'au lăsat pe
și de la cel mai mare a masei naționale.
Tocmai această parte și în
a războiului este o război de acțiune
de război, și în timp de pace și în timp
de război, e o politică de înfrângere a națiunilor
și nu de eliberare a lor.
Războiul a precipitat cursul evenimentelor și
zguduit puternic rîndurile vechi, ascutind
la maximum contradicțiile sociale și naționale,
mai ales în cadrul Imperiului austro-ungar
și în țările care s'au lăsat doborîte de
puternic via a unei pașă care pe o parte
pe cea a voalului și talibului.
Războiul a ridicat și în fața poporului român
probleme de mare însemnătate pentru însăși

imania română a devenit în puterea și
a apărare a țării și a statului și a
a țării de care are în simțul poporului
și de la cel mai mare a masei naționale.
Tocmai această parte și în
a războiului este o război de acțiune
de război, și în timp de pace și în timp
de război, e o politică de înfrângere a națiunilor
și nu de eliberare a lor.
Războiul a precipitat cursul evenimentelor și
zguduit puternic rîndurile vechi, ascutind
la maximum contradicțiile sociale și naționale,
mai ales în cadrul Imperiului austro-ungar
și în țările care s'au lăsat doborîte de
puternic via a unei pașă care pe o parte
pe cea a voalului și talibului.
Războiul a ridicat și în fața poporului român
probleme de mare însemnătate pentru însăși

Că ele, rîurile noastre
Și drumurile lor, la fel.
Străbat același zări albastre
Și același laiduri de drapele

Un țară vin, se duc în țară
Cu același dor, cu același val,
Un atrop n-au prăvălit alară
Din crezul nostru triumfal

Unită alini de-aceiași glie,
De-aceiași via, de-aceiași fire,
De-aceiași, celdă omenie
Și-aceiași, tainică roșire

ILARIE MINOVEANU

și de la cel mai mare a masei naționale.
Tocmai această parte și în
a războiului este o război de acțiune
de război, și în timp de pace și în timp
de război, e o politică de înfrângere a națiunilor
și nu de eliberare a lor.
Războiul a precipitat cursul evenimentelor și
zguduit puternic rîndurile vechi, ascutind
la maximum contradicțiile sociale și naționale,
mai ales în cadrul Imperiului austro-ungar
și în țările care s'au lăsat doborîte de
puternic via a unei pașă care pe o parte
pe cea a voalului și talibului.
Războiul a ridicat și în fața poporului român
probleme de mare însemnătate pentru însăși

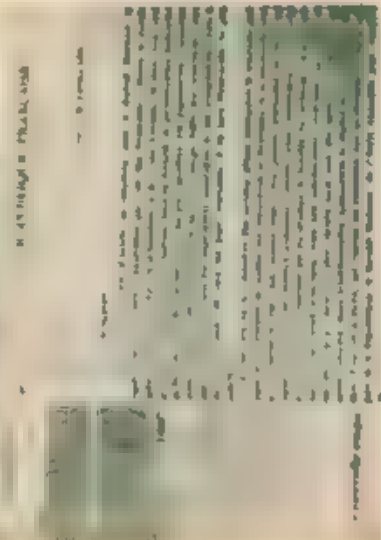
... roman fa a avut un carat for latu
... a avut un carat for latu
... a avut un carat for latu

... a avut un carat for latu
... a avut un carat for latu
... a avut un carat for latu

La Romania

Guvernul francez recunoaste
Consiliul National
al Unirii Romanesti

... a avut un carat for latu
... a avut un carat for latu

... a avut un carat for latu
... a avut un carat for latu

Demonstratia in SUA
(Indianapolis, 6-18 aprilie 1918)
- in aprilie 1918
Transilvaniei cu Romania

... a avut un carat for latu
... a avut un carat for latu

... a avut un carat for latu
... a avut un carat for latu
... a avut un carat for latu

... a avut un carat for latu
... a avut un carat for latu
... a avut un carat for latu

... a avut un carat for latu
... a avut un carat for latu
... a avut un carat for latu

... a avut un carat for latu
... a avut un carat for latu
... a avut un carat for latu

... a avut un carat for latu
... a avut un carat for latu
... a avut un carat for latu

... a avut un carat for latu
... a avut un carat for latu
... a avut un carat for latu

... în condițiile luptelor generale a națiunilor asu-

prite din Imperiul Austro-Ungar și 24 septembrie 1918 are loc sesiunea Comitetului executiv al Partidului Național Român din Transilvania în cadrul căreia se hotărăște reluarea contactelor cu conducătorii Partidului social-democrat din această provincie. La rîndul său, Comitetul Central al Partidului social-democrat a luat la 25 septembrie o hotărîre asemănătoare privind înființarea relațiilor cu Partidul Național Român. Drept urmare reprezentanții celor două partide ale românilor din Transilvania au hotărît la 6 octombrie colaborarea lor în vederea înființării Uniunii cu țara în cadrul unui Consiliu Național Central.

ROMANIA NOUA

... din Austro-Ungaria

... în perioada 1918-1919

... în perioada 1918-1919

... în perioada 1918-1919

... în perioada 1918-1919

... în perioada 1918-1919

... în perioada 1918-1919

... în perioada 1918-1919

... în perioada 1918-1919

... în perioada 1918-1919

... în perioada 1918-1919

La 12 octombrie a avut loc la Oradea o nouă sesiunea a Comitetului executiv al Partidului Național Român în cadrul căreia s-a elaborat textul unei declarații de principii prin care se exprima hotărîrea poporului român la autodeterminare decarată în urma sa la Cetta în Parlamentul de la Budapesta la 18 octombrie 1918 în aceeași zi în care Austro-Ungaria primea răspunsul negativ din partea Alianței cu privire la condițiile de armisticiu iar Taza Istvan primul ministru ungar se pronunța public că războiul a fost pierdut. Comitetul executiv al Partidului Național Român din Ardeal și Ungaria — se spunea în decarația citată de Al. V. — da cu siguranță pe față în fața poporului. Astfel și Ungaria constata că urmările războiului îndreptătesc pretențiunile de veacuri ale națiunilor române la deplină libertate națională. Pe termenul firesc că fiecare națiune poate hotărî așezarea și liber de ea să aibă un drept care este acum recunoscut și de către guvernul maghiar prin propunerea de armisticiu a monarhiei — națiunea română

dorește să facă acum uz de acest drept și reclama în consecință și pentru ea dreptul să libereze de orice influență străină să hotărîască singură așezarea și plina naționalitate. Organul național al națiunii române din Ungaria și Ardeal nu recu-oaste îndreptățirea acestui parlament și acestui guvern să se considere că reprezentanți ale națiunii române că să poată reprezenta la Congresul general de pace interesele națiunii române din Ungaria și Ardeal. Căci apărarea intereselor ei națiunea română n poate încredința numai unor factori desemnați de propria ei Adunare națională.

Națiunea română care trăiește în monarhia austro-ungară așteaptă și cere după multe suferințe de veacuri afirmarea și viața ei în drepturile ei neîncălțate și menținerea

„România Nouă” din 12/18 octombrie 1918, în care se publică declarația făcută în parlamentul ungar de reprezentanții Partidului Național Român din Transilvania

Populația muncitorească a Văii Jiului manifestînd în favoarea uniunii Transilvaniei cu România (18/20 noiembrie 1918)

... a deplină viață națională

La ora 12 de autodeterminare a reprezentanților a moment stonic fundamental pentru națiunea română, pentru desăvîrșirea unității sale politice și de stat un document de mare importanță programatică a practică pe baza a și în numele principilor cuprinși în ea s-au deslășurat toate acțiunile națiunilor române din Austro-Ungaria în perioada următoare. Prin conținutul și decarația a făcut o puternică impresie asupra opiniei publice din monarhia dualistă și a fost primită cu rădăsobit entuziasm de românii de pe ambele versante ale Carpaților.

Atitudinea națiunii române a contribuit în mod decisiv la grăbirea procesului de lichidare a unui regim despotice și agresiv la sfîrșimul călăuzelor esupririi naționale în 13 imperiul Austro-Ungar.

La 14 octombrie 1918 Consiliul socialist din Praga da semnalul unei greve generale printr-o doleanță grevabilă se află născută și dorința expresă de crearea națiunii și Republicii Cehoslovace independente. Ma-

pea... citare conduse de comitee de
... sau de consiliu secularizat, creau
... marea Republici Cehoslovace la 28
... cind la Praga s-a auzit ca guver-
... austriac a acceptat conditiile de pace
... a test pe strazile orasului, cerind cu
... stanta proclamarea oficiala a indepen-
... Comitetul National a proclamat in
... zind in teritiile sa preia administratia
... la Praga si creata o guvernare provi-
... a acedea... la Zagreb si in alte
... care au avut de-a face cu nemuritor
... de mase in care se cere insistent procla-
... area independentei la 29 octombrie. Con-
... sul National Croat, intrunit la Zagreb pro-
... ama unirea croatiilor, srbilor si slovenilor
... din Austro-Ungaria si despartirea lor de

SOSESC DIN ALBA IULIA

Sosesc din Alba Iulia, cetatea
Cu trandafir de plastru si scintel
pe unde au zori parintii mei
de dor si vis — sa-si strige libertatea.

Ei au urcat pe drumul de calvar
pe care roata apleca tribunii
si se-nrosea, ca la strigatul lumii,
iar martorii albaei ca scrijel cu var.

Atunci, in ceasul jertfelor supreme,
intreaga Alba Iulia albaei
si, din tarile a cazut o stea
sa scape pe locuri si pe vreme.

Dar iata, ca la visul implinit,
la marea soroc, rotund ca tara,
in iarna veghindu-si primavara
solitile volnii si-au vestii.

La 24 noiembrie (1918) Alba Iulia
a proclamat unirea cu Serbia, Muntenegru, Lu-
18 s-a proclamat unirea Alba Iulia cu avio-
de sud fiindu-si astfel un singur stat yu-
b-crodo-saven care avea sa promita in
1918 decembrie de agosiva
si pronozi din Austro Ungaria au constituit
la 28 octombrie 1918 o Comisie de lichidare
cu sediul la Cracovia si au anuntat unirea
bucure cu statul pe care creat la 5 octom-
brie 1918 unirea a devenit efectiv la mijlo-
ca lui iulian.

Avand se rostul cu putere nimeni
la Destramarea Austro-Ungariei sa o-
parulat inclusiv asupra natiunilor domi-
nate La 28 octombrie la Viena a izbucnit
greva generala mi de manifestati si social
manifesta pe strazile capitalei cerind pace
si abuzarea monarhie La 30 octombrie a
vina a fost convocata Adunarea Nationala
pe care a fost convocat Adunarea Nationala
pe care a fost convocat Adunarea Nationala
la 28 octombrie 1918 la Budapesta sa a

creat Consiliul National Maghiar la 28 oc-
tombrie intr-o manifestatie de strada ma-
gari au proclamat republica si preluarea
puterii de catre Consiliul National. La 31 oc-
tombrie se formeaza un guvern alcătuit din
reprezentanti Consiliului National, Maghiari
a 16 octombrie este proclamata Republica
maghiara independenta

Cu sifurte, anului 1918 lupia pentru for-
marea statului national roman unitar intr-o
intr-o noia etapa de dezvoltare La 18-31
octombrie 1918 s-a constituit Consiliul Na-
tional Roman (etna) ca unicul for care re-
prezenta voia poporului roman format
din sase societatii democratice Tron Alban lon
Fluteras Enea Grapini Iosif Jumanca Iosif
Roncei Basile Sardu si sase reprezentanti
ai P.N.R. Vasile Gordis Aurel Lazăr Teodor

SOSESC DIN ALBA IULIA

Veneau, veneau din vascuri si milenii,
veneau frumoși din valuri ancestrale,
cu cel mai vechi si mare ideal
semeți si miorluciți de genii.

Unirea lor in cugeți si simtiri
a rotunjit, pe veci sa dăinuiescă,
strălucitoarea voastră românească
nimbata-nire viori si trandafiri.

Mătasuri incalze-n alb decor
si lumina strabuna, sus, pe creste
purtau spre viitor, frumoasa veste,
cind orice pas intra in viitor.

Sosesc din Alba Iulia, cetatea
unirii către zilele de azi, —
cu focul alb al lămnii pe obraz
si-n focul inimii, cu libertatea

AL ANDRITOIU

Minerale, Căpăt, Au Vădă, vied

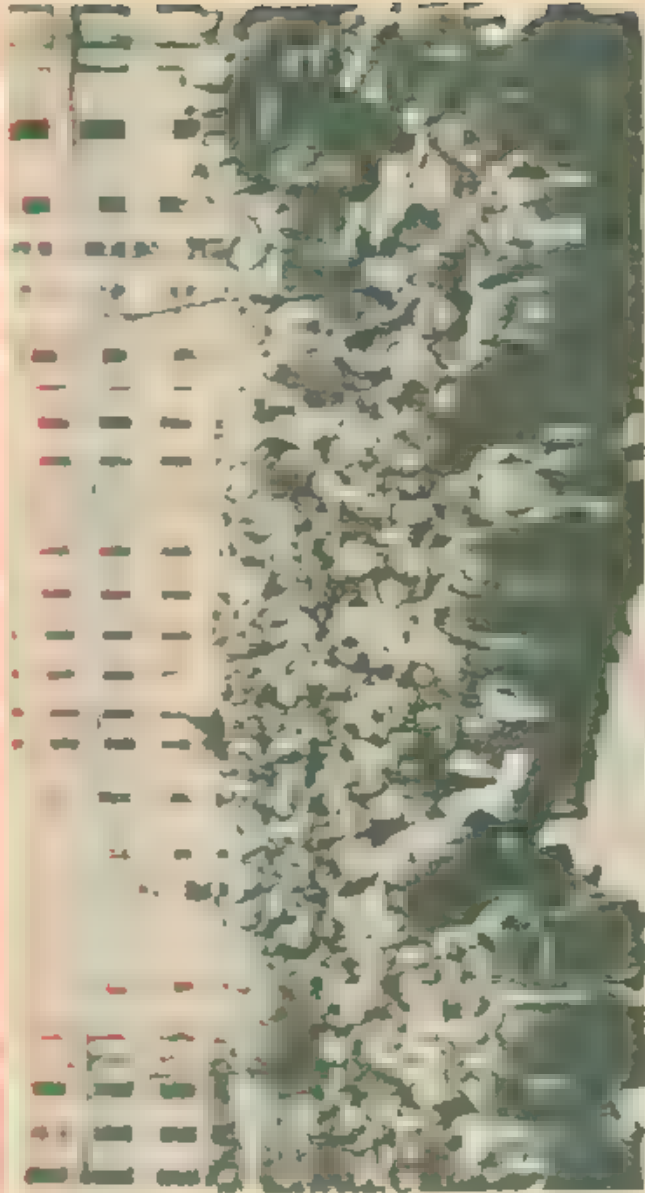
Pe nite, vied, Transilvaniei s-au format
consiliu nationale regionale locale si gar-
nisonar ca organe ale mișcării burgh-
ze-jerocratice care activau sub conduc-
rea Consiliului Național Român
Consiliul de Capitala Naționala Română cu
câteva caracter populare a dat un nou impuls
luptei pentru eliberarea Transilvaniei si ju-
rea ei cu țara într-un articol de fond nitiu
lat Ce vrem? organul de presa al societă-
ții române; Adunarea așala că Revoluția
si Capitala au creat pentru toate natiunile
din țara putință ca singure să-si notariască
soarta, singure să decidă asupra viitorului
lor si singure să-si croiască cadrele de stat
in care vor dori să trăiască in viitor... Cons-
liul Național Român este chemat a merge cu
un pas mai departe si a de țara in mod cla-
s amintit că vom ca ntr-un popor, roman
din Jugata Transilvaniei si Băiat sa fie in-
trebat prin referendum, printr-o votare ob-
iectivă in ce cadre de stat voreste sa

...aia și drepturi egale tuturor...
...or conlocuitoare de a se instrui...
...direct și secret libertatea presei și de asoc...

Hotărârea a fost primită în unanimitate de delegați, cu mare însuflețire. Solemn, președintele adunării a anunțat: „Adunarea Națională a poporului român din Transilvania Banat și părțile ungurene a primit rezoluția prezentată prin Vasile Goldiș. În întregul ei și astfel unirea acestor provincii românești cu țara mamă este pentru toate veșnic asigurată.”

Ambosfera acelei lipe de neuitat era astfel

dre, Barlok Béla, Bolony György, Kodály Zoltan, Varga Jenőse, se spune. „Fala de națiunile surori nu avem nici o pretenție și noi ne considerăm o națiune reînnoită. Între așezăm și berăla pe cîrnela mon, b...
...ne trezim ușurali la constința faptului că nu...
...di s'edem lortit să fim tip asag...
...traim unul lingă altul în pace, ca națiuni...
...here cu alte națiuni libere” La rîndul său, prefectul maghiar al județului Arad, doctorul Varjassy Lajos, spunea: „Eu găsesc că se poate de natural ca un popor plin de demnitate să nu dă y na să lîreze al...
...nici noi (ungurii — n.n.) nu am tolerat-o față de Austria
...în ianuarie 1919 pentru un mîndest s...

Viena 4-17 noiembrie 1918. mii de transilvăneni și bucovineni din toate ambele țări ungare depunînd jurămîntul de credință față de Consiliul Național Român Central

prezentată de poetul socialist Emil Isac...
...Kodály Mihály din 3 de...
...cepe apoi actul oficial. Are cuvîntul Goldiș care citește de pe hîrtie ceea ce este scris în inimă. Nu voi relata ceea ce spunea Goldiș, căci fiecare cuvînt al lui reprezintă o bucată din timp. Și cînd răsună cuvîntul care este singura dorință a națiunii noastre române — Unirea — se revărsă din mii de guri cuvintele: „Unirea românilor!”...
...s-a sudat între inimi. El nu poate fi sfîrșit. Ceea ce a urmat ni se pare un vis. Statele noastre, este difuzat înmîm român și masa pornește acum în joc. S-a înfaptit. Un popor s-a eliberat.

Marilă subînțal faptul că pentru unire s-au...
...fără tat și conștiință. Astfel, în m...
...festul din 3 noiembrie 1918, semnat de cel...
...raile și obștești ungare, printre care Ady En-

adus la cunoștință publică hotărîrea populației săsești de unire cu România, în...
...cu urările cordiale de îndeplinire a ideilor...
...or sale naționale”. Aceeasi atitudine au adoptat ei evaii din Banat, care întrunți în congresul de la Timișoara, din august 1919...
...considerînd că „hotărîrea de la Alba Iula este o cheazăie pentru dezvoltarea etnică și culturală”. În ianuarie 1919, populația românească din Transilvania a aderat la hotărîrea de unire a Transilvaniei cu România și faurind statul național unitar român.

încheiat procesul de constituire a statelor sud-estul Europei. Așa după cum erătam, în cadrul acestui proces a luat finla și Republica Ungara independentă, care a încheiat înfrîntura revoluției burghezo-democratice, iar, apoi, instaurarea pentru scurt

[illegible]

HORA UNIRII LA ALBA IULIA

Aud batal de ciopot in Ibrul Ardeal
La Ip invie morii Balgradul o prioré
In care toll romanii pe viale se uneac
Se prind de minti el loace o mult doré

Parcă-i o Horă deasă, roșită de bătrâni
Cu pași incetși prin viață, cu verb lăsat să sune.
Cum sună toamna-n păsări muncite de flor
Nante să alabasta în zbor o ală lume.

Acum parcă-l înaltă pădure de stejari,
O mama care-ți astringe toți ill: al-îmbună,
O țară prinșă-n Hora, o naște cu edgeji
pe care-n disperare un clopot o adună

Se clatină pământul, cerul căr e de năsi!
 Hora este hotărât visat e pragul porii
 Și cred că se horește în tărâmul cetății
 Cu cel ce vin din urmă, cu vili și cu morții

N. GRIGORE-MARĂȘANU

[illegible]

prin lupta lor necurmată, în zilele de 27 noiembrie, 28 noiembrie și 1 Decembrie 1918, în care a participat în Concertul de pace din Piața din Iași care fusese organizat de către comanda supremă a forțelor armate române, în respectarea obligației asumate față de poporul și de persoana tatălui său, pe care îl iubea intens.

de la regiunea în regiunile răsăritice ale
Mării Negre din Anul 1831, în
celelalte cazuri populația a crescut, în
especial în regiunile de nord-est, unde
se stabilește din nou o populație pe de
plină în celelalte regiuni de la baza
Onganului. În toate aceste regiuni
există o populație sporadică în regiunile
Hemșan și în regiunile mici și în
în opera de urmărire a populației în
regiunile de nord-est. Mai ales în regiunile
spre nord-est, unde o populație
regională în regiunile de nord-est
și în regiunile sporadică în regiunile de

propun De aceea Conferința păn de la Paris a fost în alaltia de a crea ea un stat roman întreg. Acesta era infaptul prin ipoteza peardol rana. Conferința a fost cheata sa dea consvatare jundica noul statul leterar a putte prin recunasterea principului autodeterminare nationale Poporul roman parea de aceasta data comunitatea nre nationale n fața unu fapt impunt că e în m. 3 să. 187.

A saluă Conferința de pace ca urma să fie e Roman e, un dar ci ea trebuia să cersace o cernia de bață e drepturist. ne care a dezvaluit ca alita putere n fața întregu lumii tuc și (ei mai neimpacali adve sari a poporului roman au trebuit sa iteaceă aceasta cernia fundametalia a est.

DESTIN

Unirea, via de mari bărbai.

Fără de somn veghind, doar luminați

De gândul că-s de-o veșnicie trați

Și aceeași malcă dulce le-a dat viață

Îngă icoana munților Carpați

Încă din prima lumii dimineață.

Destin poltronic le-a brăzdat prin veac

Somne adînci pe-nrouale față

Și mușii au vrut în mantie de ceață

Să li se plardă numele Copac

Rătăcitor, amuls din pămlî

Să fie neamul, prin străini plîngînd

La amintirea de străvechi cerdac

Neam răbdător și pașnic și cumințe —

Mușii i-au voit la curtea lor drept gaj

Dar nimion n-a-nțeles ce dor fierbinte

L-a menșînut prin veac nemuritor

rie. Pentru realizarea acestei cerințe România intrase în primul razboi mondial transformînd parte parea sa într-un razboi al întregului popor. Tocmai de aceea mare puter nu puteau ignora situația de față din această parte a Europei unde pe rînd a foste ar impert se realizaseră statele nationale unitare istorice francez Pierre Renouvin în lucrarea sa Histoire des relations internationales anglo-și ale la concuzia ca distrugerea dubie monarhi, era un fapt impit nănte chiar ca guvernul impertal sa fi semnat la 3 noiembrie amnistul de a vultu la Gust. Aceasta distrugere a fost realizata prin vointa poporului. Conferința de pace nu face alt eva decit să înregistreze rezultatele obținute. Asupă conșuturii tratatelor de pace isi vor pune amprenta aceste realități expresie a vointei și vultu revolutiionare a popoarelor de realizare a statelor nationale urtare

Prigiandu Conferința de pace convocata pentru inceputu anului 1819 a Paris ntre-les ca impertanta pentru propore toate lung usela și conferintere din trecut Pașea

ima n interesul statelor să impiedice orice dubitate a o hegemonie politică europeană sau militară și pînă în ajut care prime de autodeterminare nationale sa recunoască statele nou constituite în acelaș timp Conferința trebuia să refacă harta Europei conform vointei poporului în așa fel ca nici o națiune sau parte ale aceiași națiuni să nu mai fie incorporate unui stat și în prin încăcarea taganta a vultu a statelor poporului și sa se gdat în situația de a constata sturșul marilor imperii a căror integritate era matana cee n posibit de a ma fi conservata și a căi masșentieri erau n genera recunoscut. Ca năsovaca Polonia Romană (q. 34), Austria și Ungaria Masșentia conferintelor

Și ce invulnerabil aliaj

È sufletul, ce loc interior

li dă puteri să-nfrunte nedreptatea.

Ei au crezut că năruind cetatea

Vor năru și sufletul ușor.

Dar au uitat cetatea din cuvinte

Din limba marelui și din osmințe

Pu care nu-l holat să-l des în două

Filița nevăzută, de lacrimă și rouă.

Neam răbdător pe dreptele temeli

Ce n-a rivnit la steaua nimănui —

Fața destinului, ne-ndurătoare,

Precum Orfeu a imblînzit fiare,

Așa a imblînzit-o într-o zi

Și-a-nlors-o, înțelept, de partea lui.

Astfel, prin forța lui interioră,

S-a reclădit, pe vechiul trunchi, o țară.

DAN VERONA

astie redusă la fixarea detaliilor frontierei care practic fuseseră tratate prin lupta și vointa maselor populare. De fapt as cum aprea istoricilor americani J.A.S. Grevier — aiati și Statele Unite au venit la Paris ca sa confirme starea no succesoră ale imperului acșiru ungat care s-a prăt în urma infingerii. Avînd pe ordine de zi o mare complexitate în profertie Raymond Boncare prezintă — Franța a descăris ab aradare la Paris conferința de pace la Conferința a participat delegat din 32 de țări cu o mare vartat de membri ntre 1 și 5. Dar acest Parlament al lumii cum a fost caracterizata Conferința se deschidea de fapt sub auspiciile Statelor Unite ale Americii. Mari Hilarie Franța Hilarie și Japonia. Un delegatua romana faceau parte prin ministrul Ion I.C. Brătianu șeful delegatului Mișu ambasadorul condra Victor A. Ionescu, ministrul Romaniei la Paris generalul C. Coandă Abasdru Vinda Voinescu Diamandi iar marșierul N. Titulescu și dr. Cantacuz no Delegatua Romaniei în lătare.

Tratatul înfăptuit alie poporului român a
 stăpânit din timpul războaielor care au
 înfruntat din 47 a fost 1916 care
 vedea că dă război România urmas sa
 țară a născută pace cu securiți
 plină și auat a înțeles pentru res-
 taurarea și se cucerirea
 din participante au fost împărțite în pu-
 tate cu interese nemulțumite și puter
 cu interese limitate România fiind in-
 vată în două categorii la deschierea
 te interese puter care trebuiesc
 România tratatul din august 1916 nu de-
 tal aduce clauzele acestui tratat in-
 vată care prevedeau înfruntarea ideii
 din Arghemul marilor puter ca
 înfruntarea înfruntarea de faptul că parea

nomie între țările europene vi tor case care
 au suferit grave pierderi, războaie și urbane
 timpul războaielor și Germania și în răz-
 arsoșul războaielor pe locurile și stabilitatea
 echilibrului european și pe de altă parte
 lăni dreptului internațional prin te dăre re-
 vizionate și revanșarea înfruntarea se stabile-
 Națiunilor, ca organism internațional co-
 avia asigurarea de a asigura tuturor statelor
 mar și mare care înfruntate și se pene-
 tența pe de altă și neînfruntate te dăre
 în cauza desosebirii de interese dintre
 țările puter care aveau covântul Națiunilor
 și de Conferințe. Înaintea desului de greu
 stabilind expresia a unei părți până la co-
 munită care decida că este totuși și să
 strădui de a se cădește

Membrii Consiliului Național Român din Alba Iulia

Apel către locuitorii din Cehoslovă, prin care li se
 aduce la cunoștință constituirea Consiliului Național
 din comuna lor

La București, București fusese încheiată cu
 suveranul. Altfel, aceștia recunos-
 c și stăpânirea dramatică în care se găsea
 România după încheierea păcii de la Brest-
 Litovsk, parafasta și tratată, după încheierea ex-
 plicațiilor ministrilor Franței la București
 la București. Ministrul puter și-au rezervat
 și înfruntarea de egalitate înfruntarea de
 la România. Fără a română a fost de ca-
 re a română și se expunea punctul de ve-
 de la România. Consiliul celor patru a
 și înfruntarea de externe sau a al-
 înfruntarea în cadrul cărora dreptul de a de-
 ze și de a reprezentanți marilor puter
 cine problemele care mă gresă ce urma
 și înfruntarea înfruntarea și soluționarea de
 înfruntarea au fost înfruntarea teritoriului
 a și seama înfruntarea unde înfruntarea
 și înfruntarea de populație de bășină și
 înfruntarea și înfruntarea problema repară-
 și înfruntarea stabilitatea unui echilibru eco-

Dupa mai bine de 5 luni, tratatul de a ver-
 sarea a fost semnat la 28 iunie în sala
 dintr-un din storceu palat al Regului
 seare de către reprezentanți puterilor
 alate și asociate și de Germania înfrun-
 A este tratat a înfruntarea baza și a care trea-
 țelor speciale ce l-au urmat Tratatul de la
 Trănciș din 4 iunie 1920 cu Ungaria. Trata-
 tur de la Sevres din 10 august 1920 cu Tur-
 cia și Tratatul de a Paris din 23 octombrie
 1920

Reprezentanții Românilor au dialogat în pri-
 mul rând cu delegații din „Comitetul pentru
 studierea chestiunii teritoriale privind Ro-
 mania” ale căror lucrări au început la 11 fe-
 bruarie 1919 în cadrul acestui Comitet căre-
 i a discutat înfruntarea teritoriilor românești
 Franța Anglia Italia și altele. SUA nu vi-
 tutea de fructele altele a principii, altele
 teritoriilor naționale a voia pe de altă și
 înfruntarea populației bășinată a Alba Iulia au
 înfruntarea altele Târnăveni și Rădăuți

Această hotărâre a reprezentat baza angajărilor făcute în Conferința miniștrilor de externe și, în consecință, a războiului care la 11 și 13 iunie 1919 au răscălmășit unirea Transilvaniei cu România.

Concomitent se pregătea formarea condițiilor necesare în tratatele ce trebuiau prezentate țării care învinge Germania și Austria, în primul rând în ceea ce privește România: marile puteri au refuzat să discute cu ea clauzele tratatului cu Germania la 2 mai 1919 și s-au dus la medierea a procedurii de mediere, soluția delegată române arăta că, prin creșterea statelor mici, la conferință este

forțat de Germania. După cum se știe, repetitiv intervenții a delegației române și această problemă au rămas fără rezoluție. Marile Puteri apărând că Germania nu poate să fie considerată responsabilă pentru pagubele suferite de România. Se făcea o mare nădărmare pentru un român care a suferit în timpul războiului războiului ocupanților germani și urase pierderi materiale care sunt, și dinat la marea sumă de 31 miliarde lei, și inclusiv tezaurul statului român transferat la Moscova precum și mari pierderi de viață omenești.

La 28 iunie 1919, România pusă în fața faptului

Unirea

Chemare

ROMANUL

CONEXIUNI

Adunarea Națională

Un apel la luarea pentru uniune națională publicat de ziarul „Unirea din Blaj”

„Unirea” deoarece tratativele cu Germania au eșuat, iar noi nu ni s-au comunită în zilele acestea — spune TIC — fără să aibă dreptul obiectiv chestiunea de pace, pentru care și ea este concepută în acest simțământ de mare putere. Potrivit tratatului de la Versailles semnat cu Germania stăbilită reparatiilor germane și a celor convenite de teritoriilor germane și a României intră în sarcina ulterioară a Comisiei de reparatii a călătorii din reprezentanții SUA, Angliei, Franței, Italiei și Belgiei în ciuda protestelor sale guvernul român nu a fost admis în Comisie. Ca urmare acordul de la Spa din 16 iunie 1920 a rezervat României doar 1% din reparatiile da-

torul împlini a semnat tratatul de pace cu Germania fără a obține julele sale revendicare.

În timpul guvernului Vaida au început negocierile în vederea tratatului de pace cu Ungaria. Prin acest tratat se conferă conștiință unid că actului istoric înăptuit de marele lărgi populație în memorabilă adunare de la Alba Iulia prin care Transilvania s-a unise cu patria mămă. Tratatul de la Traian — scrie Nicolae Titulescu unul dintre semnatarii lui — apără tuturor românilor și îndreptățește celor din Ardeal că o conștiință a unei ordini de drept mult mai redusă decât aceea pe care veacuri de conviețuire și suferințe comune au săpat-o în conștiința istorică. Această reacție instinctivă constituie

cel mai frumos omagiu adus Conferinței
și cea mai strălucită mărturie a pe-

niștii ei

zițentare privind încheierea acestui tratat
a fost la 3 martie 1920. Timp de două
zile Conferința a studiat documentarea în
jurul La 8 mai ea a remis delegației ungare
un raport de cele auzite dintr-o scri-
sură de trănire din răspunsul Conferinței
a toate noile Ungarie din textul definit
în tratatul de pace. Scriitura adresă
delegatilor ungari de A. Millerand pre-

PĂSTREAZĂ FIINȚA UNIRII

Să mergem cu toții acolo,
Să fim ca tulpinile pline
De fructele dragostei vaster-n
A inimii vite mulțime,

Acolo, la Alba cea sfântă
Unindu-ne în libertate,
Acolo, în Alba nădelilor
Unirii depline în toate,

Să mergem cu toții acolo
Pe gura telorilor voce,
Să mergem cu toții acolo,
Și peșii pe țespezi evoca

Secunda superbă eroică
În eternitatea prezentă,
Evoce lumina lumină
Din inimă incandescentă.

MEMORIE

Ion în cămășă la Mărășești
la căderea serii zăpușitoare
a asfinții odată cu soarele,
a asfinții,

cu fața spre pământul țării nerăscumpărat încă
rupt din inimă lui Ion
mai de demult

Deasupra lui Ion, salcîmul tremura
cătrîndu-se

de vîlul luptei care nu încetase
și cînd au apărut stelele eus

1918 cînd dubla monarhie s-a năruit și cînd
populațiunile de mult timp oprimate s-au
unut cu frații lor itaveni romani ungari și
cehoslovaci. Evenimentele care s-au produs
la această epocă constituie tot atît de mar-
turi nu despică sentimentele naționalităților
pe viitorul, sub toate

Această pozitie adoptată de Conferință re-
flectă adevărul istoric înțelesat pe recu-
noscerea dreptului străvechi al populației
românești, asupra teritoriului său, chiar
dacă în timpul perioadelor de opresiune

Să mergem să-l fim amintirii
Aproape, vechind legămîntul,
Dorința părinților veșnic
Ținînd cald pe suflet pămîntul,

Căci secole vorură unire
Să-și bucură lemura trupului,
Căci secole lungi se mișcăre-n
Durerile rușii mîinii,

Să mergem cu toții acolo
Cuvinte și trupuri curate
Unirea s-o spunem spre slava
Gîndirii lor înflăcărare,

Căci secole, iar, de nădelde-n
Aceleași cuvinte din limbă
Păstrează ființa Unirii
În fapte ce nu se mai schimbă

CONSTANȚA BUZEA

șoptind neauzii numele lui Ion
singele lui Ion înțina pe pămînt
și auzese înțreg pămîntul țării

Pămînt binecuvîntat cu viața lui Ion
pămînt izbăvit de moartea lui Ion
pămînt sfîințit de respirarea lui Ion
pămînt bolozat dintoidesuna
de singele lui Ion
România

CEZAR BALTAZ

ante ai Conferinței de pace, constituie do-
vada seriozității cu care Conferința de pace
a dezbătut problema Ungariei. După ma-
ra chibzuată puterile aiale și asociațiile au
decis de a nu modifica pe nici un punct
auzele teritoriale conținute în condițiile de
pace. Dacă s-au notat la această cauză
este că s-au convins că orice modificare a
tratatului fixate de eis ar aduce nconve-
niente și chiar grave decît acelea pe care e
stabilită delegația ungara în condițiile
și în faptul că s-a lăsat în viață
se contomat o situație neplăcută prin spota
aunilor populare așa cum a fost și în cazul
Căminului ei nota. Voința popoarelor a
expunat în zilele de octombrie și decembrie

străne alături de ei s-au așezat în impleu
cari diferite și alte populații însăși delegații
guvernului ungar la Conferința de pace
care pretindea Transilvania în numele unor
lase argumente istorice și-a văzut nevoia
să recunoască faptul că populația Transilva-
nicilor ungari din 1910 populația românească
neie eis în majoritate românească la Tra-
tatului de pace cu Ungaria înscă la Tra-
nion la 4 iunie 1920 de dr. I. Cantacuzino și
N. Titulescu recunoștea unirea Transilvaniei
cu România. Adunarea Deputaților a
României a ratificat tratatul de-a Tancu la
6 august 1920 iar Senatul la 17 august
ratificarea tratatului de către Marea Britanie
și Franța a primit cercurilor reacționare

[illegible]

INFRA-RE

Răzările gîndului patriei curat —
un izvor ce urcă dintr-o aminire,
iar în adîncimea lui s-a intrupat,
rupt din veacuri, vîslu de Unire

Arborii și iarbă lost-au drept noter
ca tre cele patru puncte cardinale
înfrățite n trunchiul multimilenar
al flintei noastre cu priviri astrale.

LAUDĂ TRANSILVANIA

Duh al vechimil revărsat în țara rotundă și mare
pe tînc acum la-nceput de ninsurare le invoc
Transilvenle, muntii tăi se-ombacă de cărbătoare
în străle curate și albe și aurul se preschimbă în

Abdătoare și blindă, vescuți de-a rîndul Transilvaniei
cînd au sîrit pecețile de pe straiul, crăciul obroc —
și lăsată toată lumina, un izvod de plămîni
scrie cu sîngele și izvoarele murmurale de tînicul foc

Căsele moșilor și mișesele străine în stoguri de brumă de multe ori nu de la fulgere primeau rapese de vlvat. Într-apele duceau trupuri de înca și apasă și epumă balcoconit de cătans și grofi erau pruncii păsătorilor lei

La Alba s-au dus poporenii. Cu dascălii ilimbați în frunte
Ș-au zori prin zvonul de voce limpezindu-și țările
Și prepoziți vibrând ca scripi de flutur din munte
La sine pe sine s-au-ntors întruși numit România.

ADRIAN POPESCU

tervenii niciodată pe lângă guvernele aliate și
evitane pentru a aduce vreo altă țară mare
care, oricât de mică ar fi, ea drepturile
acestea de suveranitate națională
pe 11 noiembrie 1918 și a fost dor de ex
tern al (Orlando) de pace a convocat pe
reprezentanții României și ai cunoscută
pentru a vedea omnia grantee stabilete alre
preste țară și țigara de Consiliu. Și prem
a 13 octombrie la semnarea de la Clemen
ceau și adresată guvernului român făcând
cunoscută în mod oficial țigara dintre
România și Turcia
Parada anilor 1918-1921 an de upa

sa trăiască unit, liber și independent în valurile
străm-betea unde ea zămăsit. Relev
preparare istorice ale desăvârșit, a
pionierilor tovarășii. Nece de călăuzescu arăta
destăruarea în moduri, iar călăuzescu
te, în orice nu a fost infatului une
pau, totul une simpe conștientă, favora
buz sau al înțelegere, intervenite în mas
nativitate or e rezultatul luptei, hotărâre
ce, mai arg, mase de poporului în de
te profunda dreptate, având o răz-vare
unei concordate, reg-e năa mândre
bucură și dreptate, înălțare a

[illegible]

Muri grădini în roua zilei au crescut
 Fiecare clipă-n noi e o cetate
 Tăra își înalță fruntea de pământ.
 peste griul zărilor copt în libertate

Din Carpați la Tlaa, până înapre Jlu,
pe Siret și Mureș, Olt și către mare,
bobul de lumină crește auriiu
numă ce bate cald în fiecare

FLORENCE MILLS

ALMANACH FLACHA 1988 *****

BOOK REVIEW

poporului, pe de o parte, și cadrul național cerut cu stringență de a este realității. Tratatul de pace încheiat ulterior n-a făcut decât să constituie o stare de fapt existentă și nu a creată ca urmare a luptei maselor populare din România și din Transilvania, a dreptului nostru popor

într-o țară pierdută să se întoarcă la Alba Iulia la 1 Decembrie 1918 și să se reintegreze în țara noastră și răzvrătirilor seculare ale poporului nostru și vâslelor pentru care au luptat și s-au jertfit nemurimările generărilor de dinaintea, impunerea unei necesități obiective

VENIȚI LA ALBA IULIA

Osteșii comunei Lupșa
gata de drum către Alba Iulia

în realitate condiții istorice deschise de procesul de creștere a partidului și creșterea unui cadru de muncă în interiorul aspru exprimate la 1 Decembrie 1918 pentru propunerea unității a păturii forțelor crea toare ale poporului păturii și mișcări de idealul creației noii societăți socialiste alături de comunisti sub conducerea partidului care a vădit alături națională și faptului pe care îl ședea și economice țară în evoluția ei. Romanii
Este multu storic de țarășului Nicolae
abuseșcu de a fi realizat un concept unitar

De pe toate zăbrile Transilvaniei
au coborât spre „Cîmpul lui Horea”,
sălii românilor

Chemare a Consiliului Național
Roman Central pentru participarea
la Alba Iulia din 18 noiembrie
la 1 Decembrie 1918

o mare dezvoltare istorică
cauarea statului național unitar român a
ajutat intrarea României într-o nouă etapă
a dezvoltării sale creșterea condițiilor pentru pro-
gresul mai rapid al forțelor de producție
pentru accelerarea evoluției economice și
culturale a țării pentru afirmarea luptei for-
te revoluționare și democratice
Contribuitor al celor mai înalte tradiții de
luptă ale poporului pentru dreptate socială
și libertate națională a Partidului Comunist Ro-
man înaintea 8 mai 1921 s-a sîmbat în frun-
tea forțelor revoluționare, democratice și
progresiste, care au luptat pentru apărarea
patriei și independenței și suveranității sale
și lupta pentru unii fascismului și război
— împotriva revizionismului pentru, să
garantarea integrității teritoriale a României
pentru înfruntarea revoluției și construcției
socialiste în țara noastră

Un mare actualitate privind rezolvarea
problemei naționale pornind de la condiția
fundamentală a dezvoltării echilibrate și ar-
monice a forțelor de producție în toate
zonele țării creșterea premisa realizării deplu-
ne egalității în drepturi
Inaugurarea de Congresul al IX-lea noua
etapă a dezvoltării țării — pe care o numim
cu adresa recunoștință și prețuire pentru
efortul Românii moderne Epoca Nicolae
Ceaușescu — înscrisă în cronică deveniri
noastre socialiste realizări de o amplitudine
a creșterii și dezvoltării revoluționare neasme-
nabile

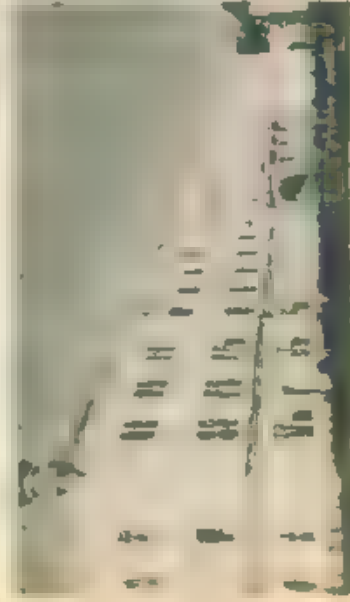
Această operă este rezultatul fusesse obșec
teu a unității de nezdruținat a născut na-
ționali în jurul partidului și se referă la sau
generații unitate care se manifestă plătirea
spiritului de angajare revoluționară patrioțică
cu care sunt înfruntate istorice hotărâri ale

Congresul al XII-lea al partidului de dezvoltare si inflorire multilaterală a patriei in același timp pornind de la experiența sa istorică România a susținut și prefacea prin găsii prevederile lui Nicolae Ceaușescu dreptul fiecărui popor la autodeterminare, la

smbor al unității n împinirea unui mare deal un deal care s-a transmis peste generații fiind înmălat de falcirea cărei miedrepte societăți a libertății și demnității societatea socialistă stins unită in jurul partidului, al mareui său conducător tova

Peste 100 000 de oameni au proclamat în acea istorică zi, voinea lor fierbinte de unitate națională

Clădirea din Alba Iulia
în care s-a decis Marea Unire

Izbânda

Transilvania s-a unit cu România

'Zăruț Izbânda' din București comemorează realizarea secularului vis al romanilor

derivatoare liberă și independentă fără înghe-
onțe din afară la pace și colaborare pe
baza principilor democrației care să as-
gure independența și suveranitatea națio-
nală

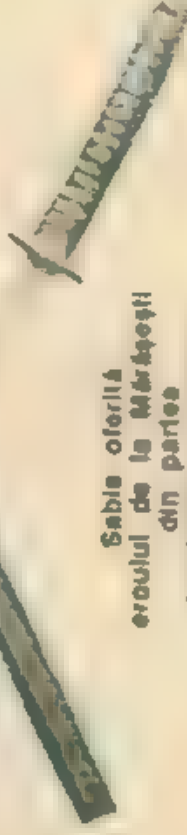
1 Decembrie 1918 rămâne în istorie ca un

răsuț Nicolae Ceaușescu națiunea română
și clădește marea clădire a socialismului și
comunismului pe vatra înălțată prin lupta
prin jertfa și munca eroică a poporului

Conf. univ. dr. MIRCEA MUȘAT

Săbiile oferită
eroului de la Mărășești
din partea
Impăratului Japoniei

Săbiile generalului Eremia Grigorescu

În bogata colecție de săbiile a Muzeului Militar Central din București atrage atenția o săbie de proveniență japoneză. Pufin, știu că această săbie a fost înmănată comandanțului Armatei 1 Române, generalului Eremia Grigorescu în partea împăratului Japoniei la scurt timp după izbucnirea bătăliei de la Mărășești.

Presă vremii a conștientizat pe larg evenimentul — expresie a

puternicului ecou strănit pe toate meridianele globului de mare izbîndă a ostirii române al cărei principal artizan a fost generalul Eremia Grigorescu. Ziarul „Homenaj” din 6 septembrie 1917 într-un articol publicat pe prima pagină insera aceste cuvinte: „Săbiile (săbiile n.n.) s-au prezentat de curînd generalului Grigorescu care a coborît cea mai rugînoasă înfrin-

gere pe fruntea celor mai semețe căli din lume. Nebănuți fi ai soarelui, au descoperit în strănepoții dărilor de la poalele Carpaților un popor erudit prin erasmismul său. Splendidă sabio împereală, autentic obiect de artă a fost înscădă de urmatoarea dedicație: „Voi, sinteți aceea care scrieți istoria țării”.

Înainte de a ajunge în panoplia muzeului săbiile oferită de împă-

ratul Japoniei a parcurs o lungă călătorie prin lume. După încheierea păcii de la Bufina (sau găsît pe generalul Eremia Grigorescu în fruntea Ministerului de Război, Okuma, numele tuturor românilor se ndreptau și de această dată către cel care în vara lăcră binte a anului 1917 a avut cheia ce trebuia să deschidă marea cădăre a României. Marii săbi moimintei României Măci și a ștut alil de magistral să o totosească

Sabia de onoare
dăruită de
Universitatea
din Iași

Generalul Eremia Grigorescu
„Pe aici nu se trece!”

Această sabie,
în prețioasă
sa teacă

*Într-o zi, în anul 1918,
am fost chemat să
scriu o scrisoare
în care să anunț
pe toată lumea
că România
se unise la
Marele Război
alături de
Aliații.
Am scris
într-o scrisoare
pe care am
dat-o
în mâinile
unui
oficer român
care se afla
în Iași.
Acesta
mi-a spus
că scrisoarea
mea
se afla
într-o
teacă
de lemn
și că
era
într-o
sălaș
de fier.
Am
descoperit
că
scrisoarea
mea
se afla
într-o
teacă
de lemn
și că
era
într-o
sălaș
de fier.
Am
descoperit
că
scrisoarea
mea
se afla
într-o
teacă
de lemn
și că
era
într-o
sălaș
de fier.*

Un comitet de inițiativă, compus din Constantin Ciomescu, Xenofon Gheorghiu, Petru Poni, dr. E. Riegler, Constantin Thiron, A.D. Xenopol, toți profesori ai lui Eremia Grigorescu în perioada studenției sale la Universitatea din Iași, s-a propus să strângă fonduri în vederea confecționării unei sabii de onoare care să-i fie dăruită generalului în semn de admirație a universitarilor pentru „eroii de azi și eroii lor de ieri”. Gestul avea o evidentă valoare de simbol exprimând ferma convingere că se apropia momentul reluării luptei pentru atingerea definitivă a țării de ocupate și împingerea strănii multieculare în afară.

Centregiri naționale. Cu toate greutatele financiare ale timpului, această inițiativă a avut un larg ecou, comitetul primind numeroase și substanțiale donații în bani. Mișcat de inițiativă, generalul Grigorescu îi scria lui A.D. Xenopol: „Maestre, gândiți-Vostru mi-a nălat numa. Rog însă ca să luați seama la miza jocului și să aibă o cifră mai mică, va oare mădă. Suma ce veți aduna să fie destinată pentru înălțarea unei amintiri pe una din pietele Iașului în cinstea acumpilor noștri ostași care și-au jertfit viața pentru a ne da țara. Dă-le în frumosa scrisoare ce mi-a trimis numele și destinul tău lor în cheatorie

veșnică.
La 11 noiembrie 1918 străvechea capitală a Moldovei, invăsuinită în străle de sârbațuare, își cinstea eroul Aulă. Un vestit tălă din ași unde urma să se desfășoare solemnitatea înmănării sabiei de onoare generalului Grigorescu, se vedea neîncăpătoare. Erau prezenți membrii guvernului și corpului diplomatic, personalități ale vieții militare, culturale și artistice, un număr public Profesorul Petru Poni, Președintele Academiei Române și ministrul Instrucției, a fost deschizând adunarea o scurtă alocuțiune în care arăta că pe sabie „sunt înscrise glorioase nume: Oituz, Praltea, Mărășești,

care alături de numele sărbătoritului vor străluci în veșnicia istoriei neamului nostru. Apoi, în apăsătoare și ovațiile celor prezenți, i s-a oferit generalului sabia de onoare, o adevărată operă de artă, de care era prins dragonul cu panglica Ordului Mihail Viteazul.

Nu am tăcut dacă nu execut un ordin pe care l-am primit că este al țării întregi. Mi s-a ordonat să nu as vârmă să treacă și l-am oprit” — a spus, sobru, în închinarea solemnă, omagiatul.

Ca și cum ar fi gravat, pe o sabie o înscrispție pentru eternitate

GRIGORE
ALEXANDRESCU

PRECIZARE: Dacă apărea la pag. 122 sub titlul „Compozitie”, Dimitrie Grigorescu și se intitulă „Stramosii” iar „Compozitie” de la pagina 125 apărea în Oh. L. Anghel.

Solu
a
industrial
noastră la
Cairo și Bagdad
(imaginea de sus)

Solu
a
industrial
noastră la
Cairo și Bagdad
(imaginea de jos)

PREZENTĂ PE GLOB

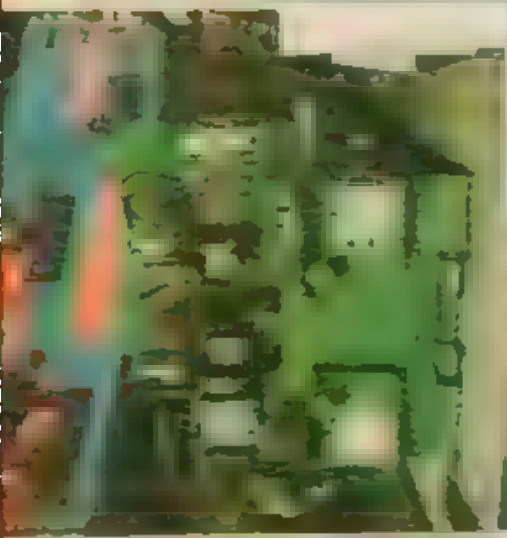
...entul exterior cu importanța sa componentă care este exportul nu reprezintă un
... și este necesar să se realizeze exportul de dragul exportului și să se realizeze în acest
... în moduri în funcție de a spor avia și forța latin de a ține înțelegerea
... pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza
... să realizeze pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza
... să realizeze pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza
... să realizeze pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza
... să realizeze pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza

...la țară să realizeze pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza
... să realizeze pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza
... să realizeze pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza
... să realizeze pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza
... să realizeze pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza
... să realizeze pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza
... să realizeze pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza
... să realizeze pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza
... să realizeze pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza
... să realizeze pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza

...trează mai mult decât grațios forța latin de a ține înțelegerea
... să realizeze pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza
... să realizeze pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza
... să realizeze pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza
... să realizeze pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza
... să realizeze pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza
... să realizeze pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza
... să realizeze pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza
... să realizeze pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza
... să realizeze pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza

DIALOG CU 150 DE ȚĂRI

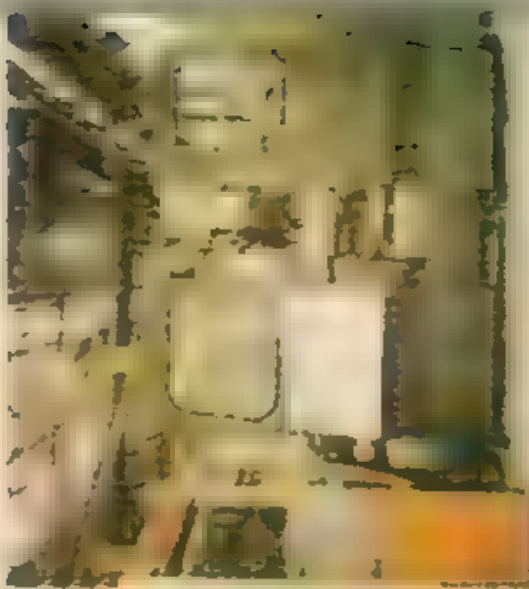
...Războiul mondial este o realitate economică cu
... să realizeze pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza
... să realizeze pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza
... să realizeze pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza
... să realizeze pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza
... să realizeze pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza
... să realizeze pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza
... să realizeze pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza
... să realizeze pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza
... să realizeze pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza
... să realizeze pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza pentru a realiza

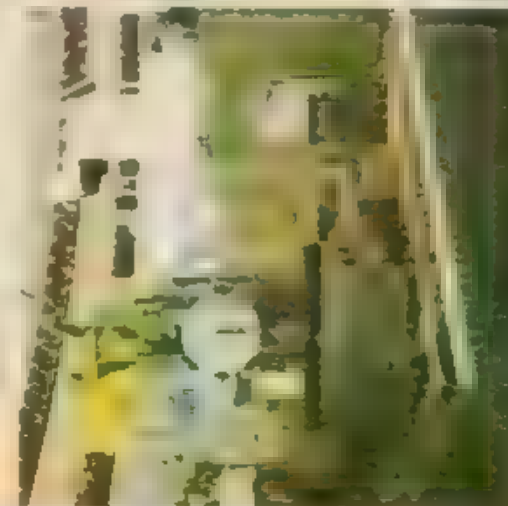
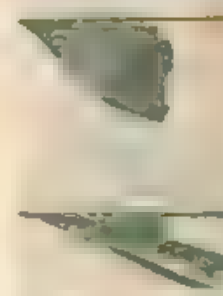
Bucuresti

Strada
Mihail
Kogalniceanu

Sus prezenta romaneasca in Arger in imaginea
siu q cu doia axo uia al la export i
otopinderea Rumeneiul Brlad
si a rala la Mapule r mag nio color
yly A d d p r d b r r d u s c u b o s c u l d e
l a d a n e l d a n o s n d o t d o l d d r
v e r t a a l r e v v e r l d d r v a d a d
l a l d d d d r a d d d

... cu țările membre ale CAER, cu toate țările
... în comerțul nostru exterior. Totodată, au
... în curs de dezvoltare, cu toate statele lu

Profunde mutații survenite în structura econo-
mie, noastre naționale în anii care s-au scurs de
la Congresul al IX-lea al partidului, modernizarea
ne întreruptă a industriei, crearea unor ramuri și
subramuri de vîrf, purtătoare de tehnici și tehnol-
ogii avansate, s-au răsfrînt amplu în structura
schimbilor lor comerciale externe ale țării noastre.
1988, de exemplu, produsele cu un grad supe-
rior de prelucrare din domeniile construcțiilor de
măști, chimiei și bunurilor industriale de consum

Jur (față de 36 la sută în 1965)

Apropiat în Europa
în Cehoslovacia

de teren "ARO"

... de semnificativă ne apare de aseme-
... eliminarea tot mai hotărâtă a discrepanțelor
... este cîndva între volumul importului și cel al
... exportului în principalele ramuri ale industriei

... românești în produse ale industriei
... construcătoare de mașini nu acoperea nici 50 la

... și mijloace de transport a ajuns să fie
... dinamică în fel de accelerată au înregistrat, la ex-
... port și ale ramurilor ale industriei românești. Des

... de calcul electronic binișară este astăzi un par-
tiner competitiv pe piața externă. Prezența
noastră, de la an la an tot mai accentuată
pe pretențioasele piețe ale țărilor avansate
... definește și ea, în major, capacitatea eco-
nomiei noastre de a dialoga de la egal la egal, cu
campionii de azi ai tehnicii mondiale. Indicăm
o dată de președintele României ca produsele fa-
... ranteilor tehnico-economice ale veacului, iar o
parte din ele să depășească aceste performanțe
se înfăptuește cu succes, făcînd ca marfurile
noastre să se bucure de o tot mai largă căutare

LA NIVELUL DE EXIGENȚĂ AL TEHNICII VEACULUI

Un loc important în exportul nostru — ne
spune tovarășul Ion Bălanuța, directorul ge-
neral al întreprinderii de comerț exterior Maș-
nexport-Import — îl ocupă producția de maș.

... țări ale lumii în ierarhia producătorilor de
... astfel de utilități. Exportăm cu succes, în ace-
iaș, timp, produse de mecanică fină, cum ar fi

... menomire, produse de uz casnic ș.a. Un loc
de frunte revine României și în ierarhia țărilor
producătoare de utilități petroliere. Peste 30 de
țări, din toate cele 5 continente sînt abonatele

La România la Expoziția universală de la Paris 1900
**În centru imaginea stăruie de sare gemă de 10 000 kg. Nu numai la începutul secolului, dar pînă la zi sînt sîmbolul lui exportul românesc în-
 versat în viața noastră doar
 bugetul național a neputut rate**

Exportăm între altele masiv, tractoare, de
 mașini electrice pe piete lumii exportăm autoturismele
 rîșme autoturismelor elicoptere și avioane
 conative și nave de diferite tipuri exportăm
 levi-zoare și frigiderul rulmanți utilaj minier va-
 guane de călători și de marfă anvelope exca-
 vatoare compresoare medicamente îngreșă-
 minte chimice mobilă îmbracaminte încălță-
 minte etc.

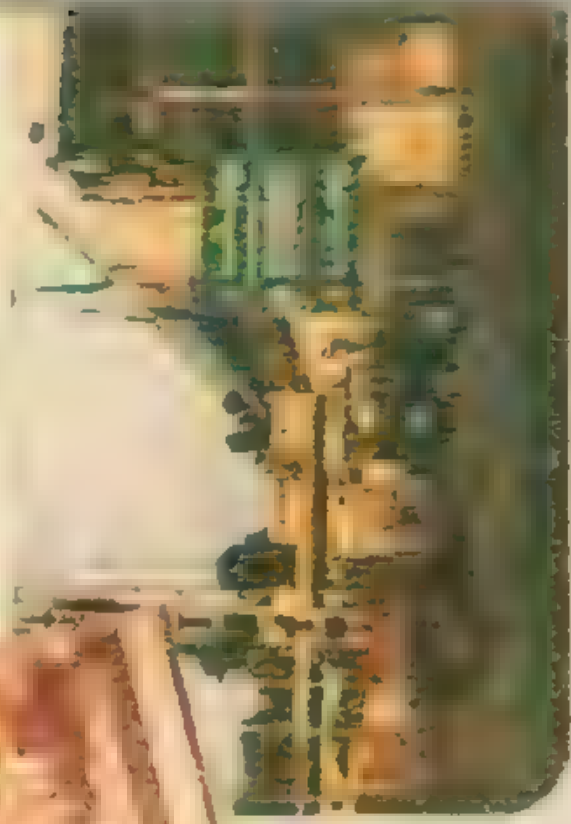
Cît timp a trecut de cînd România emina
 mîntre agricultură nu oleria la export nici macar
 un ac de cusut?

De o bună primărie peste hotare se bucură și
 marfurile industriale noastre uşoare industriale
 care produce anual peste 400 de milioane de
 cote într-o gamă variată de modele și confor-
 tului și într-o bogată paletă coloristică. Aceste
 marfuri sînt solicitate în peste 85 de țări. Arti-
 colate de sticlă porțelan faianță și cristal, care
 se fabrică în peste 4500 de sortimente sînt ex-
 portate în 42 de țări 1500 de tone din 87 de
 state străine sîntse marfuri comerciale și de
 operează cu întreprinderi producătoare și
 meiere de comerț exterior ale industriei ușoare
 din România

Spălău tipografie de care dispunem nu ne în-
 gadează înseși să cuprindem tot ceea ce în-
 sumăm la ora de față, exportul românesc pe

globe Vom menționa, în încheierea acestei
 foarte succinte și, fatal incompletă prezenta-
 faptului, de apăsătoare semnificație că România
 reușit să înregistreze, pe parcursul cincinalului
 1981-1985 și în perioada care s-a scurs
 actualul cincinal o înaltă comercială ex-
 dentară și aceasta în pofida crizei economice
 mondiale și a greutăților de tot felul cu care
 s-a confruntat întreaga omenire datorită
 faptului a permis țării noastre să-și onoreze
 gările și angajamentele și să finanțare țării
 mai ales la nivelurile guvernamentale să
 pe piața internă unde de la cădea S-a

**La Institutul românesc de înaltă tehnologie străduindu-se să prezenteze în index
 noastre socialiste (în fotografie România
 ritul de la Damasc)**

rat astfel fondurile valutare pentru achizi-
 une parțiale însemnate de datorii externe
 um și pentru înapoierea obiectivelor în
 în planul dezvoltării noastre economice

clădire
 îndeplinirea marilor sarcini trasate de Cîr-
 ența Națională a partidului împin ca o na-
 țate obiectivă participarea și mai activă
 României la circuitul economic mondial
 pe plan exterior și cooperarea economică
 cu și în țările internaționale fiind că
 să și spună un important cuvînt în aceea
 mersului nostru spre viitor Promovarea
 înținare la o nouă treaptă calitativă a expor-
 tului de produse cu un grad mai de tehnica
 acoperirea pe baze statice și pe termen lung
 inclusiv cu contribuția importurilor
 surselor de materii prime și resurse energetice
 specializarea receptivă avantajată a pro-
 ducției noastre și în țările cu care ntregim
 relații economice se constituie ca tot a
 obiective de prim rang în acest domeniu
 în cincinalul pe care îl străbatem exportul
 manesc va trebui să crească cu 52-55 la
 O sarcină economică pe care o îndetăture
 prin ordin a tuturor și a fiecărui

MIHAI STĂNEȘ

Valea Jiului, între Lonea și Valea de Pesti

Valea Jiului, între Lonea și Valea de Pesti

CEL MAI LUNG BULEVARD DIN ȚARĂ

1) ÎN LOC DE INTRODUCERE

Știu, nu e frumos, nu e bine, nu e recomen-
dat să se deconspire de la bun început. Dar
mi se pare că de această dată nu am ce
scrie. Ce vreau eu cu acest reportaj? Nimic
altceva decât să vă fac cunoștință, într-un fel
mai aparte sper, cu Valea Jiului, această ve-
stăită țară a cărănelor. O Vale a uitat
vârșul ca un imens bulevard. Un bulevard
lung de peste 60 de kilometri, cel mai lung

bulevard din țară și poate, unul dintre cele
mai lungi din Europă. Am galopat, călare pe
cail putere ai citova mașini timp de două
zile, de-a lungul acestui bulevard. Carnetul
de note e doborât de însemnări. Le-am
scris apoi le-am citit, le-am recitat, apoi le-am
rerecitat. După câteva zile de chin, acel chin
din fața foii albe, care nu vrea nicidecum să fie
incepută, am senzația că aș caula un ac
într-un car cu fin Ma ntorc, ca întotdeauna

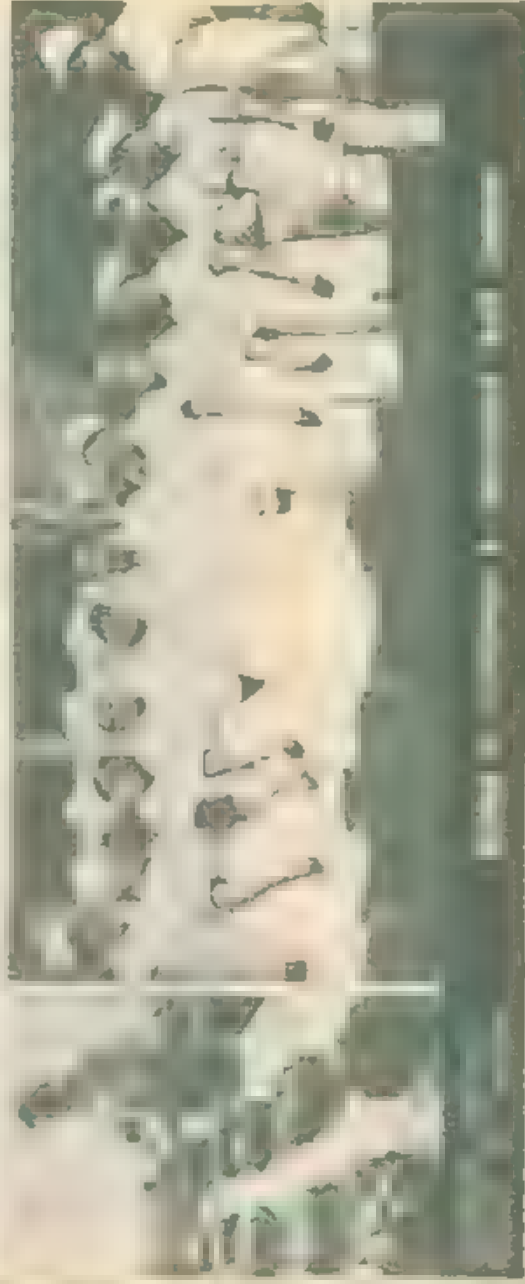

cînd alini blîntuit de o aștel de stare. În trecutul Descopar că prima mea mare călătorie prima pe care mi-o aduc amînto cu lux de amănunte a fost de la Hunedoara la Petroșani. Aveam opt ani împliniți. Era toamnă. Am coborît în gara din Petroșani. Un tîm negru și greu mi-a tăiat respirația. Nu se mișca cu cel din Hunedoara, cu cel al turnulelor și al oțelurilor. Era un tîm greu de carbune. Parcă ulcioi. Am trecut pasarele. Această vechi pasarelă peste care nu trecut de-a lungul timpului, cu pași apăsăți, mișcătoare și mișcătoare de oameni. Îmi mai aduc amînto că, de-a lungul copilariei și adolescenței, am revenit în Valea Jiului de cîteva ori. Îmediat ce treceam pasarella, intram într-o piațetă. Pe dreapta, o clădire înaltă cu două etaje, tîm etaje. La parter, un bulet expres. Aici la acest bulet, am baut de tîm care dată o calea le filu. Foarte bună. O luam apoi pe o stradă lungă, strada principală. De-o parte și alta, toate prăvălii de vînt magazine. Case scunde, cu cel mult două etaje. Coșcavite. Spolte în tot felul de culori. Cuiori peste care tuninginea fumului de carbune se așterneă cu repeziciune. Vara, iarna Valea Jiului era înecată de tîmul carbunelui. „Al grîi, mi s-a spus la prima mea deplasare reportericească în Valea Jiului — fapt ce se-ntimplă în timpul studenției, cînd am fost trimis aici în Vale, de o revistă studențească —, ai grîi că reportajul tău să aibă gust de carbune să mișcarea sîm de carbune să lîe colorat cu tuninginea Văii Jiului”. Nu știu dacă am res-

pectat acest sfîșiat etîm și răstîm. Am revenit ca reporter, de zeci și zeci de ori în Valea Jiului. Nu știu ce m-a atras dintotdeauna spre aceste locuri. Pot spune doar că m-am simțit dintotdeauna aici printre oamenii Văii Jiului, că la mine acasă. Sînt oameni pe care dacă i privești în ochi, ca pe niște oameni adevărați, îi descoperi brusc ca pe niște vechi și buni prieteni. Așa sînt și oamenii din Valea Jiului. Mai mult decît altă, oțel dîndu-le în ochi lor sîmțîi că și tu ești om, om cum îți dori dintotdeauna să fii. Aici în Valea Jiului, descoperi că poți fi un astfel de om. E mult, e puțin acest lucru? Scriu cu alte cuvîntele, despre Valea Jiului, înolînd după cum se vede într-un notan de amîntire de impresii, de însemnări și note de ultima oră. Sînt alit de multe datele pe care le dețin încît nu pot să le leg. Și nu pot să le leg pentru că nu-mi convîne să le leg oricum vreau să în foarte mult la tot ceea ce spun. Aceste rînduri le vor citi, fără doar și poate toți oamenii pe care i-am întîlnit de-a lungul ultimelor mele două zile în Valea Jiului cînd, într-un galop nebun, am parcurs de cîteva ori această Vale care măsoară de la Londra și pînă la Uricani, fix 62 de kilometri. Această vale care însumează o suprafață totală de 948 kilometri pătrați, de peste 500 de ori mai mare decît cea a statului Monaco care se-ntinde, după cum spun dicționarele pe numai 1,87 kilometri pătrați. Am spus că drumurile mele — adică ale noastre pentu, că le-am făcut împreună cu Elena Ghera, toloreportera revistei noastre, cu prim-vicepreședintele Consiliului popular municipal Petroșani, Lazăr Filip, și George Chirvase un tîm ziarist soșit acum trei ani în Valea Jiului tocmă din Vaslui, doi oameni care deși ocupați cu zeci și zeci de alte trebur

dar total e alb. Un alb de răpadă Elu, la
vârsta de șase, mi s'îndesă, semi înconjurat
de albi și de micușori dulci venile parca din
cer, și m'încăisă a tuturor în timp ce bar-
bății și aceia, jos în miază la zori și zori
de miază sub pământ, sînt înconjuși de ne-
gru greu sub pământul și de întinerile și
mai greu și geologicele Seta în laborator, mi
cave a vânde căciac carșum înțica zme-
ră bar jos în miază a carbunelui. Al geia ca
șperțuț, tău în alba gusti de carbunelui. Pol-
m carbune și venile carbune și căciac, o
carbune și zmeura! Guatem din înghetată. E
te de buna de pară am îl servit-o la co-
toaria hotelului Intercontinental Guatem
în prăjituri din pascălele cu mare, cu
mazăre. Prăjiturile ei placimile de aici, din
bucătăria de la Demeter toată un apune Ghe-
orhe Chirvase, sînt apreciate în toată Valea
de El. Dacă ai vreo carboană acasă și reu-
șești să-ți faci rost de prăjitură dintr-astea,
ești un om fustat. Căciaca este țearile mare
în această țară. Petris face prăjitură nu
mai pentru Lova. Petris și o parte din Pe-

4) SCOUT DIALOG INTRE REPORTERI

în drum spre Petroșani & mîinim (ne se-
tepla de aproape o oră) pe Sonda Cerc-
sergh, reporter de „radio”. Era înarmat cu
un magnetofon, o geantă, un carnet și un

zari. Pentru restul vieții aceluși, rețeta
e să rzi cu aceeași îndemnată și talent,
se fac printr-un altă două laboratoare re-
ceal infamitate (dar fantezic și cum e, a ca-
mas. Fantezia (fantezia) este un gând, dar
pre lueră și plăcerea cu mare simț cu totu-
tăci totul excepțional (și se topesc în gura
și în o minime revin de copilărie. Mă
can în lacrimi pe norăbilitate, fiecare pre-
ogind că poate clipa de prăcere. Mă gî-
dau într-un timp că ar fi în mine Petruș lu-
tează unul dintre cei mai desolante, sefi de
bradă din toată viața, Ștefan A. ba. Un
om de căsătorit al miresei socialiste un
muncitor și un comunist încercat. Tare se fi-
rui să-l văd, să știu cum arată acum om
care care în da vestea este tot și nu
a de un sefi de lucru cu adevărat. Cu
a ma pomina. Brăduș a de o adău
rat model pentru toate brigăzile din via-
tă. Am cunoscut, mi zice Gheorghe Chi-
reș. E un om scund, parch înalt, Noli n-ai

ouventului. Ce-al zice să leam odată un re-
portaj de la o astfel de întinire a tuturor
membrilor familiei Pilei din Lones, adică de
la Lunca Florii?" "Zie și făcut", îi răspund
dar mă bucur că magnetofonul meu, adică
memoria, a lucrat din plin.

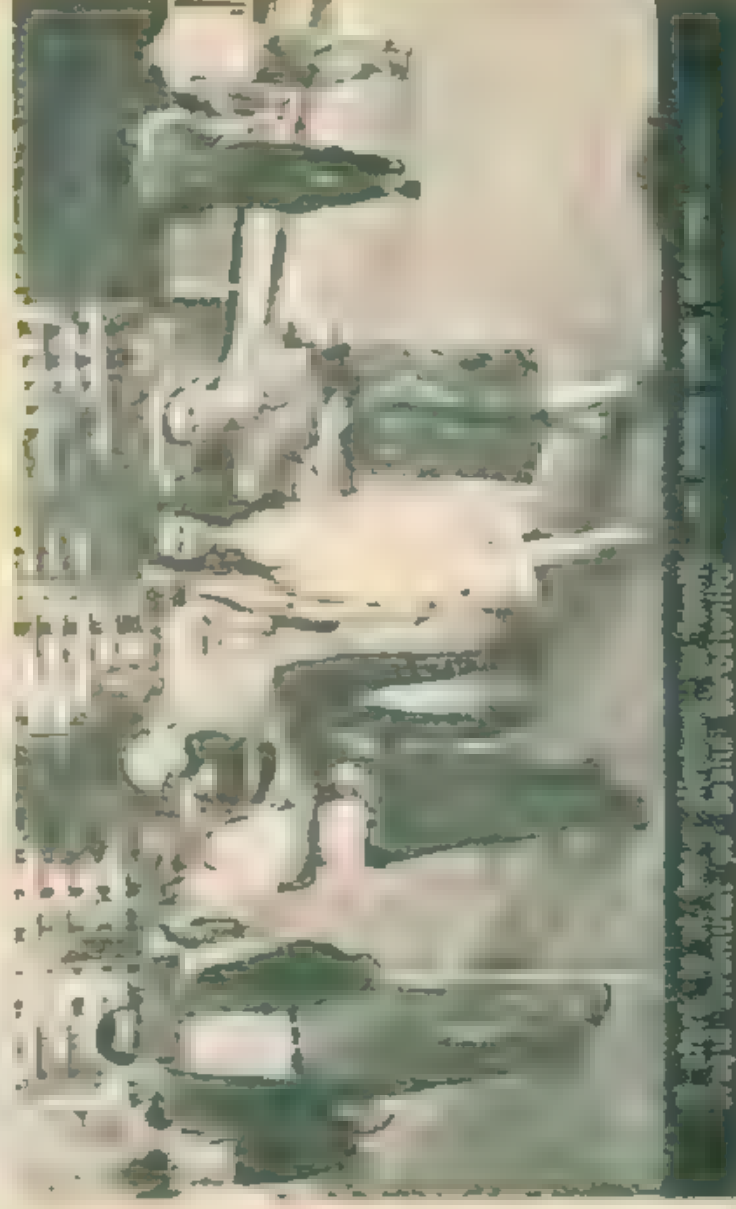

plix A știi că mergem la Urziceni și a vorbi
cu cei doi „ghizi” ai noștri să ne înțelească
intră direct în subiect și mă întreabă dacă
l-am întâlnit pe Ștefan Alba. Nu, îi răspund
E în mină, la țut. „Nici eu, îmi zice așa că
n-am de ce să le învidiez. Dar pe Cornel Pi-
les?” L-ai întâlnit?” Nici. „Eu l-am întâlnit E
din Lones. Mai exact spus, din Lunca Florii.
Ca miner și ca șef de brigadă e la fel de
grozav ca și Ștefan Alba. În întrecerea în
clasea Conferinței Naționale a partidului a
doborât toate recordurile. L-am întrebat da-
că-i place să fie miner. Știi ce mi-a răs-
pus?” De unde să știi. Spune-mi!” „Mi-a
spus că tată-său a fost miner, că tot miner a
fost și bunicul lui. Că mai are opt frați, care
sînt tot mineri, că are și două surori, care
sînt căsătorite tot cu mineri și că știe ce în-
seamnă minerul, azi, pentru țară!” „Formida-
bil!” „E un tip formidabil, îți spun eu. Merita
să-l cunoști. Dar și el era tot în mină, la
țut”. Și atunci, de ce-mi spui toate astea?
Vrei să mă faci să te învidiez?” „Nu, îți spun
doar așa, ca să știi ce-ai pierdut”. L-am în-
trebat care e cea mai mare minerie a lui. Știi
ce mi-a răspuns? Că marea lui minerie este
că mai tot satul poartă numele de Pilea. Iți
dai seama, nouă frați Pilea, fiecare cu cîte
trei-patru copii. Plus surorile. Cam în fiecare
săptămînă se întîlnesc cu toții, la cîte o
masă comună. Iți dai seama ce e acolo
Lume peste lume! O nuntă în toată puterea

5) ACUM 50 DE ANI, COLOANA NESFIRȘITĂ...

Pînă să intrăm în Petroșani, trecem dincolo
de poarta întreprinderii de utilaj minier
edificată U.M.P. Înainte vreme drumul dinesis-
petrii spre Petroșani trecea drept prin mi-
locul întreprinderii. Era un drum amărît pînă
de hirtzoape. Drumul acesta, constată, a dispa-
rui. Adică a rămas doar al întreprinderii. Lo-
cul lui l-a luat șoseaua, adică bulevardul ce-
mare al Văii Jiului care ocolește U.M.P.-ul.
Se nasc aici, la U.M.P., mai toate utilajele
miniere folosite în vale, iar unele sînt tolo-
site în toată țara. În minerii, firește. Com-
bine de abatej, complexe de sualinare me-
canizată, transportoare. Utilaje ultramo-
deme, la nivelul de exigență al vremii
noastre, întreprinderea a implinit de curînd
75 de ani. Aici, într-un atelier de turnare au
fost fabricate, dacă putem spune așa, dacă
nu cumva termenul nu e prea pretențios
elementele celebrului monument brîncu-
șian, Coloana Nesfîrșită de la Tîrgu Jiu. Din
îre meșterii care au șlefuit rîmburile Coloa-
nei, acum 50 de ani, mai trăiesc doar cîțiva.
Pe atunci erau doar simpli ucenici și țare se
mînu că, zi de zi, erau puși să șlefuiască
piesele acelor ciudate. Printre ucenici
afiam, se știe și viitorul dramaturg I.O.
Sirbu. Atelierul de-atunci a devenit o simplă
vopselelor. Atelierul de turnare a fost demo-

lul între întreprinderea aceea, de-acum 50 de ani și cea de azi este o distanță enormă ca de la cer la pământ, cum se spune în fapt, întreprinderea, așa cum arată ea azi cum a fost concepută, în ideea de a produce utilul pentru a ușura munca minorilor

în abatoare, pentru a înalțura cel mai mult efortul fizic, este întruchiparea reală, concretă a indicațiilor tovarășului Nicolae Ceaușescu, primul miner al țării cum îl considerăm, cu dragoste și respect, minerii intră în Valea Jiului. De altfel, întreaga Vale a Jiului de nerecunoscut azi pentru cei ce n-au mai fost pe aici de-acum patru-cinci ani, să zicem întruchipează deosebita grijă cu care secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, s-a apucat dintotdeauna asupra vieții și muncii minerilor. Numai noi, cei de la I.U.M.P., am beneficiat de prețioasele indicații ale tovarășului Nicolae Ceaușescu, avea să ne declare Ion Predoi, secretarul Comitetului de partid clujește, existența atunci în zonă, ca să nu mai vorbesc de altele, înjunțate ca urmare directă a vizitelor tovarășului secretar general în Valea Jiului. În ceea ce ne privește, producem la ora actuală 34 de tipuri de elemente pentru mecanizarea și automatizarea muncii în abatoare. De aici, de la noi, se schimbă, pur și simplu, fața muncii din întreaga vale. Ar fi foarte bine dacă ați nota măcar numele citorva din oamenii noștri de bază: Ion Popescu, Petru Lupulescu, Martin Ambriș, Ion Raicu, Iosif Stern, Bela Garbal, Ilină Ștefan, Ioana Nicolescu, Petru Gaja, Petru Hurez și un amanunț nu lipeli de interes dezvoltarea întreprinderii a creșterii curel de muncă pentru aproximativ 1.400 de oameni, neveste ale minerilor. Cu câtă grijă,

deci, sînt fabricate aici la I.U.M.P., uillejele care, în mină, vor fi minuite de fiii, frații și soții celor peste 1.400 de oameni? Întrebarea este, firește, doar retorică.

6) PETROȘANI, INIMA VĂII JIULUI

În vale, toate drumurile duc spre Petroșani. O descriere despre cum arăta vechiul Petroșani ne ar lăsa zeci și zeci de pagini. O descriere despre cum arăta azi — că o stațiune balneară, că un veritabil oraș de vacanță, aerisit luminos înar viguros, cu o arhitectură superbă — ne-ar lua de asemenea, zeci și zeci de pagini. Din vechiul oraș n-au mai rămas decât câteva case, în colonii, dar și acestea sînt pe punctul de-a nu mai fi Petroșani, ca mai toată Valea Jiului este înnoit din cap pînă-n picioare. Privii fotografiile acestui reportaj și veți înțelege că ne aflăm într-însu din cele mai frumoase orașe ale țării iar cel care au amintiri despre vechiul Petroșani, cel care n-au mai fost aici de multă vreme n-au decît să se gîndească la dificultățile pe care le vor întâmpina în clipa în care vor reveni. N-au rămas, pe strada mare a Petroșanilor, decât câteva clădiri din cele vechi. Simple puncte de reper. Singurele care le fac să crezi, deși evidente le contrazice că te afli, totuși în Petroșani. Orașul marelui Institut de învățămînt superior cu specific minier. Orașul Teatrului de stat din Valea Jiului. Orașul echipei de fot-

bal Jiul Petroșani care va reveni lăra doar și peate în Divizia A acolo unde îl este locul. Orașul în care înorți sînt îmbracă după ul tima medă. So și spune doar că meda se lantază la București dar se consoudază în Petroșani! Da minerii vor să fie frumos îmbracă! Ei copul lor soțilo lor Petroșani orașul dotat cu un spital dintre cele mai moderne din lăra un spital în care medicii sînt acceptați numai dacă au o înalta și recunoscută valoare națională Petroșani, orașul cu pitior al școlilor, al gradinișelor, al liceelor al interșelor de care se bucură toți minerii Val Jiului. La intrarea în mină fiecare om primește o masă uraltă. O masă din care nu lipsește ciorta cu carne nici telul dol, tol cu carne. Sau, ca să închietem cu lista avantajelor create pentru mineri e bine să notăm că săptămîna de lucru numără doar cinci zile în carelato două zile minerii își refac forțele. Odihnindu se în orașele lor sau pe munți, la cabanete pe care le au la dispoziție. Altdată problema numărul unu a le meilor din valo a liceelor și școlilor minierilor era găsirea unui loc de muncă în lini mari problema a fost rezolvată. Au aparut întreprinderi el unități excelente achupate tehnice în care muncesc, cu precădere lemello. Un aer tare curat și luminos se înstăpănil peste Petroșani și peste toate vales de cind încălzirea o asigură termoflcaroa și cite altele n ar mai fi de apul. Și!l oare între altele, ca un linar care vrea să devină miner urmează un curs de protecția muncii timp de 10 zile, timp în care primește aproape 100 lei pe zi? Că după aceea intră în subteran unde cîștiga de a lungul calificării, peste 3000 lei? Dar mai știți oare ca toate aceste avantaje nu sînt dect pentru cel ce vor într-adevar să muncească? Valea Jiului este numai el numai a celor ce muncesc. Singura unitate de măsură aloc, în vale este munca. Prin muncă s-ar mai putea înolega serlozitate omenie corectitudine bun simț, sinceritate și atitea altele încă. Tol ceea ce cere socialismului general al partidului unui ardător revoluționar și patrio! Spunem toate acestea pentru ca nu cumva cine ytre cine învatal să umbile după chipiruri cîind aceste rinduri să des nava să spre Valea Jiului Valea Jiului este atenție! un loc în care singura valută forte sînt sudoarea, munca gindirea vie cauterile creatoare. Toți cei ce dețin aceste foarte caulate monede pot dacă vor, să vină în Valea Jiului Valea Jiului are nevoie de asitiei de oameni Carbonele Val Jiului așteaptă să fie smuls din sîmnu său de milioane de ani Carbonele Val Jiului pernit înapre înima lări nu poate l scos dect de oameni cu sufletul și cugetul curale

A photograph of an open book with a dark cover, showing two pages of handwritten text in cursive. The pages are aged and slightly discolored. The handwriting is dense and fills most of the pages.

La ieşirea din Petroşeni, pe dreapta, până să ajungem la Livezeni, e apărut, de numai câţiva ani, o nouă unitate economică, extrem de importantă în ceea ce priveşte munca mînerilor în subteran. Este vorba de întreprinderea pentru piază de schimb şi reparatii utilaje electrice şi electrotehnice mîiere Petroşeni. O denumire foarte lungă şi, de ce n-am recunoaşte, destul de complicată. Ca să se rezolve problema, ca şi în alte cazuri, s-a recurs la pronunţia doar a iniţialelor IPSRU-EEEMPI. Foarte simplu, nu-i aşa? IPSRU-EEEMPI. Cam greu de pronunţat, în rest, sigur că da, e simplu. De la doctorul inginer Antoniu Bacu, directorul unităţii, aflăm că intrarea, o fostă secţie a U.M.P.-ului, şi descoperă cu vederea rostul abia în 1982.

portanță, la noi în întreprindere avem numeroase familii care sînt reprezentate de trei generații, adică bunic, tată și fiu. Avem pretenția să spunem că la noi lucrează cel mai bunul meseriaș din vale. Printre ei, Wilhelm Kurom, inginerul șef al întreprinderii subin-

de la o altă vizită în Valea Jiului a lovardașului Nicolae Ciuleșcu. „Am devenit încă pînd de-atunci, un fet de «mecanic-șef», el vîlc nu decurcă întîrlocitorul Ciuleșcu trebură să se ocupe de întîrlocirea, funcționarea sau de repararea autotur și autotur de utilitate aflate în subteran sau la suprafață. Săracina asta nu tocmal ușoară, ne-am sămăla o noi cel de la IPSRUEMP. Cu alte cuvinte IPSRUEMP produce utilitate ter noi în întîrlocim. Dacă ar fi numai asta totu ar fi foarte simplu. Dar au apărut zeci și zeci de noi probleme care au cam complicat lucrurile. Că să le simplificăm am luat o serie de măsuri care mai importantă fiind aceea de a reduce timpul mult în experimentarea și implementarea unor utilitate. Avem un foarte bine pus la punct serviciu de creație tehnică, în fapt un atelier de protecție tehnică pentru autotur zari IPSRU. Așa că am denumit pe scurt folosind desigur tot inițialele Apoi ar veni la rând serviciu utilitate la țară care mîna pentru lucrare schimb. Ar mai veni tot la rând calificarea oamenilor noștri care trebuie să știe să umbla la complicatele utilitate minime calificare pe care am pus-o la punct pînă în cele mai mici amănunte. Ne recrutăm muncitorii încă din clasele 5-8, apoi îl urmarim la licee sau la școlile profesionale, ca să nu mai vorbim despre învățagaliile pe care le facem printre studenții instituției de mine din Petroșani. Așa cum a indicat secretarul general al partidului și înalta și tehnica cea mai înaltă într-o azi în industria producției. Ca să vă dați seama de complexitatea acestor fenomene, calificarea fiind peste tot o problema de maxima im-

pinerul Gheorghe Nicolae un veteran de la A.P.T.A. Ștefan Chiriac la repararea electrice Nicolae Borbey, strîmbar Ion Ioana și Martin Lazar locuitor. Vasile Voiculescu șef brigada la o echipa de service vorbesc Pătrăveanu o altă șef de brigadă la repararea electrice, Ion Spălu mustru la construcția metalică. Tiberiu Lazar specialist metalurgic Lucian Șerban electrician specialistă în instalații telegrafice și Șerb Cretu specialist în repararea combine de abata. Acesta și mulți alții încă și-au câștigat un adevărat renume în vale. Unde pun ei mîna, celălalt este ca nou”. Dar IPSRUEMP nu s-a menținut doar în condiția de mecanic șef al vîlc. De pe platformele proiectanților s-a au ieșit o sumedenie de dispozitive și instalații una mai sofisticată decît alta. Nu mai sînt alți de complicate o foarte largă gamă de echipamente electrice anti-gruizorase etc., etc.

8) POMUL CU LALELE ȘI ARCAȘII DIN ANINOASA

Mal departe, pe urmele bulvard al Vîlc Jiului spre Vulcan, Paroșeni, Lupeni, Unceni și Campu lui Neag, dar cu o foarte scundă oprire la o ciudatenie a naturii pomul cu lălele, sau tulipanul din lacrimi, un arbore înalt, cam cu un etaj care înflorește foarte rar la începutul ultimei dăți acum trei ani și atunci, în clipa sa de glorie face lălele. Cam este 15-20 de lălele cu o tîrî scurta de numai 10 centimetri în vîlc care se săgăna lăleaua, alba sau galbenă, uneori

[illegible]

9) DINSPRE VALEA DE PEȘTI LA VALE

Că să nu uzeăm instructiv documentarea
și, implicit gășul nostru de a lungul mare
lui, bulevard al Vail Julea, am urcat direct
spre Urcani și de-aici mai sus la Ciompu
lui. Neag car de acolo mai sus, pînă la bara-
jul lacului de acumulare de la Valea de
Pești. Lacul, înfin, curat, albastru ca la-
ceana și care ca ghezișia ogîndea în apele
sale una din cabanere de odihnă și recrean-
te ale minerilor din Urcani inclusiv mîstolei
B T T uci. Costă la cabana a uricanenilor
se atî la Ciompu lui Neag, vai pe raza caruia
să a deschis una din cele mai noi mine din
vale. Undeva deasupra satului o cătara
care seamănă cu urmele unui imens mete-
rit căzut pe pămînt este vorba desigur mină
cu extracție la suprafață similară cu mi-
nerele din nordul vail care de la Lungen Lungen
Flora și Lungen Piller Ne aflăm, după cum se
subînțeie în extremitatea sudică a vail pe
Jiul de Vest, fațetele Jiului de Est, care ada

Lonea Petrita și Petroșaniul. Aceste două Jiuri se înfrînesc ceva mai jos de Petroșani, la pasul Surduc, se unesc și alcătuiesc Jiul, Jiul care pornește la vale, spre Ofițenle. Noi, de sus, de pe malul lacului de la Valea de Poști, o pornim la vale spre Uricani. Nu înainte de a nota, macar așa, ca exemplu, că Jur împrejurul Văii Jiului sînt o sumedenie de cabane ale minerilor. Pe cele ale urcăneșilor le-am amintit laia-le și pe celelalte Straja și Braja, pentru Lupeni, Caprișoara, pentru Petroșani, Brazi, Straja-Vulcan și Petroșani, pentru Vulcan, pentru Vulcan Arcașul, pentru Aninoasa, o cabană fără nume deocamdată pentru mina Odița, Lunca Florii și Volevodul pentru Petrita și Lonea, Volevodul fiind considerată cabana cu cea mai frumoasă priveliște din zonă. Așadar peste câteva minute ajungem la Uricani, în biroul primarului Corneliiu Bolobol. „Un lucru care, începîndu-se aici, dar pe care am să-l repet, totuși, este acela că mina din Uricani a fost dată în funcțiune acum 40 de ani, o dată cu Republica. În clipa de laja mină noastră deține recordul în ceea ce privește investițiile 15 miliarde lei în acest cîncinal. Asta vrea să însemne că au fost depistate serioase rezerve de cărbune. Rămîne ca noi să folosim cum trebuie acești bani: foarte mulți, știind că mi se spune cărbune. Cărbune pentru că țării cum spune cîntecul, să-i fie cît mai cald, să alba cît mai multă lumină. Cît des pre oraș, ce să vă spun, ați văzut și dumnea voastră. Uricani sînt alcătuiti acum din două cartiere, Orașul vechi, în lapt o mină de blocuri de-acum 30—40 de ani, și Orașul nou, un cartier ridicat în ultimii 10 ani. Plus

celelalte amenajări edică spațiile verzi, spațiile comerciale, școlile, grădinițele. Eu zic că la Uricani este la fel de frumos ca oriunde în vale. De altfel noi nici nu zicem că sîntem ruși de vale. Ne bucurăm, ca tot cealalt, de aceeași avantaj și înălțare, în spiritul legii, inclusiv de sprijinul municipiului cu ajutorul căruia rezolvăm mai toate problemele. Pe scurt cam asta e. Dam car bune, cît mai mult cărbune, atît din mină veche, de la Uricani v-am spus că este veche, de numai 40 de ani, dar și din celelalte cea de la Cîmpu lui Neag și de la Valea de Brazi. Zgîrcii și nu prea, totuși, la vorbă primarul din Uricani. Mai jos, spre Vulcan, oprim ceva mai mult. Vulcanul ni se spune este cel mai frumos și mai cochet oraș din toată Valea Jiului. A contribuit la asta și faptul că prin termocentrala de la Petroșani, aliată în imediata sa apropiere a beneficiat încă din 1975 de încălzire prin termocăldură. Cu alte cuvinte, fumul care a disparut din Valea Jiului de numai 3—4 ani aici a dispărut de multă vreme. Mai beneficiază și de o splendidă așezare, că pe un amfiteatru a răsărit Uricani. Cu un oraș și avem și data senzațe că ne așteaptă într-un oraș. Să vedea într-o stație de metrou. Aproape că nu ne mai vine să plecăm. Ne plimbăm pe aleile încărcate de flori și verdeață. Ne amestecăm printre oamenii lași acum, înspire soara la promenadă. În spațiile noastre un linar li spune altcuiva că dacă va continua să fie tot așa (nu știu cum că n-am prins discuția de la capăt) nu va reuși nimic în viață. Tu, mai auzim, trăiești între oameni, nu singur, în pădure. Asta trebuie să-ți intre bine în cap auzi?” Sincer se simt că credem să auzim chiar și așa, foarte pe scurt, această mică-mare lecție de viață. Nu am tulburat deajam li putut să o facem. Coborim în vîlcea spre șosea, spre bulevardul cel mare. S-a întunecat de-a binelea

doar, sînt la fel de frumoase ca și cele din Petroșani sau Vulcan. Nu există să nu fim noi primii. Chiar dacă mai avem o mie și una de lucruri de făcut. Le facem, că timp e destul, iar pe lingă timp avem și oameni buni, toți unul și unul. Aste ei Veniși peste 3-4 ani și mai stăm noi de vorbă. Dar să veniți numai pentru Lupeni, nu așa, pentru toată valea, și, din cauze așa, pe fugă e clar? Sigur că era clar, dar pînă una, alte lata-ne la Petroșeni, mina cea mai mecanizată și mai automatizată din toată Valea Jiului. Mina noastră, ne declară inginerul toan Bererman, directorul întreprinderii, este, din punctul de vedere al automatizării și al mecanizării, o oglindă a ceea ce va fi, în cel mai scurt timp, minierul în Valea Jiului.

ÎN LOC DE ÎNCHEIERE

Peste Valea Jiului începuse să cada toamna iar reportajul nostru se încheia într-o zi de simboată la amiază. Era cald, senin un vînt ușor batea dinspre Păring iar aerul era curat ca o boare de zefir pe un platou montan. Am vazut de-atîtea ori Valea Jiului dar atît de luminoasă și-atît de increzătoare în forțele sale - cî în acest an în care sarbătorim 40 de ani de la întemeierea Republicii întemeiere atît de puternic ilustrată de înșoși devenirea Valei Jiului transformată dintr-o Vale a Plîngerei într-o ardevarată Vale a Fericirii - n-am vazut-o niciodată. Aici în țara cărbunelui, Republica poate fi asemuită cu o uriașă corabie de lumină o corabie cu toate că zăpezile albe și ghețurile negre pe tot tot mai bogat împletesc. Aici în Valea Jiului se vede cu o pregnanță unică uriașa distanța pe care a parcurs-o în aceste 40 de ani cu zi a minierilor acești temeriari cosmonați ai adîncurilor din țară care iese scaldat de sudoarea muncii carbunelui pînă la industrie și a energiei rămășiți. În strategia devenirii sale de-a lungul celor 40 de ani ai săi și cu deosebire în primele decenii Republica a avut o minieră Valea Jiului pe care nu trebuie să uităm să o mai deosebim de cea mai fidelă, cea mai experimentată, cea mai notabilă și transformativă nouă Românie într-un stat liber, puternic, slăpni pe soarta sa slăpni pe urășe sale bogatii puse în seaba poporului a făcutorilor de bunuri materiale și spirituale. Nu putem, însă încheia aceste rînduri fără să subliniem cît mai apăsat posibil modul exemplar în care au luptat minierii Valei Jiului pentru a traduce în fapt îndemnul permanent mai actual acum ca orînd ai partidului al secretarului său general: „*Iară, cît mai mult cărbune!*” Deși s-a confruntat și încă se mai confruntă cu greutăți de tot felul, inerente și obiective - carbunelui nefiind doar o simplă rocă ci, dacă vreți, un fel de fînjă ce nu se lasă prea ușor ademenită pentru a fi smulsă multumîntului sau leagăn, pămîntu, - producția de cărbune a Valei Jiului va atinge și, dină cum adeseori ne-a fost dat să auzim, va depăși pe cea a Ucrainei Conferinței Naționale a partidului sarcinile de plan asigurate. Nu va fi desigur ușor Umpotriva. Dar care zbinda este ușoară? Care va fi căderetea fără trudă fără chin? Acesta a fost și acesta este dinlăunul nostru, căci aș putea să spun că în Valea Jiului sarcinilor increditate de putere în țară vor fi exact eroic. Un carnetul de note puțin de sute de însemnări și nume n-am folosit decît să zicem, a zecii parte Sulețul, însă, inima noastră am încercat să le punem pe de-a-ntregul în aceste rînduri din care ne privesc, drept ochi așa cum le este obiceiul tot oamenii pe care i-am întîlnit de-a lungul celor două zile. Oameni buni, oameni dragi.

VICTOR NIȚĂ
Fotografii de ELENA GHERA

Mama a de finținar a avut o de la tatăl său. Nici nu știu cum se pădă un lucru de-
cât să nu îl cheamă oamene cind vine ea
ca nouă pe locurile lor pe care le moșteneau ca
moștenire. Să nu fie nevoită să nu fie nevoită
aproape de casă, la îndemână, să nu fie nevoită
să nu fie nevoită să se sporească tot ce are în
pina cu apă. Și ori în ce loc era așezată acea
casă ei simțea cu precizie izvorul de dedesubt
unei nuni înținzind minile
pe pământ cu pamele destă-
le deasupra pam clu-
să albe și lund o mureș
de alun în mină și indoind-o în-
tre degete ce pe-un arc. Avea
ei un semn al lui, un fel de
măcarime în virful degetelor
când își trecea podul palmelor
peste pinza de apă de dede-
subt secret pe care nu știu cîți
finținari din Maramureș îl mai
cunosc astăzi. Și unde simțea
când palinele sau îl furnica
prin degete, se oprea, bătea
palmul pe loc și zicea NO, AICI
și îndată de ce dădea în
u s-a înșelat asupra izvo-
rului, asta ar fi însemnat săp-
tură de muncă în zadar),
chiar cînd casa era așezată pe
cîte un virf de dîmb pe care,
ducînd cu mintea, nu se pu-
tea să dai locmai acolo de-
ze de apă. Sapa chiar
nu dacă avea semnul
unei și noaptea, fără oprire,
îndădă de luful cînos din
palmă și cînd ajungea la izvor,
asa să se împezească, ce-
rea celor de deasupra un pînă-
le pe care l'împliea și l'îm-
plina la apă și bea coconul
mic al famier. Așa cerea

și ei să aveau un mare res-
pect pentru taina aceasta a lor
mai ales de cînd tatăl său,
cînd ce și-a ridicat casa, a
vut să-și facă și el ca toți cer-
șii să-și facă casa și a
fintina lui lângă casă. Și a
fost ca un făcut, că, oricît a în-
murat casa din toate direcțiile, n-a avut semnul
de izvor. S-a dus și prin grădina, a luat la
muncă palma de la călă în gemeni și în
sema locu cerșet să nu se încurce cumva, dar
pe la fost degeaba. Și nu se putea ca locmai
de la tatăl și la abia la țina a casa și să în-
ceapă după apă cu imprumutul. Incepea să se simtă
să se necaz și rușine, se gîndea că locu în-
tă nu-l era pricină familiei sale de finținari din
tă în țiu, și, așezîndu-se într-o seară la masă,
și la grădina se sa răzucite să mai caute iz-
vorul, să se mure chiar cu casa pe alt loc, în alta
parte, așa, din senin, pînd palmile pe masa
mămăligă, chiar în clipa aceea a avut semnul. A
rădă și pe baltă și lavi d cu palmele lăla
te și a mureș a tăcut NO. Aici și chiar în

clipa aceea, dest era seară, n-a mai așteptat să
fiară mama iga, a dat masa la o parte și a înce-
put să sapa în colțul acela al casei, scînd pînă
mîntul direct în odaie. N-a trebuit să sapa ma-
mult de un ceas, apă pe care o căutase mai bine
de un an de zile pe lingă casă era chiar sub masa
lor, la o jumătate de metru adîncime. Așa că în
noaptea aceea, chiar în noaptea aceea, și-a tre-
zit coconul din somn să- dea paharul cu apa

pe neaptea să lăd

Veneau oamene și se minunau
de fintina lui Lupu Finținaru
asa il chema pe tatăl său.
Lupu Flori, și numai mai tîrziu
l-au trecut în actele de la pri-
mărie pe numele lui de acum.
Nimeni nu mai avea fintina ca
ei și de la înțipărea aceea i
s-a dus vestea lui Lupu Fințin-
naru pe toată Valea Vișeuului și
pe iza în jos către Sighet. Ve-
neau chiar de peste Prislop,
din Moldova, să-l cheme la fin-
ținări. Pe toți cei care îl tre-
ceau pragul îl așeza la masă
și-l omenea și, după ce ispră-
veau cu masa, dădea luful
mesel la o parte (și făcuse el
într-un colț un cui în jurul că-
ruia să se poată roti), se
apleca peste borta de stejar pe
care o pusese sub tablă în lo-
cul ghindelelor și scotea avă-
rere la gîndă în care
cu care le stîmpara setea lufu-
ror celor veniți de departe

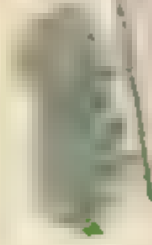

Mester Transilvănean de la 1890
sculptat de Hoffer.

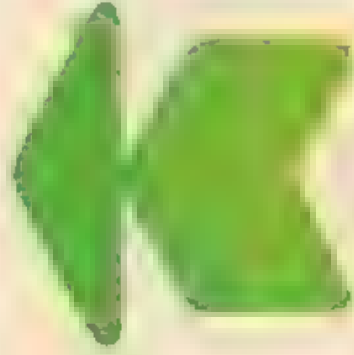
ta-sa nu-l putea ține în viață nici un prunc din cei
născuți pînă atunci. De la Salva-Vîșeu s-a mutat
la Bicaz, de la Bicaz la Argeș și cînd Mama Lupa,
după cît a pîn moarte a rămas pe al noaptea și
pe următor care au trăit, adăpăta a impu-
un an și dădea semne că va trăi mult și bine și
că va moșteni pămîntul, a venit acasă și s-a an-
gajat la muncă ca majoritatea băbăilor din Ma-
măligă. A mureș și el în cîm ca toți or
menii cîm tatăl său a avut în cele din urmă pînă
pînă la mureș și el o rădă la vîșeu și cer și în
neamul românesc de care să se țină singele lui
cît a fi fumea și pămîntul

ION ZUBĂȘCU

CHĂMINTULUL AI PĂMÎNTULUL OAMENI AL ZODII REVOLUȚII AGRARE

Într-un spațiu al continuilor prefaceri revoluționare - așa cum ni se întârșea România acestor ani - transformările din agricultură sînt printre cele mai spectaculoase. Sub zodia noul revoluții agrare - amplu proces inițiat de gîndirea celui ce șpus definitiv amprenta asupra strălucitei epoci de azi, **Epoca Nicolae Ceaușescu** - însăși concepția despre agricultură, desprindă spectacolul în acest domeniu. Mă largă participare a tuturor la înfăptuirea și în zonele rurale și a schimbării sale. Astăzi, ori pe unde ai călători în țară, prin trenuri și autobuze, prin orașe și comune, vei auzi oamenii vorbind despre soarta recoltei. Interesindu-se de ea. Agricultura și-a intrat pe deplin în drepturile ei rești. Renașterea satelor, pornind de-a este un proces vizibil și îmbrucător. Nesfîrșita bătălie pentru atingerea unor rezultate-record - la care participă întreaga societate a satelor - a dus la inițierea și rapidă propagare a unei stări de competiție totală și beneficii populare. Fiecare uitate are colă, de stat sau cooperatistă, face vizibile eforturi pentru a intra în categoria celor cu bune rezultate, vizînd, în fiecare an, obținerea înaltului titlu de Erou al Noul Revoluției. Așa se deslășește și călătoria secretarilor general ai partidelor. Am căutat, în aceste pagini, să realizăm, cu câteva dintre oamenii noul revoluției agrare, dorînd pe tera cător pe care e nevoie de schimbare între, continua dezvoltare a acestor ramuri de bază a economiei noastre naționale. Am încercat să punem în circulație (mai bine spus, să readucem în atenție) ideile și altele care se constituie după propunerea noastră, într-un veritabil „set de propuneri interesante, beneficiînd și de argumentul realizărilor obținute de unitățile despre care vorbim.

**MUNCA
ȘI CHIBZUINȚA**

Art. 61. Avesem pe atunci 35 de ani și eram
un tânăr vesel și activ.
În anul 1905 am început să lucrez în
la prima dată la vânătoare. În ca-
le, aveam vederea foarte bună și puteam
văd bine din distanță. Pe vremea aceea
nu aveam nici o idee despre muncă și
știam că voi avea un câmp de lucru și
va fi un lucru foarte bun pentru mine.
Nu mă gândeam încă că va trebui să lu-

[illegible]

1. Arbeitsvertrag (Arbeitsvertrag) ist ein Vertrag, bei dem der Arbeitgeber dem Arbeitnehmer eine bestimmte Tätigkeit gegen Entgelt zu überlassen hat.

Aveam lăptat ceva cu pământul ră-

...put să ne apropiem de punctul

tență muncă de

rale și judecăm acolo. Asta e una. Alia ar fi
cîntul nostru de organizare, ceva mai aparte de
cel al altor locuri. Acum nu avem doar un inuq
ci știm că specialist. Nu avem termeni specializați
ce cîntăm. Avem ca brigadierii, numai în afară
Acordul global se calibrază dinveștii întregii co
operative, ce am văzut prin asta? O mai rapidă
și mai eficientă cooperare a forțelor în locurile
unde este în funcție de anolimp ori de un mo
ment sau altul, nevoie de brațe mai multe de
muncă. Pentru asta a fost necesară și o policalifi
care a cooperativelor. La fel ca în industrie. Toți
știu să lucreze la serie, să lucreze via, să cosească
să muncească în cooperativă sau la cămăra și
după cum o cer navote participă deodată sule
sule de oameni, astăzi înclucăm să isprăvesc
în timp pe care ni l-am fixat. Și încă un fapt
care face tot de stimulare muncii, funcția și de
grijă față de om. De omul muncitor, bineînțeles.
Am aprobat, la fiecare început de an, în adunarea
generală a cooperativelor, asigurarea unei re
tribuiții suplimentare stimulativă, astfel încît cei
care realizează doar minimum de 160 de norme
să primească 80 de lei la normă, iar cei care de
pășesc acest minimum să primească 140 de lei la
normă. De zece ani am introdus această măsură
și pot spune că de atunci ne-am împuțernicit

STAREA
DE VEȘNICĂ
INCORDARE

o pîndă răpă, mere de talent pentru desen, tot
de pîndă înțelegătoare priari o dată imagine, comuna
tipărește Lopo Ovdiu Mare. Aș picta o pîndă
mare rotundă și rotundă. O pîndă pe care abia

dară o pîndă purta sub brîț. O pîndă mîrșind m
reu a vară. Aceasta pîndă mîrșind mîrșind m
pe rețină în vreme ce stăteam pe scări se sed
cooperativii agricultor de producție din Lopo
Mare în așteptarea președintelui OAM JUȘU
tut de la aceasta pîndă a început și discuția cu
general Josu.

- Nu nu s'ar cuveni altă - ne a spus interio
torul Oamenii care au obținut cea mai mare
coltă de grâu din istoria Banatului nu pot și nu
trebuie să mîncă decât pîndă din această

- Despre dumeavoastră și despre CAP
din Topolovățu Mare sau scria mîntu lăcut
alt mîntu cî și după primirea titlurilor de
Erou al Noi Revoluției Agrare. Nu știu bine ce
lucru noi s'ar mai putea spune față de cea
deia știuta. Am aflat de pîndă cînd agricultor
unor contrari că ați reușit să puneți po
ciocare o mîrșitoare de tucine și un S.M.
care, iată, a avut un defect ne trecă de
sua de mîntu la cum a fost posibil.

- Toți bine de înțelegerea rostului lucrării con
pîndă a mîntu unitat pe care o conduce Re
bazarea acestor unitat - de o simplitate de re
- a fost roșul unei gândiri să zic așa, înțep
fiare și rău aflat totuși potrivit în structura un
t și au mers împreună cu toate celelalte se
tăre pe drumul lăcut pe care ni creșter
va simți în ciuda totuși calm înțep, înțep ne
multumit de ceva.

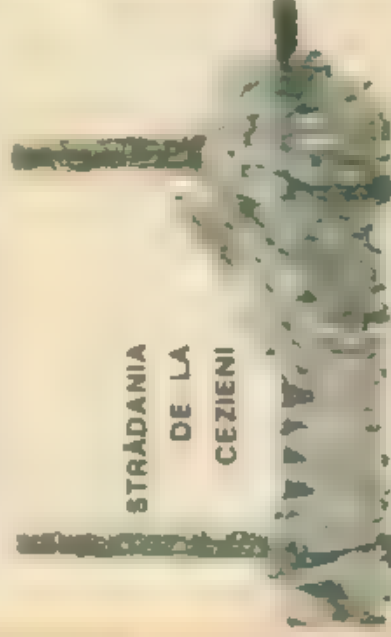
- Nu avem toată ziua buza ziua numai bucur
Ba aș spune chiar că starea obișnuită adevă
este - de veșnică încordare. De permanență
multumire. Și trebuie să înțelegem că nu e vorba
doar de așa-numita nemulțumire creatoare. Cî
vrei să faci mai mult decât a făcut ei și de o
mulțumire născută din faptul că nu ești înțep
speșit alt cîl să creștem cîl ai mîntu la
unor eforturile tale bînt p vîile cam de 95
ne căte în seama că pari în ochii unora o simplit
hirie încercată cu efort, fie ele și cîntu record
nu ai o înțepă și vrea să realizeze la
a se mîntu bucuri cu adevărat însemnate per
tru semenii săi.

- Despre ce anume e vorba, de fapt?
- Ală, mă enervez de multe ori atunci cînd că
tînd pe cineva cu care să mă stătuiesc un căm
săi să cînt un cînt de mic ajutor telefonat la d
la agricultură, de pîndă și mi se spune zău n
lovărășă e pe teren lovărășă e pe cînt lo
răsu e în ședință. Ori eu concep totuși că
tînd ca pe nîște desperare în care cîntă de
cîntă să se alie cineva gata să a notă de o p
biemă oarecare și să începe a veni în alu
celu care solicită ceva desigur atunci ad ar
totu acesta poate fi dat cînd cererea e înțep
și așa mai departe. E bine cînd aud răspuns
alea stereotipe imi spun că nu toți nîștem lăc
pentru agricultură că nu toți nîștem lăc
adevă ală și mîntu înțep - așa cum le se
măză lovărășă Nicolae Ceaușescu - și mînt
lez o bună bucată de vreme. Dat asta mă face

muncesc și mai înversunat

- Ce să vă mai înțep pentru o nu vă înțep

- De ce mai stau aici și nu sînt deja pe cîmp
- Păi, de-abia v-ați întors de-școala
- Am venit ca să pornesc în altă direcție. Haideti
să conduc și, pe drum, întrebați-mă ce doriti

STRĂDANIA
DE LA
CEZIENI

Am rămas chiar în căldă efortului, de-a da o
mână de ajutor, să-i găsim pe președintele
al Platformei de Agricultori din județul DANAGU
și să-l ajutăm să-și revină în viață. Platforma indus-
triale, sediul frumos, curtea plină de meri... Aba
și-a mai apărut telefonice am ajuns să dau
o bătă din mână față de „bună” înclt părea
și că nu oprimă de președintele Danagu

Și acum vă prinde lumea tovarășe președinte!
Dacă de Ce, de ac, din Cezieni și-lu bine că
sînt tot timpul printre ei, așa că n-au de ce să mă
caute li caut eu. Cu ce v-aș putea fi de folos?
- Cu răspunsurile la câteva întrebări prin care
să-mi arătăm a explica cititorilor. Aș putea să
vă arătăm ce e însemnat și ce continuă să în-
semne experimentul Cezieni.

Și acum, să scriu chiar așa - „experi-
mentul Cezieni”?

Da, de-așa cred că e bine. De ce nu? La
început, imediat după venirea mea aici, în 68
am propus să găsim soluții pentru a ridica ni-
velul vieții oamenilor din Cezieni și cooperativelor
și să le arătăm că e posibil să se facă. În
această vreme, am spus că a fost un experiment
pentru că nu puteam risca să fac tot som de in-

tervenții pe spinarea un altui. Așa înclt, de la bun
început, am fost convins că merg la fix. Altfel
nu aș fi intrat. Totuși, la reușit cu bine, așa că azi
pe viitor în viața noastră să zicem, experimentul
și-a dat dreptate mai exact ar fi, strădania reală
de la Cezieni. Dar, poate că e prea pretențioasă
denumirea.

- Ce e însemnat, în fond, această strădanie?

De la ce a pornit și cum s-a încltat?

- Cum a început vă pot spune. Despre înclțarea
a mai gînu, pentru că noi înclțăm și luăm totul
de la capăt în fiecare moment. Agricultură, așa
cum ne înclță tovarășul Nicolae Ceaușescu în
seamă azi o continuă zbatere pentru depășirea
problemei deja atinse în epoca a fost de-nta
neastă de a-i stabili pe cooperatori. De-a-lu
acel acasă și dacă s-ar fi putut de-a, eloarce și
pe unii dintre ei, care se arăta - se duseseră la
lărarul în industrie, ziceau că le e greu cu nouă
în la ziua-munca, se cîștigă mai bine în fabrică
decît acasă. Și am căutat în ei sursele bunăstării celor
din jur. Și pe câteva necltare necltoste am pus
racheta. Pe altele, cu pămînt mai bun, am pus
capsuni, pomi fructiferi și via de vie și-am vînt
ce vreau să fac mă mai sfătuisem ei cu oamenii
dar încă nu eram siguri că totul o să iasă așa
cum gîndisem. Cu toate acestea - fără a numi ge-
tul asta un risc - am trimis a călărie cu con-
tract în bună regulă vreo 70 de oameni. Cînd
s-au întors pămîntele erau pe tot. De-ac, gîndul
prelucrării, produsele pe care le obținem în-
cltă împede ră rentabilizarea unității nu se putea
realiza - chiar dacă i-dram noi cu toatele noas-
tre niște fabricute preclătoare - derii prin la-
sarea la maximum a resurselor proprii. Sclteam
transportul și mai cu seama eram siguri că mă-
teria primă ex-cltă așa încltă aprovizionarea putea
să se ritmice. De aici am pornit. Marceparte lo-
tul a mers normal.

- Chiar așa s-a fi mers totul - în, de la sine,
fără nici un hop?

- Ei, mi se neclțuri sînt necltabile. Dar omul
de asta e pe lume, să le înfrunte, să le biruie și
să meargă mai departe. Am mai spus eu cîndva
unui ziarist despre fe-lu în care am trecut pasle
neclțazul cu înclhetul.

- Cum?

- Ne înclhetase v-a. Nici nu se mai putea alege
din ea - nici strugur, de vîl, nici strugur, de com-
pot. Totul era compromis. Mai mult, se cîntinea
cu v-a să fie totuși, lucrata a-tel nu am nimic,
de pe ea nici în anu următor iar lucrările acestea
făceau a vreun milion de ei. De unde să scoatem
milionu, lă-a a pămînt, avutului colectiv? Simpu -
tot din v-a. Cum? Conservind în fabrica noastră
tră toate de viață și punindu-le în borcane. Venitul
realizat - exact un milion. Asta înseamnă că-am
avut cîștigul, dar nic, pierderi, ceea ce lă-a de
carămăntele care ne lovisse era evident, tot un
cîștig.

- Cine vă ascltă ar putea exclama cum
naiba, omului astuia toate-l merg ca pe roate?
- N-am spus asta. Alții de la mine vorbeau unu-

mă simt puternic, așa, ca un luptător tânăr. Dar nimeni n-are dreptul să fie deznădăduit în asemenea momente. Dacă-ți iubești țara și dacă ai spirit revoluționar, cum pe drept cere tovarășul președinte Nicolae Ceaușescu, nu te-apuci cu minile de cap și nu începi să te vâlți când dai de greu. Vremea rea trece, în vreme ce puterile omului trebuie să rămână încordate în fiecare moment.

PRIN EXIGENȚA TUTUROR

Deși aflată numai la o azvîrlitură de băț de Capîtală, Jilava mi s-a părut întotdeauna un loc unde se ajunge foarte greu atunci cînd pornești într-un drum de documentare. Pentru că nu rareori mi s-a întîmplat să plec de-acolo fără o vorbuiță scrisă în blocnotes. Pentru simplit motiv că nici unul dintre oamenii pe care-i căutam nu era de găsit la sediu. În primul rînd primăria comunei, *ILEANA VIȘU*. Cînd am găsit-o, într-un tirziu (tirziu de-a-devăratalea, după lăsarea serii), am avut impresia că văd în fața mea o femeie care abia de-a-tunci încolo ar fi putut merge la lucru. I-am spus acest lucru. A zîmbit puțin ironic.

- Așa se obișnuiește, nu? Să începeți interviurile cu cite un compliment... Nu știu exact cum arăt, n-am avut vreme să mă uit în oglindă, însă e cert că am avut o zi bună. Pe unde-am trecut am aflat numai lucruri bune. Rare sînt zilele astea, dar tare fericit te simți la capătul lor.

- Chiar așa de rare?

- Sigur, e foarte greu, după ce străbați kilometri și kilometri, după ce treci prin multe locuri și stai de vorbă cu oameni cit să umpli un cămin cultural, să dai numai de lucruri în ordine.

- Sînteți primărita unei comune care dispune și de o industrie puternică, de o veritabilă piață forță a industriei. Cum reușiți să vă împărțiți timpul între cerințele celor două ramuri de activitate - industria și agricultura?

- Este firesc să mă intereseze tot ce se întîmple pe teritoriul comunei și să încerc să fiu de ajutor în cit mai multe locuri. De altfel, faptul că în ultimii ani ne-am clasat pe locuri fruntașe în întreaga țară socialistă la nivel național (obținînd, trei ani la rînd, locul 1 și, în ultimul an, locul al il-lea) dovedește că ne preocupăm tot ce ține de viața și munca din comuna noastră. Dar, însuși statul de comună spune mult cu privire la modul în care este privită la noi activitatea din agricultură, activitate ce ne-a oferit satisfacția obținerii titlului de Erou al Noii Revoluții Agrare. Sufletește, mă simt mai bine pe cîmp, primire oamenii care știu să facă pămîntul tot mai roditor.

- Ce ați făcut dumneavoastră, ca primar, pentru continuarea prosperității C.A.P.-ului de-aici?

- În primul rînd m-a preocupat însușirea, cit caire toți oamenii comunei, a adevărului cit plina pe care o mîncăm se cuvine a fi meritată muncită. Cum zice tovarășul secretar general: nici piine fără muncă, nici muncă fără piine. Nu există bucurie mai mare decît să vezi cîmpul plin de oameni, să vezi căruțele plecînd încărcate și oamenii întorcîndu-se, pe inserate, acasă, cu satisfacția unei munci răsplătite.

- Tot timpul alergați... Numai eu știu cit de greu vă pot găsi. Se sînt trimis în deal, de pe nu știu care solă, de la grajduri. Nu e prea obositor pentru o femeie?

- Aș minți dacă n-aș spune că mă simt cîteodată și teribil de ostenită. Dar nu această fată a lucrurilor trebuie privită, întii și-ntii, oboseala este compensată de nenumăratele și marile satisfacții pe care ți le produce munca bine făcută. Și mai ales munca cu oamenii. Eu văd în președintele C.A.P.-ului, în inginerul șef de-acolo, ca și în colaboratorii mei direcți de la Consiliul popular sau la conducătorii unităților industriale, un adevărat stat-major, care trebuie să se pună permanent de acord pentru a găsi cea mai bună strategie în vederea obținerii a ceea ce și-au propus inițial - creșterea potențialului economic al comune, creșterea nivelului de trai al oamenilor. Sîntem fără exagerare, prieteni buni, asta însemnînd că nu trece zi să nu ne întîlim, nu doar pentru a discuta modul de rezolvare a unor probleme, o și, pur și simplu, pentru a ne vedea, a ne saluta și a ne privi, cu sinceritate, în ochi. Cred, așadar, că primarul unei comune trebuie să fie permanent aiațuri de oamenii ogoarelor, că trebuie să fie însuși om al ogorului, care să cunoască stadiul lucrărilor, să poată da un sfat și să trăiască, alături de cei care muncesc efectiv în agricultură, toate emoțiile și bucuriile marilor campanii. Să fie, deci, cu tot sufletul, om al locului.

INGINERUL FARA IDEI NU E INGINER

Agronomul MIRCEA DEFTA este un nume cunoscut multoră dintre specialiștii Cimpiei Române. Am avut prilejul să-l cunosc în urma cu mai mulți ani și să urmăresc evoluția „viridului de formă”, cum se spune în sport – domeniul familiar tinărului nostru –, l-a prins în calitate de inginer șef la C.A.P. Malu, într-o zonă din apropierea Dunării, loc unde a demonstrat că spiritul științific și buna organizare pot să conducă la rezultate spre care unii nici nu îndrăznesc să-și îndrepte gândul. Am auzit, atunci când am mers la Malu, spusele unui bătrîn care, vorbind despre producția de grâu și mai spre toamnă, de porumb – mai bine de 20 de tone la hectar – a zis, fără să fi căutat vorbele: „Sînt lanuri de neînchipuit aici, la noi”. Meritele revenind, desigur, tuturor cooperatorilor. Dar oamenii cîmpurilor știu foarte bine de unde venea sufletul cel nou. Fapt pentru care l-au îndrăgit pe inginerul lor. L-am căutat de curînd la Malu și mi s-a spus că nu mai poate fi găsit acolo. L-am aflat la Asociația legumicolasă Izvoarele, tot în calitate de inginer șef.

De ce ați plecat de la Malu, tocmai cînd reușiserăți să realizați niște lucruri care aduseseră unitatea în rîndul fruntașelor județului?

– Cred că mă aflu, încă, în perioada căutărilor. După lungul și fructuosul exercițiu în domeniul culturii mari – grâu, orz și porumb – cred că am multe de învățat într-ale legumiculturii. Este un teritoriu în care se pot face lucruri de-a dreptul spectaculoase. Am pus iar mîna pe carte, ca-n studenție, și am descoperit că, aplicînd cele învățate și adăugînd, firește, ceva din propria-mi ima-

ginație, cîmpul se poate transforma, sub ochii noștri, într-o adevărată operă de artă.

– Care sînt primele rezultate obținute aici, la Izvoarele?

– Am plecat, cum se spune, „tare”, încercînd să obțin, chiar din pornire – în condițiile în care lucrez alături de oameni care știu multă legumicultură – rezultate foarte bune. La roșii, de pildă, merg peste 80 de tone la hectar, ceea ce se înscrie în baremurile pentru acordarea titlului de Ero al Noii Revoluții Agrare.

– În ce măsură vă mobilizează gîndul obținerii acestui titlu?

– Cînd n-ai dorî, după numai un deceniu de muncă în agricultură, să fie recunoscut ca promotor al noului în acest domeniu, primind înalta distincție creată de tovarăul Nicolae Ceaușescu?

– V-ai născut, eți copilărit, crescut și învățat la oraș, acolo unde v-ai petrecut cel mai mulți dintre anii de viață de pînă acum. De unde această pasiune pentru agricultură?

– Din dragoste de natură și, apoi, dintr-o firească – la vîrsta mea – sete de performanță. Aflu o bucurie fără seamăn în a mă trezi înainte de ivirea zorilor și de a vedea acolo, în cîmp, cum se scurge timpul peste mine. Agricultură este, pentru tineri mai ales, spațiul în care vezi, de la o zi la alta, rezultatele a ceea ce ai gîndit și făptuit. Și, asemenea naturii, ai șansa de a întineri în fiecare primăvară.

VOCATIA DE AGRICULTOR

S'am de vorbă într-o cameră mică, cu pereți acoperiți de tablouri, iar pe rafturile bibliotecii, doboră de cărți, o multime de statuete sculptate în lemn. Autorul lor este chiar barbatul cel tînăr din fața mea, NICOLAE DULGHERU, inginer șef la

C.A.P. Poienari, unitate distinsă cu titlul de Erou al Noii Revoluții Agrare pentru rezultatele obținute la porumb.

- De cînd această pasiune pentru pictură și sculptură?

- Din copilărie. Din copilăria petrecută aici, la Poienari, în timpul facultății am lucrat mai mult, izbutind să obțin și câteva premii.

- Mai pictați?

- Rareori. Munca de la C.A.P. nu-mi permite lucrul asta. Ar fi un lux prea mare. Iar eu am vrut să devin agronom, nu pictor. Și mai cred că profesia mea este cea de specialist în problemele pămintului, reprezentînd adevărata mea vocație.

- V-am găsit, de fapt, azi de dimineață, în plin cîmp.

- Asta mi-e munca și astfel înțeleg s-o fac. Vă spun însă - și nu vreau să vă înțeleg greșit în sensul că aș face pe grozavul - că dacă pretindeți să-l lucrați așa, că la noi, am avea țara plină de Eroii ai Noii Revoluții Agrare. Din păcate, am mai văzut și dintr-aceia care - oameni cu multă experiență fiind - se adapostesc după paravanul unui titlu cîștigat de unitatea lor (de fapt prin truda celorlalți și mai puțin a lor) și, prin pasivitate, devin veritabile frîne în calea progresului agriculturii. Noroc că specia e pe cale de dispariție.

- Ce înseamnă ziua de lucru a unui inginer șef dintr-o unitate, de-acum, cu pretenții?

- Nimic altceva decît o continuă alergătură, dar făcută cu rost, dintr-o margine într-alta a moșiei noastre colective. Și nu doar pentru a verifica, cu în primul rînd pentru a da ajutor, pentru a oferi sfaturi și soluții. Nu înțeleg de fel condiția de inginer șef ca pe una de vesnic vătăf. De om care să sperie lumea, care să amenințe ori să dea sancțiuni. Inginerul șef este, înainte de toate, specialistul numărul unu al unității, iar în valoarea producției obținute de acea unitate se regăsesc și valoarea pregătirii sale, și valoarea efortului depus în fiecare moment al zilei, în toate anotimpurile.

- Observ că vorbiți cu un fel de îndrăgire, chiar de nemulțumire.

- Aveți dreptate. Aș vrea să fac multe și cred că n-am făcut decît foarte puțin.

- Un om cu mare experiență în ale agriculturii, Costică T. Mișcă, îmi spune că e bine să țineți lucrurile într-o ordine anume și numai cîte unul.

- Are dreptate, e mai înțelept așa, dar nu uitați că eu sînt tînar și vreau să realizez o gramadă de lucruri folositoare. Marii oameni ai agriculturii noastre au făcut mult. De pildă, și-au pus la punct sectorul zootehnic, a cărui stare - în momentul de față, aici, la noi - mă nemulțumește. Trebuie luate măsuri grabnice și le vom lua. Și nu numai în zootehnie. Mai sînt și alte sectoare în suferință.

- De exemplu?

- Sediul S.M.A. e amplasat tocmai într-o margine de județ, ceea ce ne obligă să facem drumuri lungi și inutile, cînd el ar putea sta bine chiar la mijloc, unde a mai fost, la Bolintin Deal. Am tot

spus lucrul acesta, dar o stare de inerție face ca lucrurile să stea tot pe loc. Ce să ne mai trîmbălam? - îi auzi pe cîte unii. E bine și unde e acum Acest mod de a gîndi - „e bine și așa” - mi se pare cel mai păgînos. Nu doar în agricultură, ci și în oricare alt domeniu.

MINTEA UMANĂ
ESTE
CEL MAI INSEMNAT
IZVOR DE BOGAȚIE

- Stimata tovarășe prof.univ.dr.ing. PETRE BANȚĂ, vă mărturisesc deschis că am venit aici la Dăbuleni, la Stațiunea centrală pentru cultivarea plantelor pe nisipuri, pe care o conduceți din 1965, incitat de răspunsurile pe care le-ați oferit, în coloanele revistei „Faciara”, unui coleg de redacție. Asta, pe de o parte. Pe de altă parte, vreau de la dumneavoastră cîteva teme relevante de niște recente discuții purtate cu oameni de seamă ai agriculturii noastre, specialști de marcă din unități distinse cu titlurile de Erou al Muncii Socialiste și Erou al Noii Revoluții Agrare.

- S-o luăm pe rînd. Întîi, care dintre răspunsurile mele v-au intrigat?

- N-am putea începe de la a doua întrebare?

- Mi-ați răspuns ca un student fisticit, altfel față unui examinator sever. Acum, oi avea eu 12 de ani, dintre care cel mai mulți de catedră, dar nu sînt chiar un om de care să te sperii. Spune-mi, care-ți sînt nelămuririle?

- O bună parte dintre cei cu care am stat de vorbă îmi spuneau că lucrează pe pămînturi care nu au călîități deosebite, podzoluri, mlaștes, dar pe care se obțin recoltate record. Că e posibil acest lucru? Ei mi-au răspuns, în co-

aproape - prin munca și pricepere. Sînt oameni grăbiți, ce-l drept, nu prea au timp să despică firul în patru, spun doar că își îngrijesc atenț pămînturile ei o să le ofere acestora toate cele necesare. E un răspuns complet?

- Ai să te miri, probabil, dar acesta e singurul răspuns corect, și complet. Pămîntul - pămîntul cel bun de cultivat - nu are o viață infinită, ca tot ceea ce este material în lumea noastră. El se degradează și acesta e motivul pentru care grija față de pămînt trebuie să fie în centrul atenției fiecărui agricultor. Secretul oamenilor pe care i-ai cunoscut este simplu de exprimat - au îngrijit pămîntul. Și au pornit, desigur, de la cunoașterea lui. Apoi, au observat în timp evoluția lui, cererile pe care el, tăcut, le formulează neîncetat. Și i-au dat ceea ce a cerut. Au evitat excesele de orice fel. Au apelat la sprijinul științei. N-au stat să aștepte ca din pămînt să răsară și să tot răsără, la infinit, plante viguroase, cu boabe sau fructe mari, iar el să apară numai la recoltat. Nici n-au abuzat de binefacerile noului, aruncînd continuu cu îngășăminte chimice și folosind, cînd trebuie și cînd nu trebuie, erbicide. Asta e treabă de om, iese ori nepriceput. N-ai citit și dumneata, la fel ca și mine, altele reportaje care evidențiau conștiința între rezultatele bune ale unui C.A.P. și cele proaste ale altuia, vecin cu primul?

- Trebuie să se îndeplinească în împrejurarea în care într-una din unități pămîntul a fost stimulat să producă, iar în cealaltă pămîntul a fost stricat și trebuie că mai grabnic regenerat. Întristător nu este alt faptul că s-au constatat astfel de diferențe diferite în ceea ce privește concepția despre calitatea pămîntului, ci acela că încă mai există asemenea cazuri - de indolență, aș zice, de nepăsare în fața pericolului real al degradării pămîntului. Or, atîta vreme cît vorbim - și munșim serios în acest sens și cheltuiim fonduri însemnate - despre reconstrucția pămîntului, ce alta idee a președintelui Nicolae Ceaușescu, o atitudine de genul celei descrise este cu totul de neadmis.

- În ce măsură stațiunile de cercetare și producție agricole pot interveni mai eficient în creșterea nivelului rezultatelor obținute în diferite culturi de țară? Vă întreb este pentru că am auzit spunîndu-se adesea - și sînt întru totul de acord cu acest lucru - că une din condițiile înfrînturii noii revoluții agrare este sprijinul nemijlocit pe care unitățile de cercetare îi acordă unităților de producție.

- Nici în acest caz lucrurile nu sînt mai complete decît par. Cercetătorii studiază și experimentează. Ajung la niste rezultate - în urma unor eforturi și cheltuieli serioase. Rezultatele acestea trebuie că mai grabnic valorificate de către principalii beneficiari - oamenii ogoarelor. Se înțeleg, de multe ori, nedorite încetiniri în pătrunderea noului în practica de fiecare zi. Mă gîndesc alți la tehnologii, cîi și la alte rezultate ale cercetării - semințele de anumite soiuri, de exemplu. Eu cred însă - și aș dori să-mi confirmi dacă am dreptate - că un inginer agronom, un președinte de C.A.P. care vrea cu tot dinadinsul să promo-

veze noul, pentru a-și spori recoltele, trebuie el însuși să se zbată și să ajungă în posesia ultimelor rezultate din domeniu. Să fie curios. Să studieze și el cît mai mult. Să experimenteze, alt cît îi permit celelalte sarcini, și să folosească rezultatele obținute.

- Iată, spuneai dumneavoastră în „Flacăra” că nisipurile au fost socotite soluri marte, înepse pentru agricultură, pentru ca, apoi, să afirmă: „nisipurile, vă rog să rețineți, sînt soluri de viitor, poate chiar solurile viitorului”. Și încă: „nisipurile, la noi, la români, reprezintă o șansă, o veritabilă șansă pentru agricultură”. Am citit cu atenție demonstrația pe care o dezvoltati pe parcursul interviului, am văzut chiar și pelicula ce dovedea că, prin intervenția specialiștilor stațiunii pe care o conduceți, „sahara oțetă” s-a transformat într-un veritabil teritoriu al belșugului. Dar, de aici pînă la a afirma că nisipurile sînt „solurile viitorului”, mi se pare e fi o distanță...

- Noi obținem, pe cele trei mii de hectare ale stațiunii noastre, producții pentru care putem fi invitați de multe unități de producție din zonele care beneficiază de pămînturi cu grad înalt de fertilitate. Mai mult, pînă în anul 1995, vor exista în țară 400 000 de hectare care vor da, tot soluri nisipoase fiind, aceeași bune rezultate. Este vorba de o acțiune de anvergură, prin care s-a demonstrat, încă o dată, că inteligența umană și munca plină de tenacitate, pusă în slujba binelui, sprijinită de roadele cercetării științifice, pot face ade-vărata minuni. Credința mea este că orice pămînt poate da rezultate foarte bune, dar cu o singură condiție - aceea de a asculta cu atenție metronomul naturii și de a face ca toate acțiunile tale să vizeze, acum și în perspectivă, sporirea potențialului productiv al solului, sol căruiu trebuie să-i dai, atunci cînd cere, tot ce-i este necesar. Nici prea mult, nici prea puțin sau deloc. Mîntea umană e cel mai însemnat izvor de bogăție.

Ne găsim, după spusa plină de edincîi înțelepturi a secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, în plină „primăvară a noii revoluții agrare”. Multe gînduri își caută încă implinirile. Multe inițiative își așteaptă validarea în bogăția de rod a cîmpurilor. Din spusele celor care au participat la dezbaterile noastre reiese cu limpezime speranța lor în depășirea propriilor recorduri - desigur, prin ambiția tuturor de a se situa la nivelul recolteilor obținute de către Eroii Noii Revoluții Agrare.

Rămîne ca, încrezători în tot ceea ce vor și pot întreprinde inimoși oameni ai ogoarelor, să intrăm, cu fruntea sus, în anotimpurile cînd se culeg roadele acestor idei, roadele acestor visuri. Pentru că - alți avut prilejul să vă dați seama, dragi cititori - agricultura noastră, în ciuda delictelor existente încă, se află pe un drum bun, slujită de oameni capabili și inimoși. Oamenii cărora li se cuvine întreaga încredere și, firește, întreaga noastră recunoștință.

DAN MUCENIC